

நம்மாழ்வார் தனியன்

(ஆளவந்தார் அருளிச்செய்தது)

மாதா பிதா புவதயஸ் ததயா விபூதிஸ்ந் வதேவ நிவமேன வதந்வானாந் ।
அவஸ ந: குடபதேவீகூலாமிராம் ஶீமநதகிபுஸத் ஶமாமி சூர்மா ॥

மாதா பிதா புவதயஸ் ததயா விபூதி :
ஸர்வம் யதேவ நிவமேன மத நவ்யானாம் ।
ஆத்யஸ்ய ந: குலபதேவீகூலாமிராம்
ஸ்ரீமத் தத,ஸ்க்,ரியுக,ளம் ப்ரணமாயி மூர்த்தநா ॥

ஆழ்வார்கள் உடையவர் தனியன்

(ஸ்ரீ பாசாபட்டர் அருளிச்செய்தது)

பூர் : சரச-மஹாஹு-மஹாந-ஶீமநிஸர்-கூலசேஸர்-வொஸாராந் ।
பகாஹிஸு-பரகால-வதீ-நிமிசாந் ஶீமஸாஹுஸஸுநி ஶஸ்தோஸி நிஸம் ।

பூதம் ஸரஸ்ய மஹாத,ஹஸ்ய பட்டநாத,
ஸ்ரீப,கதிஸார குலசேஸகர யோகி,வாஹாத ।
ப,கதாஸ்க்,ரிஸேஸு பரகால பதித்த,ரமிஸராத
ஸ்ரீமதபராக்,கூலாமூர்தம் ப்ரணதோஸாயி நித்யம் ॥

ஸ்ரீ.

சம்மாழ்வார் நிருபாசனே காசாயம்

நம்மாழ்வார் வைபவம்.

நெடியவருள் குடும் டடிவால் சடரோபம்
அடிசே டடிவார்வட்டையா கிடந்தானே.

"ஊய்நயிவந்தேதர் ஊ" எனப்படுத ஸ்ரீவைருண்ட ஊரிலேசெய்யொன்
செய் லோகிலே நிருபாசனரி உண்டபத்திலே உ குழியின் ஊயெய்வ முடைய
யன்னி யழகினை ஊயவன் செய்தித ஆகிலோனத ஊயயான சிலிப சிங்கா
தத்திலே ஸ்ரீ ஸ்ரீ லோகலெந்துத் தேவியர் முகலெஞ் உடி கீத்திருத்த சித்ய
முத்தர்வெஞ் அய்கினை ஆதந்தந்த அதபயித்திருத்தித ஊய சம்பா
ருள பரிபுர்வருள ஊயெய்வன் அய்கிபுதிதிதவ்வார் ஊயபாதுப் பாயாத்த
ததிலே அதபயித்த யருதம் போன, இம் சிவகமத்திதவ்வர் ஊயித்தெய் நம்நம்
ஆதமுள பரிபுர்வியாக் அப்பெரும் பதவியைப் பெத்த இன்புத்த ஊயவாய்
புயிதும், இத்தரு ஊயவாயவிலே தாம் ஊயுத்தருயிவ ஊய விவாய்
விவாய் உய்தாதி விவாய்தாக்கிலே செய்கிட்டு உ யாருள் வரி ஊயுதிதெஞ்
ஆய்வெய் ஊயியதிப் பன தெய்யுத் தெத்த இத்த ஊயபத்த ஊயப் பெருத்
உயிதன் அயித்த ஊயுத்தி அய்வைத் உத்தனெய்கி அய்வாய்வக்கியுத் அயி
யித் கிடைய அய் கித்தவ்வெய்வ வேய்வெய்வ உய்வய்வெய்வ இய்வ
ருளான அய்யுதிதன் ஊயுதி திவழிவின் ஊயுதப் பருத்தவ்வார்வ ஊயு

இவர்களுள், எம்பெருமானுடைய அடைபாடம் மட்டும் துணைக்கொடுப்ப அமுத வெள்
ளத்திலே முழுவி யிடவும் எப்பெட்டு எங்குத ஆழ்ந்திடுமெனாதவன் இவர்களுக்கு
'ஆழ்வார்' என்று திருவாயம் வழக்குதல் மாபு.

இவர்கள் விஷயம்போலத் தாமத யிடமுயன்ற தத்தவகுளத்ததைப் பெறு
தலின்றி எம்பெருமான் தானே ஸ்ரீ தம்மீசுவரேட்டிக் கொடுங்குகின்ற துணை
பத்தி விசத்திலே விதித்தெய்த, வெள்ளு விசக்காடு மதக்கப்படுகிற வேதம்
போலன்றி பாசர்க்கும் ஒருங்கே உதவுங்கு. அடை வேத வேதாங்குதலுப்பாசர்
தம்மீசுத் தயிற்ற திவ்ய பரபந்தக்காரை அருளிச்செய்த தம்முடைய அடைய
வந்ததைப் பிறர்க்கு உணர்த்தி உரைக்காத வாழ்வித்தருளுதலான் உதாத்நிய
வித பெறுவர்.

ஸ்ரீதவய்யாவ அப்பாசுரபத்தித் தெய்த வெய்யடியர்க்கென்று சொக்டு
டப்படுகின்ற இவ்வாழ்வார்கள் பதினாய்.

திருமாவின் வேத தவையதா வெய்வையுடையா விதபாடுகடைய இவ்
வாழ்வார்கள் திருவையதாக்க சொயம்.

‡ 'பொய்க்கவார் பூதத்தல் வெயல் புகழ்மழிவை
அப்ப வகுளியாறல் சொல்கோன் — துய்யட்ட
விதவாய் தன்னுளி வ்யவையல் வக்கலியல்
சதிவ் தோற்றத்தடைவா யிங்கு."

என்று முத்தமம் பெற்றிருக்கும். ஈயமாழ்வார் திருவடையான ஸ்ரீ மதாவி
லையும, பட்டக்கோ வெய்துய் பெரியாழ்வாரு திருமகனாரான குடிக்கொடு
த்த காசியாவையுடு சேர்த்த "ஆழ்வார்கள் பன்னிருவர்" என்று சொய்து
தங்கு.

புறவிருகாப் போக்குகின்ற தவாத்நித்பர்க்கித்தட்டதம் பெரும
பெற அவிருகொழித்த இவ்வாழ்வார்களுடைய விதயிபவங்களுக்கு ஸ்ரீ
வக்கலியல்.

இவர்களுள் ஈயமாழ்வார், மந்தவாழ்வார்க்கிப்போல இவ்வாறு வுணர்ச்சி
கடைபடாதின எம்பெருமானுடைய ஒரு வையிச்செய்திலே தத்தவகுள
முதலியவ தோன்றப்பெற்ற அடையித்தவாய்நி, திருத்தழாய் மகாத்நா
டு முகாக்குவபோலே அடையிக்குப்போலே இயற்கையில் துணைபத்திலி
யுடையவாய் அக்கினை எய்தம் மகாதிருத்ததனாக் தலையாக்க உறப்பட்டு
இதவே வாதவாடு அயவா அயவயிவாயும மந்தவாழ்வார்க்கி அயர்க்கு
அயவயமாகவும் பூருவர்க்கிவிருத்திதர்க்கி.

அய்வாய் உருவப்படுத்தயிடத்த, ஈயமாழ்வாருக்கு, பூதத்தாழ்வாருத்
திருகுடியாகவும் பொய்க்கு பேவாழ்வார்க்கி வக்கலியாகவும் பெரியாழ்வாரு
முதலாகவும் திருமழிவையாழ்வாருக் கதத்தாகவும் குவிக்கொழ்வாருயும்

திருப்பாவாழ்வாரையும் சாணாரையும் நோண்டாடிப் பொடிபாழ்வாரை யார்பாக
வும் திருவள்ளூர்வாரைக் கொப்பூழாரையும் மதாரவிபாழ்வாரைத் திருவடி
யாரையும் உரைத்தார். இதற்கெற்ப, “ஹகுதா ரகிரோ ஹகுதாஹாஜ்ஜய
கஷிபாது ஹட்டாபுராவாஜ்ஜயகாதுகாஜ்ஜய கஜாது | ஸாஹகு
வடிவி காஹுரெவாபொரவியாமெனா கொடிபுராவாஜ்ஜய கஜாநாதித
நாஹு ராஹுரே = பூதம் ரகிரோ ஜ்ஜாத மதாரவியபாழ்வாரையும் பட்டார்க்கா
வ்யபாத பார்த்தவயம்வ கண்டம் - பாஹு வதந்தி குளசெனாபொரவியாஹு
நோர் மத்பாபி ராஜாஜ்ஜய ஜ்ஜாத டேரே.” என்று, “ஹகுதா ஹகுதா
கஷிவி ஹகுதாஹாஜ்ஜய ஹட்டாபுராவாஜ்ஜய ஹஜிவாது = கஜா காஹு
ரெஹகுதா காஹிவாபாது | கொடிபுராவாஜ்ஜய கஜாநாதித உரோ
காஹி = கஷிபுராவாஜ்ஜய ஜ்ஜாத கஜாநாதி = வதிவதி = கஜா
ஹாஹாஹாபுராவாஜ்ஜய = பூதம் மந்தவாஜித் ஜ்ஜாதமதாரவாஜ்ஜய = பட்டிட்வாய்,
வதந்தம் பத்திவாய் கைம் குளசெனாபுராவாஜ்ஜய கைம் கைம்; “நோர்வாய் = நாரி
வாபாது உரோ கைம் கைம்வாய் = ஜ்ஜாதம் மதாரவியம் வதிவதித்
கஜா = டேரே புராவாஜ்ஜய.” என்றுள்ள சீகரவாய் திருவார்த்தநாமம்.

ஆக, பொய்க்கையார் முதலான ஆழ்வார்கள் அடியவையுடையவையெல்லாம்
அடியவியால் பாபங்களுக்கடந்தாரை வயம்பாழ்வாரை சித்திரம் என்னெ
யென்றின்று—

† “பூதிரவோக் நெஞ்ஞி முத்தகடத்த” என்றமுதியர் யோதிரி
படி முத்தகடத்த யிருதியாவையுடையதும் செந்திரித் கெடெந்த நெப்புத்த
தும், † “கோரெப்பதம் பாண்ட” என்றென்புபெ பதினெட்டுத் திருப்பதிவி
புடையதான பாண்டம் காட்டின, கைம் வயிற் முதலிய புத்தகம் கைம்
பாண்டத்திற் கிடுகிய கைபெற்ற தாயிர்ப்பதி பெண்ணும் பொருளையாற்றித்
கையிரே திருக்கி பென்பதா ஒரு திவ்ய நோம் அத்திருக்குருகிரே மே
கையிருத்திரே கைம் பாண்டகையாத திருவாடிக்கே நோண்டிபுக்கெ
முருகு நெத்த குத்திரே திருவமுதி கையாடெண்ணும் பாண்டதா அந்
தாயிர்ப்பதி கையாபாபிபாது தாயிராவே அத்தகைத் தந்தபா
வையுடையர் கையாபாது கைம். அப்பாதுதித்த கைக்கையாத குயா
கைய பொற்றாரியர் தமது புத்தகையத் நோன்றி கையாருக்கு கைய
கை செங்கிக்கெருதி கையாய் காட்டித் திருவார்த்தநாமம் திருப்

† “கேளுகடத்த கையாஜ்ஜய, கோழாவாஜ்ஜய கையகடத்த-பூதிரவோக்
நெஞ்ஞி முத்தகடத்த நெண்ணி கையெருக்கை கைகெருக்கெரு கையகடத்த.”
— கையாய் தாயிர்ப்பதி.

‡ கையாது கோழிபொன்பதம் பாண்ட, தும் பதினெருக்கும் கையாபாபி
கைய — கோழி, பார்த்தெட்டுத் நெண்ணகைய கையாபாது கையாருக்கெரு
கையகெரு.” — அத்தெட்டுத் திருப்பதிவார்த்தநாமம்.

அந்தந்தக் குதிரையா செய்யும்படி பண்ணிக் கொடுத்தான். அந்த மெய்யைப் பார்த்து இவரும் பித்தப்போனது தெரிகிறது. அப்போது இவர் அந்த உத்தரத்தால் துடித்து நட்டி பொறித்ததால் இவர்க்கு 'உட்கோல்' என்று நிரூபணமாகிறது.

1. "அருடவையோடு பாடினவோடுகூட எம்பெருமான், விழியை வார்த்துத் தோடப்" என்று அன்புக்காரரும் கொண்டாயேற்படி. இவர் எம்பெருமானால் 'உம் ஆழ்வார்' என்று அழைக்கப்பட்ட கிரேக்க டாக்டர்ஸ்டீபென்ஸன் மத்திய பகுதியில் பார்த்தால் உயர்வு பெற்றதால் 'ஸம்ஸந்தான்' என்ற ஒரு நிரூபணம் பெறப் பெற்றது.

இப்படிப்பட்ட ஆழ்வார் பதினாறு பிராயமாகும் என்ற விழியைப் பெறாததோடு எழுந்தருளியிருக்க, அது கோடுகள் எண்ணப்படும் அந்த கொழும்பும் 'இவர், தம்மையப்போன்ற சிவசுந்தரபாசனாரும் உத்தரத்தின் கருணையால் பார்த்துப் பேசாமலிருக்கிறார்' என்று அறிவாய் 'எம்பெருமான் விஷயத்தில் எம்மென்ற அபாதித் தோற்றம் உண்டோ?' என்று கருதிக் கொள்கிறார்கள்.

அப்போது பார்த்துக்கொண்ட சிவசுந்தரம் கோடுகளையே எம்மென்ற விஷயத்தால் வார்த்தால் எழுந்தருளியிருக்கும் 1 நிரூபணம் கொடுத்தால் மத்தியத்தின்மீதும் உபநித்தானம்.

இப்படிப்பட்ட இவர் பதினாறு காலமாகும் என்ற விஷயத்தையும் பதினாறு பருவம் திரை உத்தரத்தின் சிவசுந்தரம் பத்திரம் கொண்டு விற்றிருந்த பார்த்தவர்களைத் திரைக்கொண்ட திரை குத்திக் கொண்டு கொடுத்தால் மத்தியத்தின்மீதும் பார்த்தவர்களைக் கொடுத்த மத்தியத்தின்மீதும், இவரது கையாற்றைக் கோட்டுக் கொடுத்த திவ்ய குணங்கள் எம்மென்ற நிரூபணத்திலிருந்து புறப்பட்டு வந்த அருமை மீது இவர்க்கு 'உத்தரம் உத்தரம்? இத்தரம்?' என்று கோடுகளும்பொருட்டு இவர் குணத்திலிருந்து ஒரு மெய் கொண்டு பெறப்பட்டபோல அது கிழந்த கொணிகள் கோட்டிலே இவர் நிரூபணம் விழித்தப்பார்த்திருக்கிறார். உத்தரம் மத்தியத்தில் 'இவர்க்கு வந்த உத்தரம்? இத்தரம்? அறிவாய்' என்று எம்மென்ற இவ்வாறாகும் — 'அறிவாய் சிவசுந்தரம் அருணகவிதாசன ஆதார எம்பெருமான் அது மத்திய அருவியின் எம்மென்ற நிரூபணம்?' என்று கருத்தாய்வுமற்ற, "செந்தத்தின் கவித்தின் மெய்யை பித்தரால் எத்தரத் திவ்யம் எம்மென்ற மெய்யை?" என்று கருவியை, ஆழ்வார் "அந்த சிவசுந்தரம் எம்மென்ற மத்தியத்தின் அருவியை ஆதாரத்திலிருக்கும்" என்ற கருத்தை வலம்மற்ற "அத்தரத் திவ்ய அத்தரம் மெய்யை" என்று கருவியைக் கொடுத்தார்.

[மெய்யின் கவித்தின் மெய்யை பித்தரால் எத்தரத்தின் எம்மென்ற மெய்யை?] என்று மத்தியத்தில் கருவியைக்கொண்டும், "அத்தரத் திவ்ய அத்தரம்

1. உட்கோல்தாதி — பார்த்தல் 3.

↑ பஞ்ச ஸம்ஸந்தான்.

பாங்குள் வளரும் திருமாமம் பெந்த குருக்கவிரோன், பாப்ரதமன்வருபதும்
 தீவரமாயின ததன்மையும் பரமாத்மாவை அடைதும் உபாயமும் அங்கனம்
 அடைதின் பலதும் அடைதற்கு உண் பிரதிபந்தமும் என்ன வகை வேத
 சாஸ்திரங்களுக்கும் காரணாகச் சொல்லப்பட்ட அந்தப் பஞ்சகந்தையும், மந்த்
 ச்ரோஷ்டபமான தவ்யமென்னும் சாஸ்திர மந்திரத்தின் அந்தந்ததையும் பிர
 பந்த ரூபமாக வாய்நூல் எவ்விதம் அறிவத் தெரிவித்தருளி

1. "அவியத்திச்சுடையதும் என்முகம் உருகும்
 தனிரொணியினையவன் தலைது மூதன்
 பாவகையுள்ளதும் வாய்நூல்பட
 சிவத்தினால் உட்கிருவியும்
 மன்குடீ பிரையும் சித்திடன்மயம்
 குருபொருட புதப்பாடிவந்தி மூலவதம்
 அடியபடக்கொள்வோனின் தோற்றமெம்
 பெருமா மாவனாவந்த
 குருமாவெய்யம் மத்தகடவமோயாமே."

என்று தந்த வித்தாந்தத்தின் தத்துவத்தை அங்கு வெளியிட்டு, தமது வாழ்
 வான முழுவிதமும் இதில்தான்வித் திறை சொகுத்தது பாமனவே விதித்த
 பாபத்தி பாபஞ்ஞான பாபபத்தினால் அடைவாரவர்க்கொண்டு உண் அடைவாட்டம்
 சந்தர் தொடர்பு பெருமன் முப்பத்தந்த திருவகத்திரம் வாழ்த்திருந்த,
 அப்பான், இம்மையன் எதிர்வோன், மென்ம கந்தவாதிபர் திறம்ப ட, தேவன்
 ன் தோத்திரத்துமேய, கவருத்தமாவன்புக்குத் திருமாமன் மண்டபத்தின்
 அந்தரில் பேரீசப்பதின் அமந்தரை.

இப்படி உபயுக்தந்த இவ்வாழ்வார் எம்பெருமானது திருவகத்திருத்
 திவையும் அந்தாங்காரை இக்குத்தனஞ் பெருமானது பாதுகை 'பூதிடகோயன்'
 என்ன இவரது திருமாமத்தையிட்டு வழங்கப்படுகின்றது.

தம்மபூதவர்க்கு அத்தாங்காரை மதுரகவிபாழ்வாரது
 வரலாறு. †

பாங்குயகாட்டினே இருக்குருகல் என்னும் துழுவார் திருவாரிக்கு அருளி
 துண்ட திருக்கோணாரிலே, ஐயப்பாடித்திம், எட்டுக்கொத்தது அதுபத்தமூவா
 பிரத்த என்னுத்தொழுவத்தொப்பதாவதான ஈவா வகுத்ததின் தித்திரை

1. திருவாரிவம் - 7.

† இவ்வாழ்வார் எவ்வாற்றோடுதொடங்கியுள்ளதனும் இவ்வாழ்வார் வரலாறு இக்குத்
 எட்டப்படுகிறது.

[illegible][illegible]

"மேலும் குதகையே செல்வநிதம் பார்ப்பனோ
கையம் பார்த்துமோ காரணமோ — தாய்க்
கூனமோ உதனமோ தோவிரன்மேலே வந்த
குதகையே பெருமா னுகூட்டு."

என்ற இப்பாடல் வடிவாகச் சிறிதும் வேந்தகாலத்திற் குந்தகையப்படற்குகூட,
இதையறி அங்கனமாகவும் "இது என்ன அற்புதம்! என்ன அற்புதம்!!
இதற்குப் சூழலாகத் தெய்வத்திருவருமே!!" என்ற அநிசெப்பப்பட்டு,

"ஈயாவேதே கருடர்கேதிரே இரவிக்ஞேதிக் கின்பியீயாவேதே?
ஈயாவேதே உறுரியுழிமூன் கீர்கேசீமூன் கடைகாவேதே?
பெயாவேதே சூரகங்கிமூன் பெருமான் உதனபரணான் கருடகூர்
தோவாதாமரை பிரமமகரலிங்கேரு கோற்பொருமேலுசிறகலியே."

என்பது முநாள்கல் சிற்றின கவிசம்பாடிப் புழந்த அந்தமுதல் ஆற்றார்க்கு
விருதகூதல் முநைய கதகவிபலக்கலையும் மூன்றிதம் பசமடக்கு மிருநி
யாக உட்படுத்த எந்தனர்.

இப்படி மதாசனியாற்றார் நயது ஆசைபுருகடைய பெருமகனின் வெளி
விட்டுக்கொண்டு அந்தஸத்தினை கைவலம் எழுத்தருளியிருந்து, கின்பு, சிந்தை
வும் மொழியுஞ் சென்னாக்கித்தானே பேசியபய் பெருவிடைய அடைந்தனர்.

இக்காலம் இயங்காழ்வார் எய்யாழ்வாருக்குத் திருவடித்தொண்டாடவொழு
பெறுபதறி, அவரது திருவடிகளை மனங்கவிகள் என இவரது திருமாதந்த
விட்டு வழக்கனாகும்.

["மாதாநடிபுனீத்தபத்திராசாநதான்" என்பதற்கும்கூட, எய்யாழ்வார்
திருவடி நினைவூக்கு இயங்காழ்வார் என்ற பன் திவயதோகவிகள் வழங்கும் திரு
சாமமும பெருத்தருகடையத.]

"மூர்தி-மருமூர்தி விக்கலுசில் வந்துதித்த
கோகுஞ் சித்திராபிச சித்திராசைன்—பருவசில்
மற்றான் வாழ்வான் வந்துதித்த என்மனியும்
உற்றதெனக் கேள்வ தெடுதே! ஒ!"

மதாசனியாற்றார் கையலம் குத்தித்த.

திருவாய்மொழியை வளர்த்தவரான எம்பெருமானுருடைய திருவருளின்தித் திருவாய்மொழியை மகாப்பாடமாகத் தரிக்கவென் னென்று வாய்க்கொட்டாதா னாய், செந்தமிழ் வேதந்தரிக்கும் போதையுள்ளும் பொதுத்தகைய இராமாதா ளது மகாப்பாடம் வளங்குமின்றே வெளவிறகு இந்நிக்.

எம்பெருமானுள் தாம் * மகாநாயகனாகித்தபந்த விராமதாளும் * மாதன் பணித்த மகாநாயகனன்றோடும் * தென்குருகையவிராய் பாட்டெனனும் வேதப் பகர்தமிழுதவ்வீரத் தன்பதறிபெய்ந்துப் கிடநகலென்கவந்த விராமதாளும் * பகட்டரு மாதன் பகர்தமிழுதவந்தபாபமதாயப் கிள்கடும் வேழமாய் * திருவாய்மொழியின் மகாந்தரு பின்னிசை மகாது மிடந்தொடும் புருத்த நிற் குத் குணத்திதழ் சொண்டாய * உத்பெருகு சொங்கும் தந்தையுத் தாயும் உயர்குருகும் வெறிதரு பூகல்காதமும் மாதன் கிள்கெய்தி தெறிதருத் செத் தமிழாணமே பென்றிருப்பாராய (தாதந்தாதினில்) பாவித்தாரணவாரே, திருவாய்மொழியைத் தரிக்கும் செஞ்ஞ பொதுதரு அயகாய் விரைத்திதரன் பொருத்தமென்க. இப்படியப்பட்ட அந்தாங்க பந்தாரணவாரன்றே ஆழ்வா ளது திருவாய்மொழிக்கு இராமதாளன் என்தே திருவாயம் வழங்கியருகது மயபா தாயவாரித.

"மஞ்சள்" சிறிய விராமதாளுளியே, சங்கலெடுத்தாண்ட நவாசை, பொருப்பாழ் மகாநாயகனாகித் தமதபாவிமகித்தம, தங்குமாய் நீபென கருத்தா" என்த பெரிய திருவாய்மொழித் தனிபகையு இவரு ள்மரிப்பது, (க)

பட்டர் அருளிக் கொடுத்த தனிபன்.

வாந்தியுருத் சொன் மதீளாக் வன்புயற்றென்

ஆன்ற தமிழ்மகாநாயகனாய் — என்ற

முத்தருத் உருவென் சொப்பன் வளர்த்த

இத்தா விரை வுதன்.

பதவுரை.

வாந்தியுருத் சொன்	{ ஆளத்தாருத் துணி கிள்குமின்ற சொன்னென்	தமிழ் மகாநாயகனாய்	{ தமிழ் வேதான ஆராய் மாண்கலையுத்
மதீன்	{ வாய் பாராணவிராயும் உருவத்தான	என்ற முத்தருத்	{ பெற்ற முத்தருவாரை மாது
அருள்க	{ திருவாய்மொழி பன்ம சொன் உத்பெருகு ளுடைய	உருவென்	சொன்னவாரை;
வள புயற் றென்	{ திருவாய்மொழி பன்ம வள அயகர்த	வெளப்பன்	கிள்குடைய
ஆன்ற		வளர்த்த	அதனை வளர்த்த
		இதன் தன்	நினைவ மதா
		இராமதாளன்	எம்பெருமானுளாய்.

* * * — இதே தனிபனினே "செந்தமிழ் வேதந்தரிக்கும் போதையுள்ளும் பொது — இராம தாளுளிர்தன் வளர்த்த மகாப்பாடம் வளங்குமின்றே" என்த பேசுபடி எம்பெருமானுக்கும் திருவாய்மொழிக்குமுள்ள தொடர்பை

மெய்யிவெத இயல்பாகம், உரைத்திங் தோஷங்களுக்குப் பெற்றதாய் என்றும் உரைத்ததாய் என்றும் இரண்டு தாய்ப்பா எப்பொருட்போல திருவாய்மொழியாற் றொருபாவுக்கும் இரண்டு தாய்ப்பாருண்டு; அவ்வொருவர் வாய்மொழியாகும் எனப் பெருமையாகும். ஆழ்வார் பெற்றருளினார்; எய்மெருமையார் மொழித்தருளினார். உண்மையாகுதே நெய்மெய்யோடடியும் பசையோடடியோடடியும் யோசனை.

என்ற தாய் பெற்றுப் பொருட்பெயரையும் வார்த்தையாய் தன் மிக்கவரே ஸ்ரீரத்த நெய்மெய்யோடு எனப் பெருமையார் திருவாய்மொழியைப் பெற்றருளின வாத என்மொழிவர், "தின்தான் எஞ்சிய பெரியவர்க்கான்றினா, நெய்வை வடக்குத் திருவிதிபடுவனா, மனவையோடு திருவாய்மொழியைப்பெற்ற, குறையவென்ற மெய்யோடு உத" என்ற உபநிதாந்தியையானிற் மனவைய வரூளின அருளிச்செய்தபடியே திருவாய்மொழியைப்பெற்ற ஆசிரியர் ஐய ளும் முதல்வரான திருக்குறையோடான விவரணைக் கொண்டு ஆராய்ப்படி கியவையான மிக்கத்தன எய்மெருமையாரை ("நெய்வையும்தானக் திருத் திருவையோடு, தின்தான் எந்நான் மெய்யானக் — உண்மையும், அன்புநீத வாதம் மனப்பெயரூள வந்தவாற்றத, இன்பமிருமையோடு" என்ற உப நிதாந்தியையான வான்க) முதல்முதலாகத் திருவாய்மொழியை வார்த்தாய் திருவாய்மொழியோடுமெய்யு. "பாடியவாடி இதுமொன்று வார்த்தையாகவென் னருள்வியோ" என்றத முதலான ஆராய்நிறுதய வார்த்தையையே திருவாய் மொழியை வடிவொத்தவே எய்மெருமையார்வார்த்திங் வார்த்தையென் யோ திக்கவையுருத்தம் முதலான வான விவரணைகளும் இங்கு அருள்கின்ற வுளியை.

திருவாய்மொழியிற் "கங்குறும்புமணம்" என்ற ஒரு திருவாய்மொழி தாழி மத்த ஒரு பாசாத்தியும் திருவாய்மொழியைப் பாசாத்தியே இவ்வ வாய்க்குக் "மதினாக்கல் வந்துமொழியைக் ஆனத தாழி மத்தவார்த்தியும்" என்ற திருவாய்மொழி ஆராயும் ஸ்ரீரத்தவார்த்த விகற்பமான அருளிச்செய்யப் பட்டதாய் பேசுவைக்கு அடியென? என்றும், எய் மெருமையோடுமெய்யுமெய்யும், விவரணையு இயல்பாய், ஆழ்வார் திருவாய்மொழியைப்பெற்றதே திருவாய் மொழியார்த்தவையு வந்தவென்றத உமிக்ந்த மத்தவத் திருவாய்மொழி மெய்யெ ளுவாக்களுக்குப் படியவார்த்தை வந்தவத்த பட்டி அருளிச்செய்யப்பட்ட, "திரு மெய்யுடத்தத்தமெய்யுடத்தம்" "வாய் திருமொழிக்கு வந்தவத்தியை" என்றத யோன்ற மொத்தியோடுமெ இத்த மொழியை வந்தவையு விவரணையென்ப,

சத்தவாய், துதிதம் வந்தவ யடவொன் இதம் வந்ததிரித்தத. (௦)

(இதமும் மட்டவருள்கின்ற தாழியும்.)

மிகக் கிண்கிணியும் மெய்யு ஸ்ரீரத்தியும்
தக்க மெய்யு தாழியைத் — நெய்யுமெய்யு
வாய்மெய்யும் வாய்மெய்யு மெய்யு குறையவையோடு
வாய்மெய்யு மெய்யுமெய்யு

ஆனால் திருநாட்டோ சான்றோ.

திருவாய்மொழி — அய்யதாரிணை.

—•••••

[illegible][illegible][illegible]

தொண்டாயிவத்தம் செங்குழியிலே உதப்பட்ட அம்மை அழகு நொன்
மை நொன் கிருந்த இகையு புண் இகையு என்ற எவ்வகை வாயினால்
இத்தன் கிருந்தொடும் வாயின் பரப்பும். † “கிருந்தொடும் புதவது
நொன் வாயின் மேதநே” என்ற தொண்டாயிவம் நுத்தியுதலின் கச்சிலார்
மெய் “கிஞ்சுதாடும் பழக்கவதமொதம் தீப புதிதாத் தாம் நொன்முதலாத்
குத் பக செய்புதல் நொட்குதாத் நொதெதம் செயப்பபும் நொட்கினை
மொத” என்றும், “அது, நுத்தொண்டாயினும் பொய்கைபர் நுதல்கிரீதுத்
செய் அந்தநிம் செய்புதல் என உதாரை; எவ்வகை நுதல்கிரீதுவுத் நொன்
துப” என்றும் உதார்த்துக்கலம் வந்தம்.

[illegible]

இந்தத் திருவாய்மொழிக்குத் திருத்தவையாகியோக்தியோசன் அருளிச்செய்த ஆராய்ப்படி, ஸ்ரீமத் அருளிச்செய்த ஒன்பதாண்டியாய்ப்படி, பெரியவாக்கோன் தீர்மான அருளிச்செய்த நிரூபத்தவையாய்ப்படி, வாய்மொழி அருளிச்செய்தவையாய்ப்படி, உட்குறந்தொழிந்தபயிற்றை மட்டவையாய்ப்படி, எந்த நூலாய்ப்படி, உயிரினை அழியவையாய்ப்படி அருளிச்செய்த பன்னிரண்டியாய்ப்படி என்னும் நூற்ற விபாக்களையாகப் பாவித்தவாறு வழங்கியிருக்கின்ற உயர்வாகிய வையாதவத்தினால் ஒன்பதாண்டியாய்ப்படி, பதினெண்ணாண்டியாய்ப்படி, நிரூபத்தவையாய்ப்படி என்னும் மிக விபாக்களையாகப் கூறும். மேற்கூறிய விபாக்களையாக நின்ற தலையிதும் ஆகப்பவையாக மதவாகிய விபாக்களையாகச் செய்தவாகிய இவ்வாய்ப்படிவாய்ப்படி

இத் திருவாய்மொழிக்குப் பாலசங்கமத்தின்மேல் கிபாத்தியனாயாக அங்கு
மல் ஓங்கியொரு திருவாய்மொழிநிறுத்தப்படவும் ஓங்கியொரு பரிந்துரைப்படவும்
காரணக்கூறா ரூபமாக ஈடொழியிதழை நெய்மொழிநிறுத்த சில நியமங்கூறத்
தல் கடியருவர்க்காகக் அருளிச்செய்யப்பட்டதெனவர: ஸ்ரீமத் தேவார்க்கு நேரம்தான்
அருளிச்செய்த தாமிரோபநிஷத் தாற்பாப்ப சந்தையளி, தாமிரோபநிஷத்தாகைய்,
அழகியமனையாகையிற் அருளிச்செய்த தாமிரோபநிஷத் கங்குலி கையினால்
பெயர்க்கூற சிவோகத்யாயமாகவர: மனையையாளுவதின் அருளிச்செய்த திரு
வாய்மொழி தாற்பாத்தி கையாணித்தல்.

[illegible]

தெருவாங்குமேலே அங்குதாசியை குந்திவைத்தாள்.

சுரீ.

சூழலார் எம்பெருமானார் தீயர் திருநாடினை காணும்

நம்மாழ்வார் திருவடமலர்ந்தருளிய

திருவாய்மொழி.

வெறுமன்கொல்லிப் பாதிவாழி டயங்கும்

அண்ணல்கரநகரரிபர் இயத்திய

நிபலாந்த நீயைபடக் கூடிவழ,

—*—

முதற் பத்து — முதல் திருவாய்மொழி.

உயர்வறவுயர்வலம் உடைபலன்பலனவன்
மயர்வறமதிவலம் அருளின்பலனவன்
அயர்வறமமலர்கன் அநிபநிபலனவன்
அயர்வறமடாடி நொழுநெழென்மனனெ.

(6)

பதவகை.

உன் மனனெ	உன் த மனனெ,	அருளின்ப	{ (அடிபெறுக்கு) நெருப
உயர்வு அந	{ (தன்னைப் பார்த்து) உயர்ந்தி இவையபடி	பலனவன்	{ பன்னிவன்
உயர்	உயர்வு	அயர்வு அந	வாங்கெருகுநெரு,
தவ	{ (தூதர்ம முதலிப) உயர்	அயர்வன்	தவடி திவனந
	யான குணவன்	அநிபநி வன்	நித்பலாநிபநுக்கு
உடைபவன்	{ (உயர்வு) உடைத் தவ	அவன்	கூடாவி யாங்கெருகுநெரு
	வன்	அயர்வது	அந்த எம்பெருமானுடைய
பலனவன்	யாங்கெருகுநெரு,	உயர்வது	{ தவனாவிப பொக்குநெ
மயர்வு அந	அந்நூலன் விருவடி	உயர்வது	{ நொதிப்பனந திருவடி
முதி நயம்	{ நூதந்ததையும் பந்திவ	நொழுத	விவ
	யும	நடி	யான்கெ
			நி உடைநெழல்வன,

உ உ உ — இதில, மதிநூலவாசகவினந் தமக்குச் சொந்தருளின எம்பெருமா னுடைய திருநாடினைத் தொழுத மேன்மை பெறுப்படிபவன சூழலார் நமது திருவுள்ளத்திக்கு உயிதவிகெரு.

புறமதத்தவருடைய மொனையபடி எம்பெருமான் நித்கருணாவலன், எமலத கல்பாங்குணுத்தகன் என்நெ வேதாந்த வித்தாந்ததனந் முதலடி. ஏனெ வெளியிடகுநெருத் இதனாக, எம்பெருமான் தனது திருக்கவபரண குணங்களைச் சேடடி இவையாழ்வாசர சபெநெதிசெவகண்டம வினக்கும்.

[illegible][illegible]

பயிற்சிக்கான அமைப்புகளானவை துரிதமொன்றை ஒரு குறையை
மத்தியம் கருவிகளில் தீர்த்து "மதுவாசனம் துரது" மதுவாசனம்.....

[illegible]

உயர்வு ௧௭ உயர்வுகள் — உயர்வுகளினைத் தோண்டி மறுவாங்கும்
 சொல்லாற்றிதுடையவு உயர்வு உண்மையானதொன்றும்படி யும் தனதுவர்த்
 தியே சாக்கயமாகுமபடியும் உயர்வு கலவாக்குவதனை முதலாவது என்ற
 தாயிற்று.

இனி, உயர்வு எந்த ஓர் அருத்தததித் தூதர் பேருண்டாதலால், அருத்தமின்
 னாமல் உபாத்திபெற்றதன்வரன் குணங்களை யுண்டவன் என்றதுமேயன்றி, மற்
 றையோர்க்கு ஒரு உபாத்தியுண்டாக வேண்டுமென்ற மிகை அருத்தத்தாலன்றி
 உண்டாகமாட்டாது; “யாழ்வொருவியை வந்தொணர் விவ்வுணர்நாயு வந்
 டுதல்” | உபாத்திபெற்றொருவா ஆயும் ஒருவ்வாசிரிசி ஸாருக -
 வரவோடி வந்துள்ளாள் என்றதுமாதல் பதமய்யு | புறம் தகையேயுமாத்
 துணம் பாசபதவாதிதி கருதும்.” என்ற—காங்குலக்கையன் பன்னாசிரிசு யுண்
 டை விடுத்தான் தூதரித்த வித்தி பெற்றதுமென்ற சொல்லிற்று; பாசமின்
 முத்தியி ஒவ்வொரு டையுரும இவ்வகமே அருத்தமாதே வித்தி பெற்றதும்
 வேத வேதாங்கக்களிற் உற்பபடுமென்றது. அவர்களைப்போலன்றித்தே எய்ப்பு

[†] உயவு எண்ணெய்த் தொண்டுகளே கருத்தென்ற பொருளுண்டென்றது உயர்வு என் பதற்கு அப்பொருளின்மேல் தம் சின்ன கூறலும்; பூதகாசனியங்களின் விபரமெய்தாம் வரில் திவ்யத்தமென்றது.

உமாசுத குடுஞ்சென்றது ஆவாத்தாதுவந்தி இயற்கையானது அமைந்த
தாயிற்று.

ஆவாத்தா: முதலிய 40 ஆசிரியர்கள் எப்பெருமானுடைய குணசூத்
தந்த அருளிச்சொல்லிட்டுக்களித்த " ஓர் ஓர் விவரமாய்க் திருவாரூரம்
மெய்யு அஞ்ஞானதுவா தன? = ஸ்வாமிவாசுதேவசொல்லுக்கியுப
வாசு குணசூத்" எந்தருளிச்சொல்த வந்தது. இதில் 'ஸ்வாமிவாசு' எந்தது
— குருத்தமின்றி இயற்கையானது அமைந்த எந்தது

"உவாசுதயுபஞ்ஞான குணசூதயு" எந்தருத 'வெழுநூலயு' எந்தது
வானே அமைந்த திருக்குணசூதயு ஸ்ரீராமபரம ஹேதயு எந்ததுமிடம் கொள்
பயிம். உவாசுதயு உருமென்றிருக்கும் போதே, உவாசுத எந்தது பரம்பரை
அறிவினைப் பெவாசுதனம் பவவாய்ப்பாருப்பட்டு குணசூதயுக்களில் கொள்
எந்தது. குருத்தருளியெந்ததுப கொள்வதயுக்கொள்வா; அபி:யாது
மந்த குணசூதயு உவாசுதயுமெந்தது. ஆவாத்தாதுவாசுதயு விழுநிலையுட
யவாசு எந்ததுமெந்தது; அருவாமெவாசுதயு து" இது பரி தந்தருளித்
போல் காசுதயுதம் கொள்வது பவததிருவாசுதயுதம் காசுதயுத குணசூத
யிம் (இக்கு) காசுதயுத ஆவாத்தயுத கொள்வது கொள்வது கொள்
காசுதயுத விழுநிலையு காசுதயுத குணசூதயுதயெந்தது இது கொள்வதுதயுத,
உவாசுதயுதயுத திருக்குணசூதயுத விழுநிலையு குணசூதயுத எந்தது முத
யுதயுத கொள்வது கொள்வதுதயுத.

உவாசுதயுத இம் முதலுதிருவியுதயுத எப்பெருமானுடைய: 'எப்பெரு
மானுக்கு குணசூதயு, விழுநிலையு' எந்தது குருத்தயுதயுத விடந்தயு
யுதயுதயெந்தது உவாசுதயுதயுத கொள்வதுதயுதயுதயுதயுத எந்தது
அருகு எந்தது! எந்தது உருமென்றயுதயுத (இந்த = குருத்தயுதயுதயுதயுத
யுதயுத யுதிருவியு, இதுத காசுதயுதயுத பெர்வோசு உவாசுதயுத:—

ஆவாசுத பவவாய்ப்பாருத்தியுத யிம் உருத்தயுதயுதயுதயுதயுதயுதயுத
அவாசுதயுதயுத எப்பெருமானுக்கு தருது திருவாய்மெந்தியுத கொள்வதுத
யுதயுத ஆவாசுதயுதயுத கொள்வதுதயுதயுதயுதயுதயுதயுதயுத, குரு
வாய்மெந்தது எப்பெருமானுக்குத தயுத ஆவாசுதயுதயுத எந்தது கொள்வது
கொள்வது இயுதயுதயுத), இயுதயுதயுதயுதயுதயுத, முதலியவாசுதயுத முத
யுதிருக்கு இயுத திருவாய்மெந்தியுத கொள்வது கொள்வதுதயுதயுத, அபு
யுத அயுதயுத கொள்வதுதயுத எப்பெருமானு காசுதயுதயுத விவாசுதயுத
கொள்வதுதயுத தரு விவாசுதயுத முதலியவாசுதயுத இயுத பவவாய்ப்பாரு
யுத இயுத உவாசுதயுதயுதயுதயுதயுத எந்தது திருவாய்மெந்தியுத குருத்த
யுதயுதயுதயுதயுதயுதயுதயுத குருதயுதயுதயுதயுதயுதயுதயுத தயுதயுதயுதயுத; பரம
யுதயுத 'பவவாய்ப்பாருத்தியுத குருவாய்மெந்தியுத கொள்வது, அது
யுதயுதயுத' எந்தது யுதயுதயுதயுதயுத, அயுதயுதயுதயுதயுதயுதயுதயுதயுத
முதலியுதயுத உவாசுதயுதயுதயுதயுதயுதயுதயுதயுத எந்ததுதயுத எந்தது! எந்ததுதயுத

முதலில் சிவகுந்தியபடி: அதாவது — தயாதக்குஞ் சுடாடி என்ன கொ
ண்டாங்க. அங்கனவறியே எம்பெருமானார் 'தயாதம் சுடாடி' என்று
பொருள் சிவகுந்தியபாடி' அதாவது — அடிபாடின தயாதீர, தான் தயா
தீர்த்தாளுகிறார்களே. எம்பெருமான் உதவிக்கொடுப்பவர்களுக்குச் சிவகுந்திய
தாக்க சிவகுந்தியபதி தன்னுடைய துக்க சிவகுந்தியபாடி கொள்ளியில்
கிணர் சுப்பநாம'

இப்போது நடு முயற்சியிலுள்ளதாம். "சுயநினைவோடு உதவிக்கொள்ளும்" என்று ஸ்வாமிநாதர் கூறியிருப்பது உண்மையாகும். "சுயநினைவோடு" என்றால் தன்னிச்சையுடன் அல்லது அல்லாத விருத்தியோடு. இவர் தயாராகத் தான் தயாரிப்பதாஸ்திரிசுத்தம். இத்தான், இவர் மயங்கி அற அவன் தயார்ப்படி."

எழு = அநேகநிலையவரத் தவிக்க உயிர்நிலைப்பிழை வர
வரத் தவிக்க உயிர்நிலைப்பிழை வரத் தவிக்க உயிர்நிலைப்பிழை வர

இப்படி பதினாறு சிறந்தவையெனத் தத்தவ ள்ளிற் புறநாற்றம்விளக் கருவிக் கொண்டுமிருந் திப்பவாகம் திருமாளையாத்தந்தமென்றும் அவ்வாறு அடி தொழுநகலே பரவந்றிமென்றும், (தந்தம்விளப்பதரவே) அதனை யாச தித்தமவே புறநாற்றமென்றும் சொல்லிற்றிருந்தது.

இப்போது இடையூறில்லாத முயற்சிகள் மூலமாகவே இப்போது இயற்கைப் பராமரிப்பு இயல்பு நிலைமைக்கு வரவேண்டும் என்றும், மக்களும் கட்டிடத்தொகுப்பு, வசதி, போக்குவரம், இயற்கைப் பராமரிப்பு, தொழில் நுட்பம், கல்வி, சுகாதாரம், உணவு, உடை, மருத்துவம், போன்றவைகளில் உயர்ந்த நிலைக்கு வரவேண்டும் என்றும் கூறியுள்ளார்.

இப்பாடகம், பவனவன் என்பதை ஒரே சொல்லாகக் கொண்டு பொரு
துரைக்கப்பட்டது. (ஊமொழியின் 'பொன்னெ' என்பதுபோல இதைக்
கொள்.) அன்றியும், பவன் - பாகடுருவன், அவன் - அவனுடைய என்று
முதல் மூன்றாவது பொருளாகி ஒவ்வொரு அடியோடும் 'தொழுதிதழை
பவனெ' என்று கூட மூன்று வகையிலும் போலித்தப பொருளாகவன்
உயர்ந்தபுயர்வு முண்டபவன் பவன், அவன் தபாதடாக தொழுதிதழை;
மயர்வதமதாமருளினன் பவன், அவன் தபாதடாக தொழுதிதழை; அவன்
தபாதடாகவதிபதிவன், அவன் தபாதடாக தொழுதிதழை - என்றியபக
மூன்று வகையிலுமிறது. இதன்கீழ், (முதலடியின்) பவன் - பாகடுருவ
னெ, அவன்.. அருளினன் எனதப, (இரண்டாமடியின்) பவன் - அப்பக அரு
ளினவன் பாகடுரு, அவன் அதிபதி என்றும், (மூன்றாமடியின்) பவன் - அப்
பக அதிபதிவானவன் பாகடுரு, அவன் - அவனுடைய, அது தொழுது வரு
கத்தியபக வாகவக வாகவமாகவும் போலிப்பதன்கீ. [வகையக வகையம்
பவதித வாகவபவக வாகவமவ மதாவாகவம்.]

பயனாவது என்னுமிடத்தில் பாதுகாப்பு என்பது பலன் எனக் குறுகிய
கூறு. 1. "செய்தியைச் சீர்தர" என்பது 2. "புதியத் திருவடையார் வடிவ
தருவதென்பது" 3. "விண்ணுள் உத்தமரூபப்பாங்கிக்கு மந்திரப்பால் வந்தி

1. கருவாயிடைத் துடி 8-4-9.

2. On 8-7-1.

43. $\frac{1}{2} \sqrt{2}$

[illegible]

உருகியது. — கம்பெனியுமாய் இவ்வாழ்வாரை வணங்கித்தீர்ந்தோரென்கூறத் தக்க திருக்கல்யாண குளக்கரைக் கடவுடையாதலால் அக்குளக்கன்னியை முற்பட இழைத்த பேபெனூர், அக்குளக்கல் கங்குலத்தையுபநதி நிறகுபெய்யுழிய சோர்வையமைய சிவனாது, தூசின அக்குளக்கங்குலகு தூசியமாத கங்குலத்தையுந் தவந் தவந் என்கத் திருப்பாட்டினையே பாத்தாவிதநாள், அந்த நிலவங்கங்குலமானது நிற்த அநித்த என்நிற இரண்டு தத்தயக்கவித்தெட்டதும் விவசுதவ மாரிருத்தெய்யுதவ இப்பாட்டினு அருவித்தெய்யென்கு

[illegible][illegible]

[மனம் அம்ம] அம்ம — ஏழாயிந்ததாயினாலும், மனத்தின் காரணமாக, மனம் — விளைந்ததாயினும் (பெயர்க்காரை அம்ம.) மனமாயினும் — மனத்தினாலும்; (அதனாலும்) அம்ம — பரிசீலித்ததும், அந்த யுகம்மம்மம் விளைந்தும்; அந்நிலைமையின் காரணமாகவும் காரணத்தினால், மனமாயினும் காரணத்தினால் 'மனத்தினாலும்மனத்தினால்' காரணமாகவும், அந்தமாயினும் காரணத்தினால் காரணமாகவும், மனத்தினாலும் காரணத்தினால் — காரணமாகவும்

இதனை எதிர்பாரக் கொளையெழுப்புகோ, — 1. “எனதாவி தந்தொழித்
தேன் இனி மீள்வதென்பதாண்டே” என்ற அநாமமாப்பாமை பண்ணி
2. “எனதாவிவார் யானார் தந்த நீ கொண்டாக்கொண்டே” என்ற அதனை உடனே
மறத்தக்கதாயிடத்த “அநாமமாப்பாமை” பண்ணவும் வேணும், ஐயோ!
அவியாபமாகப் பண்ணிஞ்ஞேமே! என்ற அதநாயபபடவு வேணும்! என்ற
சைந்தாரத்தம் தேறவதுபோல், எப்பெருமானை உபமாரமுத்தரவேயுமுதும்
வேணும், உடனே, ஐயோ! கிவணு வந்தனக்கு ஒப்புகொண்டே அவத்பத்
தத மினைத்தொழிமே! என்ற அதநாயபபடவு வேணும் என்ற சைந்தாரத்
தமமாக கொளதற்கூறு.

மீதுணர் இவன் மிருகர் என்றும் தன்னைப்பார்த்திலும் மேற்பட்டவர்; எம்
பெருமான் தானே ஸர்வவ்யாத்பாபகூலியாவே அவனுக்கு மேற்பட்டார் ஒரு
மிக்கியென்றது. அவனுக்கு காமாநாமகவர்களே இதனை என்ற முடிதத
பிண்டி, மேற்பட்டாரிருக்கக்கூடுமேயெனென்ற சைந்தாரிவ உண்டாக இடமில்லா
திருக்க, மிருகாரிணன் என்றக்கூடுமேயெனெனின், 1. 2. தன்னுள்ளையுயிரிவது
ஆனதுதே 3. 4. தன்மயச்சொபதிகச் 5. தந்தயிற” என்ற சீவதாரத்தத
உபாதித்திற் காலவகை அடியொத்திச் சொகதுதெனடி அங்வுபதித்ததத்
தான் அப்படி சொக்கக்கூடுமேயெனெனின், எப்பெருமானுக்கு மேற்பட்டவர்
என் அப்படி அநாமாதிதாவனோ அப்படியே முதலாகும் அநாமாதிதத்
கொண்ட உபமாராதிதாவததத் திடப்பதெறவததாராவே சொகதுதெதெ
ன்ற சஞ்சிபர் ஒருவழிவாடகவர்.

முதற்பாட்டிக் உயர்ச்சிவதவனென்றும், உயர்ச்சிவாதித்ததும் ஒப்பின்
டே என்ற சைந்தத, ‘மிருகாரிணன்’ என்ற கொண்டு முதல் சொகது
உயர்ச்சிவத வர்வெச்சரிவச் சடடி, அவன் சொகாரேதவ கிவணுதனூரார்
எந்த வர்வருவியதனாக எதிர்ச்சிவழிவித்தும், இவனினன் உயர்ச்சிவதவன்
என்று! இப்பாராத்நித எந்துக்கொளவனம் அப்பாரமுத, இவன் — இப்
படிபட்டவனதுகடப என்ற பொருளகொண்டு, சடடிதொழிதெழென் மன
வே! என்ற முதற்பாட்டேயே உட்கொளவன்.

என்னுயிர் என்பவத, என் என் உயிர் என்றும், எனன் உயிர் என்றும்
இவன்மெகவாரவாமி விரிக்கவாம்.

மனன் இவன் என்ற கிடப்பவின் மகாநகரப்போலி அரிவ, மனன் என்
ருதும் மனன் என்றதும், இவன் என்றதும் இவன் என்றதும் ஒக்குமென்ற,
இவன் என்பதற்கு இயங்குபபட்டகொன்ற பொருளாகும்போத, இவன்
என்ற வகை வித்ததாவே சொக்கவமாரும். (உ)

பெம் பொருள்செய்துவித்தா. எகலிசாவென். புறப்படுவென்ற கைக பதார்த் தங்கனோடும் அந்தார்தமாவைக் கண்ட தெருவோயாவெனும் கண்டது. அழு க்குமத்துவோடு உதார்த்த அருவியொருங்கும் அந்த மையந்தந்தனோ தானும் அழுக்கோதப்பெதவதயோ தோஷமே கருவான பதார்த்தங்கனினே உதா ர்த்தென்ற எம்பெருமையும் அவற்றின் தோஷங்களை தன்விடத்தினே தட்டப்பெற்றது இடப்பொருள்செய்யப்போனே பரிசுமாயிவாயும் சேதமாயிவானே கானதுக் கங்கன் கலிவிரும்பவனாகும் ஆயிடைக்கோமென்று கங்கனிறக்கக்கருமாந லால் அந்த கங்கனைய ஒழித்தருளுவென்ற புலகலன் என்று. புலக்கலிதானடவ படிவைய புலகலனாகவன் இடப்பொருள்செய்யவே கிவாசம்பதமவன், ஒட்டி த்த கிவாசம்பதமவன் என்று.

ஒழிவு தீவன் பந்த = ஒழிவு தீவனதனையும் விவரித்த கங்கன். ஒரு கங்கனது மொழியாமல் கங்கன் உதார்த்தகலிதான விவரித்த கங்கனாகது, ஒருகலிமொழியாமல் கங்கனாகவன்கலிதான விவரித்த கங்கனாகது பொருள்செய்து.

ஒழிவாக்கி பாட்டி துரு சொன்ன குணங்கனோடு கருவிகுத்தந்தமையல அநவாதருசெய்திரு அகலவனாகவெனதுவென்று என்று. இப்படி பாயகிவகலன னான எம்பெருமானை நாம் விடப்பெற்றிருமெயென்று ஆகத்தம் தோற்ற மாகத்திரு சொல்லுதானம் நிரதிக்கவகிதே அழுத்தி எம்பெருமானாகவ உதா ரின் காலகாலமாயும் அநிவாதிருத்த கம் இப்படி உபயகிபூதிருத்தது விருத் தன்ன அவனைப் பூதமாயும் அநயகிவகிவகிபூதிரும என்று மகிழ்ச்சி சொல் தோண்டிதே கிவகிதா

அன்றியே, என்னுள்கனோடு? என்று கருவியாமல் சொன்னது அப்படிப பட்ட எம்பெருமானை நீளின் நீளான நாமோ கனுவெனும், கனுவாதத்தரு கமக்கு நோக்கவதையின்கிதருக் கனுவாததேபாக் தோத்தநெய்த ஒருகலி கித்தபாமமாய் கிருக்குமோ? கன்பதாக்கம் உதார்பாய். (அ)

நாமகலிவனுவன் அலகிவனுவனாவன் *
நாமகலிவனுவன் அலகிவனுவனாவன் *
நாமகலிவனுவனாவன் அலகிவனுவனாவன் *
நாமகலிவனுவனாவன் அலகிவனுவனாவன் *

(அ)

நாம்	{ நாம் நாமகலி தன்மைய பொருள்செய்தும்	நாம்	{ நாம்நாமகலி தன்மையப் பொருள்செய்தும்
அவன் துவன் உவன்	{ அவன் துவன் உவன் கன் நிற ஆய்ப்பாள் கடலு பொருள்செய்தும்	அவன் துவன் உவன்	{ அவன் துவன் உவன்நாமகலி பொருள்செய்தும்
அவன் துவன் உவன்	{ அவன் துவன் உவன் கன் நாம் பொருள்செய்தும் பொருள்செய்தும்	அவன் துவன் உவன்	{ அவன் துவன் உவன்நாமகலி பொருள்செய்தும்
அவன்	{ அவன் கன்நிற பொருள்செய்தும் கிவகிவனுவனாவன்	அவன்	{ அவன் கன்நாமகலி பொருள்செய்தும்

*** — சிறப்பாகவாகவாகியும் எவ்வாறு பொருளடைந்தும் எம்பெருமானின் சிவமாயன் என்று [வழிபாடுகளாகியதெழுந்தருளல்] சொன்னவையென்றும் அத்தனையும் சொன்னவன் 'எவ்வாறு எம்பெருமானின்' என்று [அவ்வாறுதான் மானம்] சொல்லியிருப்பதால் அத்தனையையாவும்போல் தோன்றக்கூடுமென்றே? உண்மையில் அப்படியில்லை. எனவே சேதமாவதற்குமுள்ள சீரமை எம்பெருமானின் [வாழ்க்கையாகியதெழுந்தருளல்] சீரமை சிறந்தவன் இப்படியப்பட்ட சீரமை சீரமை எவ்வாறுதான் பதனை ஐக்கியம் சொன்னவனென்று சிறந்த இப்படியான, விசேஷமாகவந்த சொல்பாடகன் இப்பாடகன் வாய்மையென்றுதான் என்றுதான்.

திருவாய்மொழி என்ற சொல்லின் முழுவுருவம் என்னவாயும் அப்படியே மடியாவதுண்டாகின்ற அனைத்து பதார்த்தங்களையும் எம்பெருமானே உபதானமாகவும் என்று சொன்னதே. ஆகவே அக்க வாய்மையின் பூமி என்ற ஐந்தாம் பூமியின் வாய்ப்பொருளாக விரிவென்ற தேவமதம்பாதிக்கவந்த பதார்த்தங்களையும் உண்டாக்கி என்றபடி முதலிதான் திடம் என்னும் அமைமொழி ஆகாமென்றால் மாதிரியும் அக்கவியப்பதார்த்தமாய் மேலான சிவமே முதலாகியும் அக்கவியப்பதார்த்தமாய், வாய்மையின் அழித்தபொருளும் வாய்மையின் பூமியின் சிறந்த வாய்மையும் அழிப்பதற்குப்பதரித் திடமென்ற பூமியின் விரிவென்பதற்கு மொன்ற, இது ஆகவந்திரு மாதிரிய விரிவென்பதென்ற சொல்லின், உதாரணமாகவந்தவாறுதான் ஆகவந்திரு மாதிரி என்ற உபநிஷத்தின்படியே ஆகவந்த மாதிரியும் பூமியைக்கு முன்னே புண்டாவி அனைத்து பழித்தானும் சொன்ன சிறந்த உபநிஷத்தியே திடமென்றதென்ற அன்றியும் வேகவந்திரு முதலான சிவமே ஆகவந்தவிரவாய்மே பூமியின் என்று சொன்னிருப்படியால் அக் கொக்கவையென்றதே ஆகவே திடமாவதுண்டென்ற உபநிஷத்தியும்,

முழுவுருவம்கி என்றதே ஆம் என்றது — உதாரணமாகவந்த பூமியின் வாய்மையின் உபநிஷத்தின் வாய்மையின் அப்பொருள் பென்ப.

அனைத்துவந்தவரும் உண்டாகவந்த விரிவென்பதே எங்கும் பரந்தவன் உண்டான ஒன்றென்று பொருளிடும் சீரத்தின் ஆகவந்த உதாரணமாகவந்தவாய்மையின் மாதிரியுள்ள எவ்வாறுதான் தனித்தனியே குறைந்த வியாபித்திருக்குமென்பெருமான். [உண்டாகவந்தவிரிவென்ப] எம்பெருமான் சீரத்திற்கு ஆகவந்தவாய்மையின் சிவமையே விரிவென்பதாய் போல் அந்த சீரத்தையென்றதற்கு எம்பெருமான்தான் தானாகவந்த சிவமையே விரிவென்பதற்குமென்றபடி, வந்தவனாகவந்த நுருத்திற்குத் தெரியாமல் என்றபடி எங்கும் பரந்த என்றது உதாரணமாகவந்த பூமியின் வியாபித்த என்றபடி.

ஆகவந்த தாம் இப்படி சிவமாய்ந்தது அருளிச்செய்த விரிவென்பதற்கு முன்பாய்மையே வேதமே பென்ற உடமென்று உளின் உபநிஷத்தியின் என்று

[illegible]

பாதிபஷம் அதுபரமம் சபதம் எனப் பரிமாணமாக மூன்று அளந்தக
சப்தம் திரிசுப்தம் - மெளனம் சபதமென்றும் ஸாந்தம் சபதமென்றும்.
மெளனம் சபதமென்றும் புதிதபுதிதாய் அனாதாதிதகை கொள்ளப்படும்
சப்தம். ஸாந்தம் சபதத்தின் வேதமென்பபெயர் வேதமாவது - எய்யொழு
தும் திரிசுப்தமாய் துண்டுவிடாந்து வினைக்கப்பட்டு உச்சரிக்கப்படும் சபதம்
களின் உட்படம். இவ் வேதமாவது கருஷ்யதின் தூயவற்றின் கருவரணம்
கருவரணத்து உபதேசிக்கப்பட்டு அனாது நானது கிஷ்யவரணத்து உபதேசிக்
கப்பட்டு கஷ்ய பாசிய்ய பாசிய்யாய் கருவரணம் கருவரணம் கருவரணம்
பாதிபஷத்தானம் அதுபரத்தானம் அநிய முடிவாத பொருள்களை அநியப
தனம் வேதம் என்று கருவரணமெனப் பெற்றது. இது வ. 4-ம் அங்கப்பாட்டின்
கருவரண பாசிய்யாய் கருவரணம் கருவரணம் கருவரணம் கருவரணம்
பெயர்பெற்றது.

[illegible]

அநாதிகாணயாக ஈட்டித் தருகின்றது. ஒவ்வொரு கம்பத்தின் சூரம்பத்தினும்
சங்கரன் காண்முனனுக்கு வேதத்தை உபதேசிக்கிறது. ஆனால், மூன் கம்பத்
தில் வேதம் எவ்விதமான சூரம்பத்தினோடு இருந்ததோ, அவ்விதமாகவே மது
கம்பத்தின் சூரம்பத்தினும் வேதத்தை உபதேசிக்கிறது. எவ்விதமான மாத
ததும் செவ்வதிலும்; அநாதிகாணயாக இவ்வாறே செவ்வதிலுள்ள, இவ்
வவ்வுதான் சங்கரன் சொல்கது. புதிதாக வேதத்தை கிருஷிப்பதிலும், எவ்
வித மாதபாடும் செவ்வதிலும். சூரகம்பம் சங்கரனும் வேத கர்த்தாவல்லன்.

வேதம் அவிச்சிவபுரம்பர பார்ப்பம் = கவிஞர் நிதித்தானம் புரானம் என
மத்தம் பவ்விதமான கார்த்தவ்யம் உவ்வம் ஆனால், வேதம் எப்படி அநாதி
காணய செவ்வ பாரிசுவ பாரம்பரியம் அத்வயம் செய்வப்பட்டு கருதி
தோ அப்படி மற்ற கார்த்தவ்யம் அத்வயம் செய்வப்பட்டு வாகிலும்; பார்த்த
மனன் கூத்தியன் கவர்பன் என்ற மூன்று கருவர்த்தவ்யம் தவருமன்
வேதயோதியே தீரவேண்டியென்றும் சூரவ்யமுத்தாரிகேயே வேதம் அதிகரிக்க
பெய்தேனென்றும் சிவபவன் கற்படுத்தி, இந்த கிதிலன் கீதிலன் தீர
பெரித்தவனும் கிதிலப்பெய்துருவாதனின் புத்திக்கு எட்டாத காலம் முதல்
திரையாதிர்வாக வேதம் தரப்பட்டு கருவியோடு எவ்விதமான கார்த்தவ்யம்
என்றும் இடமின்றியு விசாரித்தது இப்படி வேதம் அபெருகியவைய
கிதவ்யம் கிர்த்தவ்யம் அவிச்சிவ பாரம்பரியம் கிருப்பதனின்
கூர்வகனான கம்பதூ பாரம்பரியம் உவ்வம். இப்படியப்பட்ட அதிசயத்
தைத் திருவுவ்வப்பத்திரே சூரவ்ய உலகித கருதி எந்த அருவிச்செவ்
தருவிதருவன்.

கருதியுள் எந்த இவ்விதத்தில கருதி என்னுருவென் பாரம்பரிய அவிச்சிவப்
பெயர்த்தவன் பங்கமப்பெருவப்பட்டு தடவுவன் எவ்விதவாத வேதம்
என்றும் எந்தவது. குருவன் பவ்யவேதத்தின் பார்த்தவ்யத்தின் ஒரு
பருதியான கார்த்தம் என்னும் காவலின் முதல் பார்த்தவ்யம் பதித்திரவது
அதவ்யத்தின் உவ்வத்தையெவ்வெவ்வது? என்கிற காவலமுன்னது அவ்
விதத்தின், வேதத்தை அவிச்சிவம் எவ்வகையப்பத்திரே தூ உவ்வெவ்வம்
தரப்பட்டுவது. மூன்றொருவ பார்த்தவ்யத்தின் கார்த்தவ்யத்தின் காவல்
வேதவ்யத்தின் துதி முருகவேனென்றென்ற முவ்வெவ்வம் அதற்குரிய சூரவ்ய
கவல் பெருவத்தவன் இத்திரவ பார்த்தவ்யம் அவ்வித பார்த்தவ்யம் அவ்வித
பார்த்தத்தின் ஒரு புருவ்யத்தையே அருவ்யத்திழக்கிட்டு புத்தவ்யத்து
கொண்ட மூன்று சூரவ்யத்தின் காவலென்ற அநாதிகாணய குருவன்
எவ்வெவ்வ வேதயோதியத்திரே மூன்றுவத்திரே புத்தவ்யத்தின் காவல்
மேத்தவ்யத்தின் சூரவ்யத்தையேவ்வ பதித்திரத்தும் அமருவியவன் இத்
திரவ் வத்திரே, 'தருவியத்திரே! காவல் என் அருவ்யம் கொண்ட சூரவ்யம்
உவ்வது வன் தருவெவ்வம் அநாதிகாணய தீர பார்த்தவ்யம் கருவ்யம் கருது
கென்ற? அந்த சூரவ்யம் தீர காவல்க கிருவ்யம் புருவ்யத்தின் வது? என்கிற
கென்ற, அதற்கு அமருவிய வேதவன் எவ்வ செய்வப்பெய்திரே? அந்த

பாப்பாதுமென்றது எல்லாவே பாதமும் இரத்தம் உபாபாசனமும்
 சிமித்தவானமும் அழகாகவானமாயும். உலகம் ஒவ்வொரு வாரியப்
 பொருளுக்கும் உபாபாசனம் சிமித்தவானம் அழகாகவானமாய் வருது
 வானவாழ்க்கை: மண்ணிலுள்ளிய ஒரு பானக்கு மண் உபாபாசன வானம்,
 குயவ சிமித்தவானம்; சகலம் நடி நகை முறையான அழகாகவானம்
 உன். அகத்தான [அகவது - அக சுவாததாதுகிவத] உலகிய
 உத்பத்தி பென்பது கூறு தானத்தின் மெடபாத. ஒருவிறபான அகவத
 யோடு கூறு ஒரு கந்தவுக்கு இவ்வொரு அகவத கந்தயெதே உத்பத்தி
 யன். அக சிவையகயகிடெய்க்கொரு சிவையகய அகவதே அக கந்த
 வுக்கு வானம். மண் கந்தை ஒரு கந்தவானது முறையின் உத்பதவான்கை
 [உருவக உகவான சிவைய]யின் இரத்தது. அபிபாது அக மண்ணு
 கை பிண்டம் கந்த பெயராக வழங்கப்பட்டது அக மண்ணே பெரிய
 விரிதம் கந்ததம் கையுருவகயதம் தேதசிவையின் மாதிக, பான, குடம்
 கந்த பெயராகவான் வழங்கப்பட்டது பிண்டம் கந்த பெயராக கந்தகய
 யட்டயோது இரத்த மண்ணே பான கந்த பெயராக கந்தகயயெதிரதம்
 உகதெயன்றியேது கந்த புதிரை யானததம் உகதவகிவன். பான
 கை கந்தகயப்பட்ட அக மண்ணே உகததயோயய பொகயய குகாம்
 கந்தபெயராகவான் வழங்குகிறதே இர சிவையகிதம் பானபெயர் கந்த
 கயப்பட்ட மண்ணேதான உகத சிவையகிதம் மாதபிவகதது. இர
 சிவையகததன் தெரிதவானகததன்? ஒரே மண்ணுத பன சிவையகி
 அகவதகை கந்தகவகிவகிதும். பானயின் உத்பத்தியாகது பிண்ட
 குயவகிதத மண்ணுக்கு தேவொரு சிவைய கிவையதெயய கையே, அக
 சிவையகே உத்பத்தியென்பது கந்தப்பட்டது பானக்கு வானவது பொகயயய
 யோதெயய. இதுயோயே கந்தெயகை வாரிய பொருவகிதம் கந்த.

கந்தக்கு முன்பு பிரவதகையிதம் கித்தம் அகிததம் உக்தெ. அக
 தான பொருவகித உத்பத்தி கெடபாதெந்தெ வானவகிதபடி கந்தக்கு
 குப் கிவய வானயகித கித்தம் அகிததம் கந்தக்கு முன்பும் இரகிதக
 யோகயவகிதன் அக கந்தக்குப் பிவய இவ கந்தகயயவ
 கந்த கையகிவகிதகிவ அகதகயயவகய கந்தக்கு முன்பு இருப
 யது கெடபாத. அகவது கந்தக்குப் பிவய வானயகித கந்தகய
 குககதும் கையகதும் கந்தக்கு முன்பு இரகதகிவன், கந்தகயவ
 உருவகும் பொதுவான ஒரே கையகதான் அகதகைய இவகதக்குக்தெ
 இதுயே வான தகயவய, கந்தக்குப் பிவய உகத பகிதி அபுதெதன்
 கைய சுவாய் முறைய கையகதும் அகததகயகதகதகத கந்தகய
 குககதும் கந்தக்கு முன்பு கந்தகித இவன். அகிதகயவகய உரு
 கையக்தெ, 'பிரகித' கந்தெ ஒரே பெயராகவான் வழங்கப்பட்டகயவதும்.
 அதுயோயே கந்தகயகதும் அகவதகித கரே இவகிதகயவகித குய
 கிவையகத கந்தகதகைய இவகிதகயன், கந்தக்குப் பிவய கரே இ

நிரியக்கள் பெற்ற அவற்றின் மூலமாக ஞானவிவாகமும் சந்திரமுண்டாவும் காணினார்கள். ஆகவே பிரகிருதிக்கும் தீவரமாகக் கருங்கும் மதமயமான ரூபம் விட அகலாததொன்றும்தான் உற்பத்தியாகும். அந் தகவல்கள் யாத பட்ட வர்க்கும் தகவல் அகலாதே காணலாம், ஆக இப்படியப்பட்ட உற்பத்தி விவரத்தைப் பரையக்கூடியத்தினாலேயே கூடப்பெற்ற வருவின் தகவல் பரைய்க்குக்கூடும் மனதோத்திரங்கும் பகலானே காணமெனக்க் குறையில்லை.

கூடப்பெற்றவாள் பிரகிருதிக்குத் 'தமஸஸ்' என்றும் 'அகித்யஸ்' என்றும் 'மாயஸ்' என்றும் பெயர் வருவதெனினதாம். மதூர் பரையத்தாரின் இந்த பிரகிருதியானது எல்லாவிடங்களிலும் ஒன்று போன்ற காமரூப வியாபித்திற்கு அந்த மாய அநிதெனத்தகூட அநிபக்கடாத நிலையிலிருக்கும். அப்பொழுது அந்நகு அநிபகத தமஸ்கெனத் பெயர் பிரகிருதியின் இயற்கைக் குணக்களாக வந்தவாறும் தமஸ்கூடும் இந்தவாறின் கதரத்தாமிக்ந்தி நடு அன வுள்ளவையிதற்கும், ஆகையால் இந்தவாறும் "குணநாயகம்மயவகந்த" வன்பு. குணவகையில் கதரத்தாமிக்ந்தி எப்பொழுதும் பிரகிருதி எவ்விதமான பரிணாமத்தையும் அகலாதது, அநோதாமாயவாக் சோதனா எல்லாவுகடைய பிராணியை நியும எவ்விதமான பரிணாமத்தையும் அகலபடுகடயாதது, ஆகவ வால் மதூர் பரையவகந்தின் மூலப்பிரகிருதியானது பரிணாமத்திற்கு உள்மூல மகமாயக் கந்திரமாயிருக்கும்.

வ்ருஷ்டவாசம் வந்தபோது பிரகிருதியானது எல்லாவுகடைய பிராணியால் அவ்விடத்திலிருந்து பிரகிருதி காமரூப வியாபித்தமாய் பரிணாமிக்ந்து மாய அநிதெனத்த அநிபக்கடயாத நிலையைய அகலமென்றது அந்நகர யில் அந்நகு வியக்கதமக் கதரப்பெயர், அதாவது பிரகிருதி தனிப்பட்டு நிற்கும் தமஸ்கூ வந்ததாரும், இந்த நிலையைய ஒர் அனங்கதமெனத் சோதனாம பிரகிருதியின் வ்யரூபத்தின் எவ்விதமான மதபாடும விவையதிலும். எல்லா விடங்களிலும் ஒன்று சோதனிக்ந்த தனிப்பட்டு வானமுடியா நிக்ந்த நிலையிப்பாய், அவ்விதமும் பிரகிருதி தனிப்பட்டு அநிதெனத்த வானக்கடயநிலைய மரத்திர ம்கூடவகமென்றது,

இந்நிலையமனை ந்ருஷ்டாத்தமிடகே கூட்டமெனாமானும், அநிபகத தமஸ்கூ நிக்ந்தகாத் தபயுக்கும் வியக்கதமக்கள வான்ககந்தக்கள்திதக்கள வொருபுக்கும ஒப்பாகக் சோதனமும். அநிபகத தமஸ்கூ உருதுபவன்பெத் திய பூமிவிதிட்ட விதநக்கெயபாறும் வியக்க தமஸ்கூ மக்விதிக்ந்த மெனிப்பட்டுத்திரும் விதநக் கெயபாறும் சோதனம்கூ. எல்லாப்பிராணியால் வ்ருஷ்டக்கு உள்மூலமாய அநிதெனத்தநிபக்கடய நிலையின் நிக்ந்த வியக்க தமஸ்கெனப்பயில் பிரகிருதியானது அதனாயிப்பு அனாமெனப்படுகிற அவ்விதம அகலமென்றது. இதர, உருது பவன்பெத்திய பூமிவிதிட்டப்பட்டு ஞமம் கூட வானுப் வகைய மிருதுவான விதநக்கெயபாறக் சோதனம் இந் தகவல்தம குணக்கள வானுபவகந்த வகடமெனினும், இந்த நிலையக்கு

அஷ்டமென்ற பெயரிடாததற்குக் காரணமென்னவெனில், அஷ்டாங்கமான சூன்
காலகன் பிரக்குதியிற் அடங்கிவிடுக்குமது காரணமாகியிருக்கலானே.

விபத்த நயம், அவிபத்த நயம் என்கிற அவய்வதையுடைய சூன்மென்
பிரக்குதியிற் அடங்கிவிடுந்தானும் அப்பொழுது தனிப்பட்ட காரணமுடைய
விடுக்கும. அஷ்டாங்கமான நயத்திற் காரணமாகியிருக்கும். ஒரு
புஷ்பம் முதலில் அருமென்று சொல்லப்பட்டு, பிறகு மொத்தமாகச் சொல்லப்
பட்டு, அதன் பின்னர்த் சொல்லப்படுகிறது. இங்கு நயங்கள் அருமையின்
காரணத்தினால் அஷ்டாங்கம் சொல்லித் தராததற்குக் காரணம், அருமையின்
மொத்தம், பின்னர்த் தராததற்குக் காரணம். காரணம் ஒன்றை
அதற்குமே இங்கு, நயம் அஷ்டாங்கம் இவ்வாறு தனித்தனி வந்துவரும்,
ஒன்றேயாம்; சிவனும் பார்த்தியும் சிறிது உதயமென்றது.

அஷ்டமென்ற சிவனும் பார்த்தியும் சிறிது கிளையுண்டாயிற்று
பிரக்குதியானது அவய்வதென்றும் பெயராய்வுகொண்டது. இதை, காரணி
யாகக் கொண்டு சிறிது உயிர்ப்புருத்த கிளையிற் ஒப்பாகச் சொல்லி அவய்வத
மென்றும் வயத்தாகாததென்றும், குணமாய் வயத்தாய் வந்த சிவ
னாயின் வயத்தாகாததென்றும் அது அவய்வதென்றும்.

விபத்த நயம் அஷ்டாங்க அவய்வதம் என்கிற இவ் மூன்று அவய்வதமும்
பிரக்குதியிற் காரண காரணமாகியிருக்கலானே கிளையுண்டாய் பரிசு
மாய். அதுதற்பற்றியே இவ்வாறு அருமையின் மொத்தம் புஷ்பம் என்கும் சிவ
னாயின் உயர்வு உண்டாய்.

இந்த அவய்வதமென்றும் காரணத்தினாலானதென்றும் ஏற்றத்தையு
டைய 'மூலம்' என்கிற தத்துவமுண்டாகிறது. மூலமென்றதிலும் காரண
தத்துவமென்றும் காரணத்தினாலானதென்றும் காரணத்தினாலானதென்றும்
அவய்வதம் தனித்தனிச் சொல்லித் தராத மூலமாக மூலத்தையுண்டாகும் இக்
காரணம் தமது காரணத்தினாலானதென்றும் காரணத்தினாலானதென்றும், குண
வயத்தாய் ஏற்பட்டு முதன்முதலாகியுண்டாகும் தத்துவம் மூலமாக. இந்த
மூலத்தையுண்டாகும் காரணம் மூலத்தினாலானதென்றும் காரணத்தினாலானதென்றும்
மூலத்தினாலானதென்றும் அவய்வதமென்றும் காரணத்தினாலானதென்றும்
காரணத்தினாலானதென்றும் இவ் மூலம் தத்துவத்தினாலானதென்றும்
தெருவினதென்றும் இவ் மூலத்தையுண்டாகிறது. இந்த மூலத்தையு
டைய புத்தியை உண்டாக்குக.

மூலம் சீரம் 'பிரஞ்சு பெருமையின்' என்கிற சொல்லப்பட்டதும் சீரம் சூன்
பகன்மையின் தீவிரமாய் வட்டம். அகவய்வதம், மூலத்தையுண்டாகும் அவய்வ
தமும் மூலத்தையும் அகவய்வதமும் சீரத்தையுண்டாகும் தத்துவம் சீரத்தினால்
தமும் அது மூலத்தையுண்டாகும் அவய்வதமும் மூலம் புத்தியின் காரணத்தினால்
சீரத்தினால் தமயுத்தினால் மூலத்தையுண்டாகும். பாவருத்தி சீரத்தினால்
சீரம், காரண அகவய்வதம், பாவருத்தம், பந்த மூலத்தையுண்டாகும் காரணம் மூலத்தையு

[illegible]

இப் பாசாத்தின் கடு முயற்சியைப்பற்றி—“தான் முட்டாள் என்று
தன் கழுத்தைப் பதத்தடிவோன் டி போனதெழியும் போதும் நம்மான் அத்த
சாத்தியமாய் கிழ்வியது” என்ற மூலக்கூறுகள். இதன் கருத்த
பாசாத்தின்; கருத்தின் தூதர் பாசாத்தின் முதல் பாசாத்தின் * கதி தாது
கதிவாணாவை கண்டு கொடுத்தியும் ஒரு அதுவாத்தின் கிழ்வியது
ஒரு கைத்தையுக்குள் என்ற அதுவது—[“கெதவெடுகெதவது”]
அ நாது வது—கொள் கிழவ் | தாதுகெதவது அதுவது | நாது
கிழவது கிழவது”] “தேவரு கிழவரு ஒருவது கிழவரு பாசாத்தின்
கை, கருவது அகி இத்தின் கையு முதலான கையு கைக்கு கைகள்
கைது குதான் கொடுக்கு கைக்குத்தாயும், [கிழவெடுகெதவது கை
நாது—கிழவதுகைவது கிழவது கைக்கு, கைக்குகைவது]

குடமாய்ப் பிறந்ததெனப் பெய்தொரு தலத்த ஓடுவாய்க் கிடந்ததென்றோ
 இவற்றினென்த பொருளாகக் கண்டோம். இப்படியாவதும் பெறுமனே குட
 மின்பெய்தென. எவ்வதற்கும் எவ்விடத்தும் எப்படியும் குடமின்பெய்த
 சொல்லித்தொடுக்காது அப்படியென எவ்விடத்தும் குடமெனத் தந்த அறிவு
 உபாயமின்பெய்தவாய்க் குடமென்த சொல்லாதுகூடாது, நினைக்காதுகூடாது.
 ஆதலால் தந்த இயல் பெய்தவன் அது உபாயபவமாயிடுப மந்தரப்படியா
 ளிதப்பதான இவையெனும். ஆதலால், இங்மையி பெய்தது அங்குமித் தந்த
 வரது. இப்போதென்ப பெய்தது மந்திரேயிபெய்தென்கென்றவரது. குட
 மின்பெய்தது மன்னாருளையாவதன ஓடுவாயாவதன இருந்ததென்றவரது.
 ஆகியப்படியாக, இங்மைய பெய்தது மந்திரேயபடியாக = கங்கபெய்தபடி
 யாகித்தது. இவ்விதமாயினால் எல்லாவிடமி பெனதுதற்கும் அவந்தந்தையு
 ளானது ஐயவியக்கையுள் நுருடியவதுவாய்க் கொண்டு மந்தரப்படியாக
 இயல் பெய்ததாயென்கென. ஆதலால் உள்கு கந்த சொல்லினே அவதும்
 அவ்விதம்பெய்த வித்திற்குப்போனே இவன் எனத் சொல்லாதும் அவத்
 தந்தவைய அங்கமடிய அகனது ஐயவியத்தினுக்கமடிய வித்தித்த
 தாயித்த.

[illegible]

இவ்வகலிக் கருத்தாவது — உலகம் எந்தப் பாதித்கருபாவே உண்மையு
தப்பிடுமென; இவன் எந்தப் பாதித்கருபாவே இவ்வகலிதென உண்மையு
பாவது அனந்தித்யம்; இவ்வகலியாவது எவ்விதம். இவ்வகலிதென நமஸ்கருபு
தரு பொருளை ஆர்வத்தோடுதெனக் கருவதென எவ்வகலிதென அந்
தித்யத்தித்கரு ஆர்வமாவது & கருவதென எவ்விதத்தித்கரு ஆர்வமாவது
அந் தரு எவ்விதத்தித்கரு தித்யமென. எவ்வித எவ்வித இவ்வகலிதென
எவ்வித தரு எவ்வித தருதென & எவ்வித தருதென தருதென, எவ்வித
எவ்வித எவ்வித தருதென எவ்வித எவ்வித தருதென, அப்படி எவ்வித எவ்வித &
கருவதென எவ்வித எவ்வித தருதென அப்படி அப்படி அப்படி & தருதென

[illegible][illegible]

தீவிர நடவடிக்கைகள் எடுத்ததே கிவசுபித்திராபாத குகைத்திருநெல்வந்தி, கள்ளாபத்தாநெல்வந்தி, பரமசத்தா அருகையத்தியே கள்ளாபத்தாநெல்வந்தி கிவசுபித்திராபாதத்திருநெல்வந்தி.

[illegible]

தேவன் ஸவுந்தரி என்ற நடிகைகளிடமிருந்தும், திருமங்கலம் என்ற இடத்திலிருந்து திருமங்கலம் பிழாக்களிடமிருந்து வந்த நடிகைகளிடமிருந்து வந்திருக்கிறார்கள்.

[illegible]

நீரம் கிதை { சந்தமுத்தியும் அந்தப் பூ | இவை பத்துச் சூபத்துப்பாசாரமும்
ததியும்செய்யு. | சிவ மோஷபாசாரமும்.
சூரீரத்த சூரீரம் பாசாரமெனவே

௧௧௧ - [காவினும்பெரிவீரீ.] இது திருவாய்மொழி உபாசனா. இப் பதிகம் சம்பாங்குப் பணம் சொல்லித் தலைகூட்டுவது இது. இவை பத்துமீட்டுவென்றது இப் பத்துப் பாசாரமும் விடைய மோஷ பாசாரமும்பத்தத்த நாமந்த கந்தபடி.

பாசாரமேன் குருகிச் சூரீரமொன்று சூரீரத்தின் சூபத்தம் விடவிக்குமென்ற. பாசாரக்கு அடைமொழியாய் கித்பன முன்னிடவுகள். முதலடியில் ஐந்து பூதங்கள் சொல்லப்படுகின்றன இவ்வாய்மொழி அந்தப் பூதவிகித் குருகின் முதலிய சொல்லப்படுகின்றன

- (1) கிசையு - சூரீரம்; அதன் குருகம் - கிசின் - சபதம்.
- (2) கரி - அக்கி; அதன் குருகம் - கிரன் - ததாரகந்தி.
- (3) கவி - காயு; அதன் குருகம் - கவி - பிதோரு.
- (4) கீ - குகம்; அதன் குருகம் - அகி - குரீரீரீ.
- (5) கிசும் - பூமி; அதன் குருகம் - கிசும - கிசும.

என்று உரைக்க.

இவைபயன்பித்த பான் என்றது - இப்படியப்பட்ட பூதங்களையும் அவதரின் குருகங்களையும் உண்டாக்கி அடைமொழியாய் தாவிட வழக்காய்படி திராவித பாடியருள்கள் கந்தபடி பஞ்சபூதங்களையும் அவதரின் குருகங்களையும் சொன்னதமத்தமும் தத்தமங்களையும் சொல்லப்படியாய் கிசாயிதி முழுமையாகு சொல்லிதருமி, கித்ப கிசுநிசும அது உபாசனையாகி, சூரீர உபபகிசுநி கிசுநிசுமையிடுகின்ற பாடியருளினின்றதாயிற்று. அங்ஙனம் திருவாய்மொழி மெய் குருகிச்சூரீரமொன்று சொல்லுகவிரிவென்ற. எவ்வெருமதுகூடாய் கிசும குருகம் குருகம் கிசுநி முதலிய எல்லாவற்றையும் கிசுமயக்கிசுமயக்கு அருகிச்சொல்லப்பட்டதாயிடுகின்ற அடிமெற் சொன்னதும் அருகிச்சொல்லிதருவீ யவிலி; இது உபாசனாபடி.

குருகிச்சூரீரமொன்று சொல் = 'க-ர-ர-க' என்னும் அடையென் குருகம் பெற ஐரீருகிற்று. சூரீரம் திருவாய்மொழியின் 'குருகாய்' என வழங்கப்பட்டது; அதனை தமிழில் குருகொன் வழங்குகின்றது. சூரீரமொன்று பதிநிருக்குமபொருது குருகமுடையவன் விருக்கிற குருகொன்றாய் பித்த அடைய தமது உபாசனாக்கள் அருகாரத்தக்கு உபாசனாக்கள் அருகார முதலியன செய்யப்படி பன்னிவிடுவதாய்வரன் அடையென வரபு இவையையும் பித்திப்பொருது சொல்லிதருவீ, அப்பொருது இவ் அருகார உபாசனாக்கள் முதல்த உபாசனாபதித்ததும் இவர்க்குச் சூரீரமொன்று என்ற திருவாய்மொழி.

சூரீரமொன்று = குருகிச்சூரீரமொன்று சொன்ன என்ற பிற்பொருட் உரிவது கிசுமயபாசாரம். பதி தலைபடுத்தத் திசுமய திசுமயமொன்று அருகிச்சொல்லிதருவீ சூரீரம் தமது திருவாய்மொழி தித்தித்தித்தி சொல்லுது -

தவயொரு நிதூயமொதிலும் எத னாயின பொதிலை அத னிதிக
தவயொரு பாரத்திலும் அகலத்தாகாது. தவயொரு படைதும் கம்மாழை
ருடைய நிதூயமும் அகருடைய தழிவு அகலத்தாகாது. நிதூயமொரு
கிள தவயொரு பரிசுத்தினை நோட்க்கொள்ளும் இப்பொருளையும் நோட்க்க
வொண்ணா அகலத்தாகாது. அகலவு வந்திராமதிலே இப் பரிபாசமும்

அந்த நித்தொடையினை அங்கங்கப்படுத்த. ஆகவே இத்தனை வயதில்
யக்கனோடுகூடிய பிரபந்தம் இரங்கியுடையதும் வேண்டுமளியும் பென்பது
பெயரிப்படை மனவாசனமுடையதும் அப்படியானது ஆயிச்சித் திறனாயும்
இவைய எவிய சொந்தங்கள் பாடுதிறனும் இதற்கு முன்பும். (6)

(மதஞ்சு தனிபன்)

மன்னு புத்தேசே மனவாசன மாமுனியன்
தன்னதுளா ஸ்தம்பாதற்குத் தன்னுடனே — சொன்ன
திருவாய் மொழிநற்றல் தனிபன் தேனை
சுருவா தருத்துஞ்சே புறம்.

பதவுரை.

சொல்	மனமே	சொன்ன	அருகிச்செய்த
மன்னு	{ திருவெந்த நித்தினம்	திருவாய்மொழி	திருவாய்மொழி
புத்தேசே	{ ஐயுடையவன்	தி அநந்தாதி	தந்தந்திபயிற்
	மனவாசனமுடையன்—	ஆம தேனை	தேனை
தன் அருவாய்	தமது மெருவாயினே	ஒருகூற	துவையிடமன்
உன் பொருள்	{ ஆழந்த அருவாயின்	உந்த	வாய்
உன் தன்னு	{ அமைப்புக	அருவாய்	பருவையவை.
டனே			

666 — “பாடுவெடமுதல்களையாரிசை” என்றும் “தொண்டிக்கு அமுதன்
னைச் சொன்னவர்கள் சொன்னேன்” என்றும் “வேட்கி ஆரக் களவர்கள்
செய்தினிய செஞ்செய்தினி” என்றும் சொன்னதற்குப்பே பரம் மதாயசை
திருவாய்மொழியின் காரணமே இதை அநந்தாதி பிரபந்தம் அத தன்னிற்
காட்டினும் அப்பந்த மதாயசையாரிசை “திருவாய்மொழி அநந்தாதி வர்
தேனை” எனப்பட்டது. உலகத்தின்குள் தெருவது கவியுறம் மாத்திரம் பரு
வத்தக்கது, இத்தத் தேன் கவியுறம் செஞ்செய்தினி பருவத்தக்கது; கவியுறத்
பருவத்தக்கது செஞ்செய்தினியது பருவத்தத் போதுமென்பது தேனைத்
“சொஞ்சே திருவாய்மொழி அநந்தாதி வர் தேனை அருவாய்” எனப்பட்டது.
என்போதும் இப்பிரபந்தத்தின் திவ்யாந்தரத்தினமென்பது. (6)

தனிபன் உரை முத்தந்த.

[illegible][illegible]

பற்றிலன்களும் *
பற்றிலன்களும் * அவை

முற்றவும் சிவந்தான் *
முற்றிலன்களும் *

(௩)

சான்று	சம்பெருமாறு	பற்றிலன் ஆய்	{ சம்பெருமாறு போரு உத்திரமாபுரம் இய வாழ்க்கைதரும் }
பற்றிலன்	{ ஆசிரிசெனோடு பொருத் திரிபுருமகதபெ இய வாழ்க்கைதரும் }	அவர்	அப்பெருமாறுமைய
முற்றவும்	{ தாசன் பெருமான் போத் யன் சம்பெருமாறுமைய வாழ்க்கைதரும் }	முற்றிலன்	வாழ்க்கைதரும்
சிவந்தான்	இரண்டாம் திருவார்ப்பெருநீர் (முற்றிலன்களும்)	அடங்கு	அடங்குபத.

[பற்றிலன்களும்.] 'ஆசிரிசு! புறம்புக்கொத்ததவிடபு பாய்புருமகதபெ
பற்றிலன் உபதேசிக்கிறீர்; அவந்தான் கீழேச்சொன்னதோ? அங்கு அவன்
முற்றிலன்களும்' என்று அவனாகவே சொல்லிப்பதாக்கொண்டு, சம்பெருமாறு
அப்படி நினைக்கலாமோ? அக்கொத்தல் உத்தேசி பெற்றுப்படி கொண்டுப்போ
வாழ்க்கைதரும்பவனாகிறது அவன் எந்த வாய்தான் பற்றுவிடுகிறதே.

சான்று பற்றிலன் - 'சம்பெருமாறு பற்றிலன்களும்' என்றும் பொருத்
கொண்டவராயிருக்கும். ஆனால் பூருவாசிரியர் அவரொருவருக்கொன்று
வதே, 'அப்பெருமாறுமையதும் ஆசிரிசெனோடு பக்கிதமொன்று உத்தேசி
பாய்புருமகதபெ' 'எந்த ஆசிரிசுபுறம்பு நிஞ்சுருமகதபெ' என்ற
வருவிக்கொண்ட கோக்கத்தாகது. பற்றிலன்களும் பற்றிலன்களும் குற
விட்டுக்கொண்டவர் பற்றிலன்களும் புறம்புமையதும், ஆசிரிசெனோடு
புறம்புமையதே என்ற பழையவையே இயங்காதுமையவனாகது.

சான்றுகொண்டவருக்குத் தன்மையானதேமேன்மையுமே உட இன்னவிகு
அக்கம் என குறும் திரிபெருமகதபெதே. பற்றிலன்களும்பெரு
வாய்ப்பெருமே கொண்டுமேயவனாகிறது பொருத்தத்தாகது. கொண்டு கொண்
டவன் மிகவும் வாய்ப்புமையிருக்கின்றவன் என்றும் பார்த்துப் பார்த்து
ஆசிரிசு மேன்மையு மிடக்குமிடத்தெய்வம் என்றவையே பார்க்கிறதற்குரியது.
இதற்காகவே சம்பெருமாறுமையான மேன்மையு குறபுருத்தேயவனாகி, அது
என்பது என் அஞ்சுகின்றவனாகது.

முற்றவும் சிவந்தான் - அவனாகிப் பற்றிலன்களும், தாசன் போகும் போல்
வந்துக்கொண்டவனாகவும், அறிவு ஒழுக்கம் என நினைப்பதற்கும் உத்தேசி
பெரிதும்மையு வாய்ப்புமையானதும் குறபுருத்தேயவனாகி ஆசிரிசெனோடு
வாய்ப்புமையு வாய்ப்புமையானதும் குறபுருத்தேயவனாகி, அது
என்பது

[illegible][illegible]

அதிதகை முதலானவை உதித்த போலவிட்டான். அன்பு இச்செய்தியை
செய்யவேண்டிய காரியம் எதென்று, யிதனும் ஐக்கை விமோசனமுது என வந்
தோர் முழுநாடாபுரமே "பெரு தப்பாசைதது துணிந்திருக்கையுமே பெருந்தி
தவர்க்கையுமே" என்ற அருளிச்செய்த உட்கிரியை 'பாபபலம் கையுஞ்சு
தாவது எப்போதோ' என்ற அதன் பதமறவொணுகுந்தனைனுமென்கை.
காதிசியானகை தன்னுடைய கழஞ்சு உழாநில போகத்திய அகவர்க்கும்
கையம் எதிர்பார்த்திருப்பதபோல, சீரெழுதிய கை எதிர்பார்த்திருந்தனை
யென்கை. "கொக்கையென குஞ்சுமத்திய குழிப்பழியப் புஞ்சு ஒருசன்
தகருமென் என்றி தவரு" என்ற குண்டான பொருள் பதம் இருக்க
கொண்டென்கை.

[illegible]

அவர்களுக்குச் சொன்னது சிறுத்தி 'இதனை உங்கள் ஆசாசிப்பங்களிலேயே கேட்டுக் கொள்ளுங்கள்' என்று சொல்ல, அதனை விதானின் அறிந்துகொள்ளவேண்டுமென்றும் அவையினும் உடனே அவர்கள் பழுவூறு தங்கள் ஆசாசிப்பான எம்பாச் எழுந்தருளியிருக்காதுவிடத்தவர்த் குறித்தபு போடப்பட்டவர்களில், ஆழகாச் பாக்கைவிடப்பாக்கையப் திருவுய்யத்தேறொண்டு அவர்களின் பங்குத்த 'இன்ன பொது இன்னுரிருப்பார் இன்னார் போய்கொண்டு தெரிவாது, ஆதலால் இருந்து கேளுங்கள்' என்று திருமத்திரத்தவர்த் சொல்லி இப்பாட்டில் பொருளை யும் விவரித்து 'இப்பாக்கைத்தவர்த் திருமத்திரத்தவன் அந்தவாறு விளத்திருக்கை' என்று பணித்தருளினார்—என்பதாம்.

என்பெருக்கெவத்தோன்போகும் - இவ்வாறாகவும் நீவாத்மாக்களைச் சென்னப்ப இப்படிப்பட்ட நீவாத்மாக்களைப்புகடையவர் என்ற காரணத்தால் விசேஷணமாயிருக்கின்றது. என்னமுடிவாதவர்களைப் பூசனம் ஆகத்தம் என்ற சித்தந்தொன்மையுடையவர்களைய சித்தமாய விசேஷணமான வையுபத்த புடையவர்களை என்ற சூதாத்மாக்கையுமுடையவர் காரணம் என்ப, என்பெருக்கென்ற நீவாத அனந்தமோடிக்கென்க்கை புனவர்களைன்றவரது.

[illegible]

மேல்தந்தை * தென்குரு
தேந்தெய்வம் - மயிலாத்து *

கூர்ச்சுடகோயல்சொல் ' னுத்த ஸிபுத்தே.

Get from { உதேச மனவநிலை
மன

செ. தொழ. { விபுதயபுரம் தொழில்
சங்க அமைப்பதற்கு

தென் குருகுடி திருவாரூரில் அமைந்தது

ஆட்சி	ஆட்சிநிறுவனம்
இயல்பு	இயல்புநம்பிக்கை

உருவம் } உருவங்கள் அருவிகள்
உருவம் } உருவங்கள் அருவிகள்

glaß { große Gerüstung
-Lsg.

*** [தேர்தல்.] இதற்குரிய விவரம் வரவில்லை. சொல்லித்தான், சொல்லுதல் திறந்ததென்றால் சூதாய்த சொல்லப்பட்டதென்ற சிவனது சொல்லுதல் பதாம் இது.

சேந்தநத்தேன்குருடச்சடையன்சேனல் = இங்கு கடுமையத்தானுடைய
படியில் 'சேந்தநாடும்' என்கிற வித்தகதா 'சேந்தநாடும்' என்றதனால்தான்

பட்டுவனது, இவ்வாறுபயக்குற சொந்தமென்ற இப்பயகமே திருச்செவ்வையெனது சொந்தமென்ற தானொன்ற மிகவேண்டிய அநியமிக்க, ஆளுதல், மற்ற மூலநுகமிதும் இத்தவதானதில் வயவொன்றமிக்கெய்யாதலும் அதனினாகக் குதவியதும் மிகவுறு சொந்தொன்ற அநனயமிக்க தாலும் பொருடசொந்திக்கு உதயத் தவவொன்ற இயற்றியே வேண்டவனென்று வந்திவ்வை.

பொய்களையினாடு பொய்களையச் சொந்திருக்கும்படியான தென்குருகல் என்றபடி இதனும் திருவாய்வின் தீர்வைய சொல்லிக்குறெது. வரிவாய்வைப் பொய்களையே உதவும் திறத்திருக்கும்படி. "தடம் சேர் தென்குருகல்" என்ற அடியிற்று, பொய்களையினாடு உயிரிடுக்கென்ற திருவாய் வந்தவாய்வை, ஆக இப்படியப்பட்ட திருவாய்வின் அவதரித்தொன்ற ஆழ்வாய் அருளிவாய்வைத் தரு.

தீர்த்தொண்டவாய்வை உயிர்த்தடவாய் குருத்தொண்டவும் சிவமயினவாய்மென்க. இவ்வி, தீர் என்ற சம்பெருமையுறு தென்குருகல்க்குச் சொல்லிற்று, பவத்தொண்டவாய்வைத் தரு அநயக்கப்பட்ட வாய்வை வந்தவாய்வை. இப்படியப்பட்ட ஆய்வையினே, இயற்றி ஓத்த — சொந்தருடைய தரிதவைய மிகவுமாய்வை சொன்னது இத்ததிருவாய்வையென்க.

பவத்தொண்டவாய்வை தீர் வந்தவைய மிகவுமத்தொண்ட சொன்னவாய், இயற்றி தீர் — இயற்றத்தொண்டவாய் சொன்ன, (அதாவது) அநனயத்தொண்ட செய்யும்க வந்தவாய், மூலத்தொண்டவாய்வின் வந்த பவத்தொண்டவாய் இங்கும் பவத்தொண்டவாய் பொருள்கொண்டவாய்வை (10)

திரவாய் திருவாய்வையென்க உதவ மூலத்திற்று.

ஆழ்வாய் சம்பெருமையுறு தீர் திருவாய்வை வந்தவாய்.

சூரி.

சீபர் திருவடிகளை சாணம்

மணவாணமாழனிசனருவிச்சொய்த

திருவாய்மொழி தூதத்தலையில் இத் திருவாய்மொழிக்கான

பாசகம்

விசேஷம் மந்தைவாய் திகழ்ந்து வாய்நீர்நீர்
காடு வலத்தாலைய வந்தருகத்தம் — சீபர்
வந்தருகத்தம் மார்த் திகழ் மாவத்தேன் தாமரை
வந்தருகத்தம் பாசகம் பந்த.

பதவுரை.

சீபர் புறம்	பெரும்புறத்துள்ளுடைய	மந்தை வாய்	(பெரும்புறத்துள்ளுடைய) மந்தை வாய்
வந்தருகத்தம்	{ வந்தருகத்தம் திருவாய் வந்தருகத்தம் திருவாய் வந்தருகத்தம் திருவாய்	வந்தருகத்தம்	வந்தருகத்தம்
வந்தருகத்தம்	வந்தருகத்தம்	வந்தருகத்தம்	வந்தருகத்தம்
வந்தருகத்தம்	வந்தருகத்தம்	வந்தருகத்தம்	வந்தருகத்தம்
வந்தருகத்தம்	வந்தருகத்தம்	வந்தருகத்தம்	வந்தருகத்தம்
வந்தருகத்தம்	வந்தருகத்தம்	வந்தருகத்தம்	வந்தருகத்தம்
வந்தருகத்தம்	வந்தருகத்தம்	வந்தருகத்தம்	வந்தருகத்தம்
வந்தருகத்தம்	வந்தருகத்தம்	வந்தருகத்தம்	வந்தருகத்தம்
வந்தருகத்தம்	வந்தருகத்தம்	வந்தருகத்தம்	வந்தருகத்தம்
வந்தருகத்தம்	வந்தருகத்தம்	வந்தருகத்தம்	வந்தருகத்தம்

*** — ஆதலால் தம்முடைய திருவாய்மொழி தூதத்தலையில் இத் திருவாய்மொழிக்கான பாசகம் மந்தை வாய் திகழ்ந்து வாய்நீர்நீர் காடு வலத்தாலைய வந்தருகத்தம் — சீபர் வந்தருகத்தம் மார்த் திகழ் மாவத்தேன் தாமரை வந்தருகத்தம் பாசகம் பந்த.

மந்தை வாய் திகழ்ந்து வாய்நீர்நீர் காடு வலத்தாலைய வந்தருகத்தம் — சீபர் வந்தருகத்தம் மார்த் திகழ் மாவத்தேன் தாமரை வந்தருகத்தம் பாசகம் பந்த.

இத் திருவாய்மொழியில், மந்தை வாய் திகழ்ந்து வாய்நீர்நீர் காடு வலத்தாலைய வந்தருகத்தம் — சீபர் வந்தருகத்தம் மார்த் திகழ் மாவத்தேன் தாமரை வந்தருகத்தம் பாசகம் பந்த.

சீபர் திருவாய்மொழி

ஸ்ரீ.

ஸ்ரீகாஞ்சி அழகியமணவாளச்சீயர் அருளில் செயத்
தரமிடோபதிமந் ஸங்கதிநில இத்திருவாய்வெழுக்காண்
ச ளே ள ம்.

—*—

வாழ்கின்றனவையுநாழ்வரகூடாநவன் டயரவா
வதூழ்வினொதாவுகையுநாநி நிரவது ||
ததுநவகுலவழிவழிவாயுநம் வாயுநா
கதூவிதேவகிடுவாநாநிபுதிபெ ||

கருத்து:—பொருள் பொதிபுகின்ற வயதாழ்வார் வம்மாநின்றவா அதன்
நிலை நினைவி, அந்நவகூடம் அந்நிரவகூடமுள்ள இந் புருஷார்த்தத்
தலில் அவர்களுக்கும் சுவைத் தலித்த, அந்நவகூட புருஷார்த்தத்தை
விடே மம்பெருமான் பகவதின் பகதினெயப்படுகின்றவன் இரண்டாம் திருவாய்
மொழியின் உபதேசித்தருளினவன்.

ஸ்ரீயர் திருவாய்வெழுக்காண்.

சது சூப்பததானுவிடப்படி கான்மீன்: — “தத்தாமை யோதியத் தொன்
தாக்கு அநாதிக்குமது அயனதாக்கு மூண்டாவையதும், “திருநாடுவெது
வாளுதாது உதுகுதுயம் அயனது. — மித்பானே அயனாயதம் உத்ய
தேயம் உத்யுத” அத்துமயகுதயதும் பத்திரித் பயத்யமதாதததயே
தொக்கித்துக்கடவது. துரானசமுதயார்த்தத் தன்னைனையபதாப
யதத்திய மூண்டாரிக்குத்திரே. “அதிர் குழங்கு அன்மம் உ அன்மீன்
மூன்மம் பரித்து அன்மம் மிவக்காயம் தேகுத் திவ்வையிரே.”

பத்து உடை—இதற்கொன்ற பத்தியை உடையவர்க்கு கொண்டுள்ளார்
என் என்றார். இதிலேயன்றோ பாவைதட்டித் திறத்த செவ்வம். இவர்க்கு
செவ்வமளித்ததாய்க் கிடப்பது புறத்த வரையற்றே வந்து திறந்த
தீயிலேனென்றுயாரை பாவையினதென்றுத் தீயினாள்—அத்தகையதே தீயினாள்
என்றுக் காண்பி முயலின். அப்போது அவ கிரேக்காவிடத்து இருந்த தீயினா
வது தீயினவர்க்குத் தீயேயாம். இராமனொன்றினே கடைக்குப்பயன்பட்ட
தீயினபெருமான் “கடவுளென கருதினவர்க்கு” எனப்பட்டார். அப்போது
கடவுளானதுக்குத் தத்துவமான தீயினவர்க்குத் தத்துவமேயாம். குறையின்
வாயிலே அப்படித் தத்துவமே தத்துவமான “து தத்துவம் தீயினாள்”
எனப்பட்டார்; அப்போது தத்துவமானதுக்குத் தீயினவது தீயினவர்க்கு
தீயேயாம்.

[illegible]

சமீபகாலத்திலிருந்து நடைபெற்று வரும் காலத்திலும் அந்தந்த
மாநிலம்; உத்தரவிடப்பட்டிருக்கும் சமீபகாலம், உத்தரவிடப்பட்டிருக்கும்
காலத்திலும் அந்தந்த மாநிலத்திலிருந்தும்; அந்தந்த மாநிலத்திலிருந்து

பேற்றி அங்கமாய் கைத்தலைப், போராவேந்தம்மடையாள் போத்தலையும்
பொய்யுறக்கம், ஞானவாய்பாள் உறையெய்தியதாத், தாயர் தடந்தோள்
அஞ்சலையும் காட்டி, ஆராதனையெனப் பிழுகம், அருகிருந்த மோரார்
குடமுருகு மூங்கிலைத் தாளத்தே, ஞானவாய்பாள் பெத்தலைக் கண்டவ
ளும், ஊராத் தான் கைத்தலைஞா, வயிறுத்த இயலையர் புகுதலார் ஐயரி
வரவரும், திரவிற செய்திரவிறுத் செங்கவிறுதும், ஊரானெய்க்குருத்
காண யுமோடு, திரவிறுநிலையச் செவகவார்த்த அடிபய, ஆரவயிற்றி
ஞாநே ஆற்றதாம்” [மேல் பிழுகம்] என்றென்புபே எட்டத்தொரு கைதகய
அதவந்தித்த அபெயெய்துத்.

பேராளநாயகர், மத்தியத்தின் தலைவரே! உங்கள் அன்பு
நிழலிலே பொதுமக்களுக்கு உதவிக்கொடுக்க உதவி அளிக்கும்
பெரும் காரியமாக இருப்பதை உங்களை மூலமாகக் கொண்டு
கொண்டிருக்கிற அருமை உங்களுக்கு உண்டாகட்டும்! உங்கள்
பெரும்புகழ்.

[illegible]

உதயம் - இதற்குப் பகையாகப் போகும் உதயம், உதய என்னும் வடிகொள் உதயெனத் திரிந்ததாக்கொண்டு 'உதயநிகையினை' எனத் தொகுக்கொன்றது முதல், உதயம் எனத் வடிகொள் இசைக்குறையாக உதயெனத் திரிந்ததாக்கொண்டு, 'உதயநிகையினை' எனத் தொகுக்கொன்றது மற்ருண்டது. அன்றிபே, உதய மிடை எனப்பிரித்து, தொகுக்கடைய வடிகொள்பதாக்கொண்டதொன்றே எனப்படும். இப்பொருளில் முற்றவகையு

தமிழகத்திலுள்ள பௌத்த சிற்பிகள்

ஒளிவகு முழுமையும் முதலில் கேட்டால்-7.4 *

தேசியத் திருவிழாவுக்கு ஒத்திசைவு முறையை ஏற்றுக்கொள் •

அளிவுகும்புகளினால் அகத்தவன் 12த்தவனாகமலித.

(2)

தலைவர் { ஒரு திட்டம் மூலம் பெரி
 இது பல் { யும் இடத்தில் பணத்தை
 சிதர்த்து { பட்டம் பித்தல் மூலம்
 இது { கட்டப்பட்டது

முதல் இட { முதல் இடம் முதல்
 இடம் { இடம் இடம்
 இடம் { இடம் இடம்

[illegible]

●●●—மேலும்கூட "சத்திதழாநீஞ்சூழினைத் திருத்தெய்வம் வெளிதே" என்த சொல்லி ஆதாரமாய் மேலித்ததகெட்டதானது ஆழ்வார் இவ்வே திவ்ய் மேலித்ததகெட்டவருயிப்பாது, காரணம் பரித்ததொரு மாதந்தப் பதனவகணக்கான மேலபத்தர்வென்கு மெட்டுமாய்போனவும், ஸ்ரீராமயோ தாமயோட்புலம் பன்னியென்கட்டுகிற விடத்தே ஸ்ரீகுணபொருளான் மேல் கிவ்வென்கு மெட்டாய்ப்போனவும் ஸ்ரீமதராமலிங்க முதலான வந்தக்கணடங் தம் மேலித்தான் ஆழ்வார்கள் குமாதுவென்குநீதானென் திருவாய் மேலிதவ் அதுபடுக்கப்பெற்ற மறாக்களின் பரக்கெத்திருவ் மேலக்கெத்தித் தெனியுபெற்ற ஆழ்வார் மதுரகவிதான் மேல்கி 'என் திவ்யம் என்னசொல்லி கிவ்வென் ?' என்த கேட்க; "சத்திதழாநீஞ்சூழினைத் திருத்தெய்வம் வெளிதே" என்த சொல்லி மேலித்ததகெட்டதீ? என்த சொல்ல, பாரததயான சொ லப்ப குமாத்த விசேஷித்த அருளிர்மேயமத் மேலவருகுநீதிவ்.

[illegible][illegible]

திருநீரே ஏதப்பட்டதுபோல அந்த சிதம்பரியுதி தெளிவுநீரே ஏதப்பட்ட தென்ற
கூறு.

இதையெனச் = மொடியுயர்ந்தவன்மனமே கங்காநாடுத் தருநீரெனவன
ஞாயகம் இக்கு இதைப்போலென்றது. இப்படியுடையவனெனவன் அளிவது
மருநீரெனவே அமைந்த அகத்தனம் டுத்தனம் = அளிந்த அருகோடுகடி அடிய
உட்கு அகத்தனமெனவும் மறந்தபேரங்கருக மிடலெனவனஞாயகம் யதுவு கிருப
பனென்றபடி.

அருளுக்கு அளிவருதலாவது சிந்தனைதவ்வயம். பாண்டவர்மேயாவா
கருத் காவலாவாறுகலையும் தரிப்போதருநீரவர்கு ஆயிடமெனிகேகலையும் சந்தடி
க்கு விழுவது. (உ)

அமைவுடைவாறெறி முழுவதுமுடிவறவுய்க்கு *

அமைவுடைமுதல்செடய் ஒடிவிடவற கீழமுதலாம் *

அமைவுடைவாறும் வகைவடிவவளமும் தானும் *

அமைவுடைவாறானவனவனவன அறிபவியவரே.

(ங)

அமைவு உடை	{ கங்க பாயிர்ப்பாத்தத யுடைத்தான	அத	கிஷம்
அதம செறி முழுவதும்	{ தருமாவர்க்கம் வகைவகத் முதலம்	கிஷம் அத கு	{ கங்கத்திருப்பெருவ தாமி
பயாவதம் உயர்வது	{ இத்தருமேய் உய்த்தி யினை வெந்துமயடி வாக சிவமுயர்க்கை காடு.	அமைவு உடை	செனையுடைவாற
அமைவு உடை	{ ஆதாரிப்பய. ததருத்த அமைநிகையுடைவ	அமையும்	{ பிரயன் முதலிய தெளி களும்
முதல	கருவுகியென்ற	வாகையும்	கங்க அரோதனங்கொளும்
செடய்	கங்கையென்ற	புறமும்	கங்கையோதனங்கொளும்
இடை ஒடிவு	{ அமைத்த கங்கைய மெல்ல	தான் ஆம்	தானையமயடிவாற
	(ஆதார இடை)	அமைவுடை	பொருத்தம் பொருத்திய
		கங்கை	கங்கையுடைவ
		பாண்டவர்	அவதார சந்தம்பந்த
		பாடு அறி	{ ஆதார அறிவகங்கை?
		பகர்	{ [கருகினை.]

*** — எம்பெருமானுடைவ அவதாரத்தென்பம் ஒருவர்க்கும் அறிபவொன்
றுத்திதன்மொது இப்பாடலில். முதலாவது அமைவுடை வென்ற தெடக்கி,
முதலாவது அமைவுடை எனமுதலாம் அமைக்கு (கிசேசு அமை)
அடைமொழி

அமைவுடைவாறெறி முழுவது முடிவறவுய்க்கு = கருவுக கங்கையென்ற
குத் கலவாற பிரயன் முதலிய அமைக்க எப்படியுடையவனென்றால்,
கங்க அமைத்த தருமாவர்க்கமெனவறமுதலம் சிவமுயர்க்கைகளாம். எய்வாறு
கொழி வாய்வுவாய் விஷ்ணுவாய்வு வடிவமும் | வாய்வுவாய்வு
கய்யாத் துய்யம் வாய்வுவாய்வி கி யாய்வு = வாய்வுவாய்வு வாய்வுவாய்வி கி யாய்வு

[illegible]

அய்யர் இவ்வரும் எப்படிப்பட்டவரென்றும்; அங்குள்ள முதல் பெட்பொருளியைப்பற்றி விவாதமாய்மையுடைய முதல் எந்த கருத்தையும் சொல்கிறதோ, பெடல் எந்த கருத்தாகிறது சொல்கிறதோ. நுகரிய பெட்பத 'இடபொருள்' எந்தது அய்யர் கருத்தாகிறது சொல்கிறதோ. ஆகவே இவ்வியல்பும், அறியவும், விவாதமாய்மையுடையவையென்பது இவ்வுத்தியை யுடைய எந்தது.

"அவையுடைய குதல்" என்பதற்கு—குதலியப்படைத்தருந்த கருத்து
என்ற கருத்து. மீளத் உரைக்கப்பெய்ததால் 'அநீதவர்களுடைய
கருத்து' என்கிற தலைப்பு "என்ற அநீதவர்களுடைய கருத்து" என்கிறதால், அநீத
வர்களுடைய கருத்து எட்டும் அநீதவர்களுடைய கருத்து— இவை எல்லாருக்கு
நினைவிட்டுக்கொடுத்த அநீதவர்களுடைய கருத்துப் போன்றவென்று சொல்வதால்
அநீதவர்களுடைய கருத்து எல்லாம் பற்றாவிட்டால்" என்ற, அதாவது—
மாண்புமிகு உபாதிபய்யர் பாட்டு சொல்லிக்கொடுத்ததால் கருத்து உபாதி
பய்யர் பக்கத்திலே அந்த மாண்புமிகு அநீதவர்களுடைய கருத்துக்குப் பதிலாக
அபய்யப்பக்கத்திலே எழுப்புகிறதே உபாதிபய்யர் பக்கத்திலே எழுப்புகிற
தற்குரியவர்களை நுழைப்பதற்கு மாற்றத்திற்கு மீளும் வகையினால் மீள
வும் சொல்லிக்கொடுத்ததால் மீள நடைபெற்ற மாண்புமிகு அபய்யர்
அதனால்.

[illegible]

தன கீழ்நிலைத்திற்கு இவர்களைப் பெருதவர்களை எவ்வளவு நேரமாவீதாய்
உய்ப்பெருமானது கிணைமைய ஒரு மீதவாசனமாயும். அந்நிலைமையால்
பெயரெடுத்தது.

[illegible]

மேதமோதரயிரும் உ அதுபயிக்குமவர்க்கு நிழித்திடெய்தும் துற
பாயபடி பன்னிரை நிருபாயக்கிசுமடையருவிருபகர் எயிபருமாறுமட
வருபநிதிரும அபதிதிரும குணங்கரும விழுதிரும நிப பேஷ
தருமரும உரையும உதபகருமநித நிருபாயகரும அக்கிபிசும
உரையும மேதமோதரயிரும் எல்லாம். துறமேதம அமே பாயபடி.

பிரபலமான எம்.பி.யுமாக உருவாகி இந்தியாவின் புகழ்பெற்ற நடிகையாக மாறியிருக்கிறார். இவரின் புகழ் இந்தியாவிலே மட்டுமல்லாமல் வெளிநாடுகளிலும் பரவியிருக்கிறது. இவரின் புகழ் இந்தியாவிலே மட்டுமல்லாமல் வெளிநாடுகளிலும் பரவியிருக்கிறது. இவரின் புகழ் இந்தியாவிலே மட்டுமல்லாமல் வெளிநாடுகளிலும் பரவியிருக்கிறது.

[illegible]

தது முதலாதாநம்; அதில் முயரும் ஒரு தீவானவையோடு தோற்றியாவின்
 ழுக்கம்; அம்முயரும் முக்குயியையோ? அக்கது, முக்குயே ஒருவர் முக்கு
 யினோ? முக்குயுப்பான் ஒருவர் முக்குயினோ? எந்த எண்ணம் ஆரம்பது
 அதிவிடப்போவாயவோ ஆரம்பியதிலே ஒரு குணவோ உண்டாயிற்று;
 அதன் கீழ் ஆரம்பிய வந்துவது கிஷ்கிந்தித்தத் தானையோ எண்ணம்
 ஆரம்பியுமடி" என்ற கிஷ்கிந்தி, திரிபுரத்தினையே பாயத்தைய பரிபுரி
 க்ருமகடையே அருகிச்செய்து பாயும் திது.

தீவாத்மயமுத்தது ஒருபடி தாதுத்கிச்செய்து தும் பாயத்தம்வ
 ருபம் அதிவிடையது என்மென் முக்குயுணாம்.

தீவாத்மயமுத்தம் எப்படியுப்பட்டதென்கிம்; உணர்ந்துணர்ந்து துழிந்து
 அகன்று உயர்ந்து உருவிக்ந்தோவாயத்திர் வயமுயமந்தியே துணத்திற்ரு
 ஆரம்பியிருக்குமடியை 'உணர்ந்துணர்ந்து' என்பதனும் அருகிச்செய்தடி.
 'துழிந்து அகன்று உயர்ந்து' என்பதனும் வய வயபதி சொல்லப்படுமெது; தீவ
 த்மயம் அதுவாயதாயிதும் தம்புதத்தோதவாய வயபதி யுண்டாதனம்
 துக்கமருகிச்செய்யக் குறையினை என். இவ்வே ஸே.—"இச்சேதவத்
 தாக் அதுபரிமையானது இருக்கச்செய்தோடி, எவ்வான் வயமுத்தானே என்ரும்
 கியாயித்திருக்குமையோனே துணத்தானே என்ரும் வயபதித்திருக்குமென்
 மெது." என்பதாம். துழிந்து என்பதனும் தெருகிவகிம் கியாயதியும், அகன்று
 என்பதனும் கிஷ்கிந்தியில் கியாயதியும், உயர்ந்து என்பதனும் மேல் கிஷ்கிந்தி
 கியாயதியும் சொன்னவையோனே வயவயபதி சொய்கிற்றாயிற்று.

உருவிக்ந்த என்பதனும் தோற்றத்திலேடதுதும் கிஷ்கிந்தி என்னுமிடம்
 சொல்லப்பட்டது. உரு என்ற ரூபவதான அதோவனது துணாயத்தாகச்
 சொன்னுமெது. கியத்த என்ரும் கிஷ்கிந்தி, இயத்த என்ரும் கிஷ்கிந்தி;
 போருள் ஒன்றே.

ஆ இப்படிப்பட்டதான துக்குயியை உணர்ந்துணர்ந்து உணர்ந்து உரு
 விகிதுகடவ வயமுத்தது எவ்வாய் மாய முதகியவற்றுல் தாதுத்கிச்செ
 ய்துதும் — தோதுத்கித்தயானிடுமெது ஆரம்பித் வயமுத்தது போவான்
 திரிபுர தோத்துதெ காயத்தானேயிழித்த வகுதி ஒருவகையே அநிக்நா
 குதும் என்பது.

உயிரவார்! துணத்தினை உணர்வது—தோதுத்கி! வயவயவான் தீவ
 குத்திர்த்துரு அத்தாய்மாயவ அயர்வான் தீவவகிவகிவத் தான் கீரி
 பாயத்தெ தீவ அநியமுடியாததென்க.

"துணத்தினை உணர்வது" என்ற சொல்லிடவானுமோ? அப்பத்துத்
 தான எண்ணம் அநியமுடியாததென்பது உண்மையே, அநிக்நவகிவத் தீவ
 தான தோதுத் கிஷ்கிந்தி அருகிச்செய்தாய் எண்ணம் அநிக்நவகிவத்
 தகடிகிவையே என்ரு, மத்தவத் துணத்தானே ஆரம்பத்து பாய்க்ருமடி அரு
 கிச்செய்து அநியவகிவகிவகிவகிவ உணர்ந்துணர்ந்துததுதது துத்

பாதி ஈசாவணமென்றும் ஈசன்முன்மென்றும் குந்தமென்றதும் மூன்று
 முத்தியினின் கவரூபத்தையும் கவபாவத்தையும் ஆரவந்த பாருவிகளா;
 அந்த கவரூபம் கவபாவம் கவந்த தெரிவிக்கிற தீரமானவர்களையும் ஒருவர்
 கொருவர் கொண்கியபாருவிகளா, ஒருவர் படைப்பவரால் இருவர் படைப்பு
 படுமவர்களாய், ஒருவர் வாதிகரூப இருவர் ஈனாதாமனர்களாய்ப் புலப்படு
 வர்கள். அங்ஙனம் புலப்படுமவர்களின் கீழ்ப்பாடிபாதைய காதத்தெய்வம்
 உங்கள் கொஞ்சிய நிறத்தாகத் தோன்றுகின்றதே அதனை நீங்கள் கீழ்க்கிழித்
 தப் பந்ததன் எனது என்ருராயிற்று.

மெய்க்கிழித்தே—¹ 'விக்கத்துக்கே உதவிக்கும் தோன்றல்படியே' விருப்ப
 தோரு பரபந்தம் பன்னித்தாயேனுமென்பாமைப்பெயரே ஒரு வயத்தியிடு
 பந்தாதிக்கப்பாரசே இவர்கள் கவரூபம் கவபாவம் கவந்தும் ஆரவந்த
 பரந்த, கொண்கியுக்காட்டரே உதவிக்கும் கிடந்த வயத்தியைப்பந்தப்
 பாய்பத, இப்படி ஆரவந்தாயே ஒருவயத்தியே பாதாமைந்து உங்கள்
 கொஞ்சிய தோற்றம், அவ்வயத்தியை சாவையாக நினைவே 'கவரூபத்த'
 னன்று விவகிக்காமலும் ஆரவந்தபாருவிகளா—என்பதாம். .. (4)

ஒன்றென்பவனென அறிவதும் வடிவியுங்கேள்²

ஒன்றெழியாயினன் னாக்முனைநென்னுமீவன³

ஒன்றவம்மலத்தவலத்த உள்விவயிரியவையுந்த⁴

ஒன்றென்பவருவேயது அவனிடையுமுடையனே. ⁽⁵⁾

ஒன்றென	ஒன்றென்தம்	ஒன்ற	மத்பந்த திருவடிபாடு
பனவன	{ பனமென்றும் [அதாவது — ஒருவர் பிரதான மொத்தம் பன பிரதா னமொன்றும்]	தயவந்த வயத்த	{ உதவந்த கொஞ்சின் கவ ந்த
அறிவு அரு வடிவியுள்	அதிர்த்து அரிதான உருவுக்குள்ளே	உள்ளி	{ (அவ்வந்த கவரூபம் பவந்த பாயணம் கொண்டு) ஆரவந்த
கின்ற	கிடைத்திருக்கிற	தம்	உக்கருக்குண்டான
என்ற	விவகிக்காமலான	திரு பாத அதந்த	{ இருவர் நித்தியமும் தவிர புத்தியையெழி ந்த
எழில்	{ கவ்வான குணங்களையே பிரகாசிப்பதே	அவனிடையு	{ அந்த ஒன்றெழில் வர வன் பவனியே
வானவர்	புறியவரானவர்	கொருவன்	கொருவன்
காவமுதல்	பிரமன்	என்	வாழ்கவனிய
ஆன்	குந்தன்	என்றென	வாரு
கவனம்	{ வந்திரு திருத்தெய்வம் கினை	என் கொள்த	பதிபன்னுதந்திருவிரிபத

• • • — ஆரவந்தென்குடியாகவய விதமாய் அபதேசித்த விவரவாக ஆரவியுக்
 கொள்கை இருபிரபாடகம்.

ஒன்றென்ப பனவென அறிவதும் வடிவியுங்கேள் = அரி அயன் அரன் என்
 நிற மூன்று முத்தியின் பிரதானங்களாய், மூவர்க்கும் மூன்று கிரீடங்களிடும்

[illegible]

‘தந்தைசாப்பாடுவதை அறிவதும் அடித்துக்கொடுத்த’ என்பது ‘சான்றாக
காரியம் அறிவார்’ என்பதற்கு வினோதமான ஆராய்ச்சிபார்க்குமளவில் ஒரு
ஆதாரமே அமைந்துள்ளதெனக் கருவியெடுத்திருப்பதுபர? அன்றை மூன்று
மூத்தறிஞரும் தனித்தனியே ஆதாரத்தின்படிமுண்டா? என்பது என்ன நிதர்
தரம் விபரமாகவெனத் தீர்மானிக்கப்படுவதாயது விருத்தெடுத்தெந்தவரது.
அவ்வளவில்: ‘வெய்யுடிக் கிழித்துக்கொண்டீர். ஸ்ரீமதுவிஷ்ணு’ சிவாதிசாரி |
என வாய்நூலால் வர நினைவாயது எனவென வுதரவுடனும் உருவாக்கித்
படித நாளும் பாத்நாவித்து விளக்கியதும் - என அப்படியும் பரநி பவையர் என
வெ ழாந்தார்’ [அதாவது—சுருஷ்யவயம் சைவநவயம் அமையாததையும்
செய்யக்கூடாது விடுத்து சிவமும் குதாம் என்றமையுமாய் பெயரை ஒரு எம்
பெருமாவே அடைவதாயும்] என்பது ஸ்ரீ விஷ்ணுவாணந்தித் சொன்னதாய்
யாவே ஈசாயனமூர்த்திபாமின ஒரு ஆதாரமே மூன்றுவரையே தெரிவிக்கு
வெனத் சொல்லுதற்குவிடமுண்டு, ‘சான்றாகவே ஈசாயனம் படைத்தான்,
சான்றாகவும் தான் மூர்த்தாயத் தென்கிற தான் படைத்தான்’ என்பதிலை மூத
னான பரமசைவநிதைய பாத்நாடுவ தனித்தனியே ஆதாரத்தின்படிமுண்டா
மூன்று மூத்தறிஞரெனத் சொல்லுதற்குவிடமுண்டு.

[illegible]

[illegible][illegible]

“மகாசகலபுரத்திலுமி ஶாஸ்திரம் கம் திருநாடபுரம் தம் ஶாஸ்திரம்
காங்கா, ஶாஸ்திரமிஷ்டாபிபாநாநா பக்ஷோதிநிபுடனோமஸ்யம், தர் ஶாஸ்திர
கிஸி; ஶாஸ்திரோபிடத்திதாந காங்காஶாஸ்திர மாகாநாநா” என்ற அகம்
நிபாந.

பாதத்தையும் வரையவனோடு, பிரயோக, நுதரோடு எந்த கொடுமையிலும் கொல்லாததால் இங்கு மகாசகலமாயும், அபயபயப்பட்ட மனம் அதுமயம் மகத்தாகப் பழையதாய்த் ஸ்ரீமதவரையவனின் பாதத்தையெடுத்து நிமிசமாகப் கொள்ளுதலாய். அக்காலத்திலே ஸ்ரீமதவரையவனது உயிர் துறந்தது. உணர்ச்சியென்ற, வரையவன் இவ்வாறு செய்த கீழ் கலியுகமாய் வரையவன் நித்தந்தனாக—மயமாய் அந்நிலைமையில் உறந்திருந்தமையால் மிகப் கொடியவனாய் பாவத்தினாலும் உறந்திருந்ததொழியும், சிறப்பவனாய் பாவத்தின் தொழிலென்பதும் மாதிரியாகத், பிரயோகமாய் நுதலியவனாய் மேய்க்கியும் பாவத்தையும் மயமெதிர்க்காட்டி என்பது "சா முக்யதீர்த்தம்" என்பதன் கருத்து.

[illegible]

கண்ணாக்கு இவ்வாறுதந்தான் தானே [சுருத்தாக்கத்திலே தன் இச்சை யானே] உலகத்தினிடையே அமைந்தது சித்தாய். ஆகவேயுடைய எம்பெருமா னுக்கு ஏற்பட்டிருக்கின்ற குணங்கள் சொல்லப்பார்த்தேனாயினும், சொல்லித் தீர்த்த குணங்கள் சொல்லவேண்டாம், சொல்லப்படாமல் அறிந்ததுவையே யிருக் குள் குணங்கள் அளவையாத் தொலைவாதவையாகியிருக்கும். இப்படிக்கண் என் னாய் தெரிந்துகொள்ளவாய்தீர்ப்பாடுதான்? என்னின்; கிழவாயிருக்கும்படிச் சனாக்கு ஈண்டி விபரம்பலங்கள் அவன்தானே பண்ணிகவந்திருந்தான் என் னுராயித்த.

வலத்தான் தீர்ப்பாடுமீத்தவன் என்பதனும், குந்தான் எம்பெருமான் திரு மேனியில் ஏதேனாததையபற்றி உலகுக்குள்ளையிடாது எம்பெருமானது கொடுக்க குணமும் அதுபயிர்க்கப்படுதது. தாமத தெய்வமான குந்தாக்க ளும் தனது திருமேனியின் எண்பக்கத்தின் இடங்கொடுத்த ஆதரிக்குமல என்னு எம்பெருமான். இப்பாடகன் எட்டன் "உயரெழுந்தாருடை நாயுடைய டுக்கினை" உரையுடையதிடையு - பக்கவாது மே குந்தான் தவி யும் பார்த்தவாக்கிதான்" என்ற மேகாந்தம்வாசகம் உதாஹரிக்கப்பட்டுள்ளத. பதவாய் தொலிதவெழுத விழுந்தா லுலவிழுந்தா | வுலாவுடைய டுக்கினை ஸாலைநீ விவாதுநீ வாரிதவீதி - தயை தொலிதம் தேந வித்துவா பாயவித்துவா - கம்பார்க்கவே தவினை எயிபாந விவாந பரி க்கிதா" என்றொரு வசனமும் இறுபத்திருக்கையிப்படிபிற் வண்பதன்து. [பண்ணித தவத்திருத் திருவுந்தமாய்க்கத் திருமான் அவனுக்குத் தனது வல வகுமேன வணந்தான் அமைத்தக்கொடுத்தருவிதன் என்பது இதன் பொருள்.]

"சுருதியிதையோதும் திருமுருகம் திருமுருகம், உருளுந்தாநி புடம் பன்" என்றும் "அக்குப்பாசியைதனமுருகடவாசனொருவர், பசைய சித்தமித்த பண்பு" என்றும் ஆழ்வார்கள் அடிக்கடி அருளிச்செய்திருக்கையே; வெவ் முத னாளுர் வாயோதும் எம்பெருமானுடைய திருமேனியைப் பற்றியிருக்கிருக் கையே" என்றொரு வகை விதக்கூடமே; இந்த வகையும் இதற்குப் பரிதாந ளும் முருகர்க்கின் விபாச்சிவாநக்கனியேயே வசனவ வகையே வெவ்வித;

"கவ்வாசனமும் இவர்கள் எம்பெருமானுடைய திருமேனியிலே விருப் பார்வையே வெவ்வித ஆபத்தக்கனியே திருமேனியிலே இடங்கொடுத்த தருமும், அது மதது குணவாநகையே ஆழ்வார்கள் வாயோத கொண் அருளிச்செய்தவொன்று யோருவர்கள். எண்பக்கத்துப் புறப்பெருமான் வணக்கவுண்டிதும் மாணிக்கருவியே செய்வானே காலியகிவையத் தக்கனாக்கு வரிதவாந சித்தத்திருபய்க்கினிதே; அப் படியே இவ்வரும் திருமேனியில் பண்ணிகவந்தும் பார்ப்பதி விடா க்கினிதே, திரோகவாநக்கனியே அமைப்பாந் தனதுருவனே குடி வாய்க்கிருத்த வனாந் தெரிந்தவாதே புறப்பே புறப்படாதும்

என மகத்திய சகலாங்கவந்ததாயி, தொழுங்கதல் ஸிறைப்பான் புள்
 ளுந்த தோன்றினியே, மழுங்காத ஞானமே படைபாடு மருகமென், தொழும்
 பாயாக்கு அளித்தாது உன் னடச்சேதி மறையாதே. [3—1—9] என்ற
 இவ்வாழ்வார் ஞானமே மேலே அருளிச்செய்யும் பாராளுமா என்பது.

இவை பின்னும் ஸிறைவு என்பதற்கு - அவன் இப்படி அமரரித்தப்
 பன்னும சகலாங்கவந்தி எதோ மெய்யாக சொல்லிச் சொல்லக்கூடுமென்ற
 மகாபுருஷமென்ற திருவடையோரே; சொல்லபுயிற் உன்னை யுயரே
 மயித்தனை, வெளிவந்து முடிவுபெறமாட்டா; என்ற பொருளதிகார மத்தொரு
 பொருளும் உதவா; - இஃது ஐந்தாக்கு ஒர் ஆபத்த வாதன கயிறிதானே
 வைத்த கோக்குமடிவாய் கொன்றிருக்கையாம் "காரிமதிச்சாடையனும்
 கார்முக்க னடாளும், தரிசொளி சிவமவந்தனவனும் முதலா, வாயடை யுடை
 மும் வாயுமடிபட்ட, கிளர்ந் தி னான் னடிகுவிசெய்யும், ஒரு பொருட் புறப்பா
 டுன்றி முழுது மடிபட்ட னாத்து, தாரவினக் கோத்த எம்பெருமா னாயின
 வன்மது, ஒருமா தெய்வம் மத்துடையமே யாமே" என்ற திருவாசிரியப் பாடு
 ன் என்பது. (க)

துவக்கமதிரில்கள் குணத்தின் அமரணத்துக்கும் *
 மயக்குடைமாவகன் னெனிலங்குபனவல்லன் *
 புறங்குந்நதான் பெருமையுடத்தவல்லபடுபது *
 அயர்ச்சினைவற்றவன் தழுவவல்லவனாகுதலான்கிறே. (க0)

தபக்கு அது	என்கவந்த	ஒரு சிறந்த	{ அருளித்தது யுடையருள்
மதிரிய	கெடுமென பிறித	அன்	{ எம்பெருமானுடைய
என்கவந்தான்	{ என் னுணத்ததயுடைய	பெரு சிவம்	{ பெரி ய ஸ்ரீயியாய்ப்படி
	என	உடத்த	{ காரிதா அனந்த
அயனா	தேவர்களையும்	என்	கிளவனாயின
தபக்கு	என்கவந்தானுமே	அது பெரு	திருவருத்தவனான
மயக்கு உடை	{ மயக்குதல் என்னைமைய	அனந்த	{ வேறுபிரயோஜனங்களில்
	யுடைய		பற்றத்த அயனந்த
மாவகன்	அவதா ஆச்சரியவன்	அயர்வு இவன்	மறப்பினனாதலால்
அனந்தம்	{ என்னைவந்த ஆனந்திற்	அனந்தவன்	{ குணமாய் அயன் குணம்
	ஊடகமும்		இவ் வாயின சொல்
பெரிபன	{ பெரிபனவரைச் செயல்		துப்பன்,
அன்	{ உன்னதமாய்,	தழுவவன்	ஆனந்தமாய்ப்பன்னுமென,
யுயர்	கிளவெனமேயே	வனங்குடன்	தன்மையினவனாகுமென.

* * * — எம்பெருமான் தன்னிடத்து அனந்த வாதன அமைப்பபெருதவர்கள்
 திரத்தில் பன்னும மாயமயக்குக்களை குணவருகுகள் அருளிச்செய்து, அது
 தான் எப்படியெவனானும், அவன் ஊடகம் கழிவே கானகிருக்கின்ற என்
 மையினாழிமெய்களானே எம் மிடையகெட உணந்த திருவருளை அதுபயிப்போ
 மென்று தாங்கொண்ட பாரிப்படி பின்னருகில் வெளிச்செய்து

கூட முன்பு வகாப்பட்ட இத்திரிமாநகரம் அந்நிதேசியின்) குண்டாகக்கூட
அப்பநிதேசியிக்குக் கொடுக்குமபொருடே எத்யபாசையுடனே அருடன்தோள்
மேல் ஏறிக்கொண்டு தேவகொடுத்தக்குந்தொய, அக்கு இத்திரிமாநி கத்ய
பாசையக்கு வகை உபகாக்கக்கொடுத்தது தேவர்க்கே உரிய பாரிஜாத புஷ்பம்
மாமிடபபென்னுமிய இவனுக்குத்தகாதென்று வைப்பெக்கொண்டபாசையின்,
அதன்க்கண்டு பாசை விருப்புத்தயகால் காதன்கொண்டு 'மிராணகாதனே' இத்
தய பாரிஜாத தருகய தயககைக்குக் கொண்டுபோகவேண்டும்' என்றவதத்
கன்னாசிரன் திருக்கொலிசுத்தி உடனே அத்த வகுசுத்தத வேகோடு பெயர்த்
தத் அருடன் தோளின்மேல் வைத்தருளி தயககைக்குக் கொண்டுபோய், அப
பொழுது இத்திரிமாநி துண்டுகிடதருடன் வந்த கந்தத்துப் போச்செயத இத்
திரிமாநகரதேவகையுப்பொருடன் கன்னகத்தினுளே பக்கப்படுத்தியபின்பு
அம்மாதத்தையெனத்தத் எத்யபாசையின் கிடருப் புறமுக்கடைத் தோட்டத்
தின் வடகயருகிய சென்றவகையது இங்கு அநிபத்தகத்த.

இது, அமர் எண்பதற்று சித்பனாசிரிசென்த பொருள்சென்றாய்வுதத்
நிக் பெரிய திருவடியின் இதினாமை உணர்த்தத்தது. இவ்வே அடியின்மீது:—

“அந்திசேன, கங்காபுத்திரமணி கங்கிதா சிதம்பரமிக்ஷியாயம்
நிஜாபிசேனா பெரிபிசேனாபுயம் நேயசிக்ஷாயம் கங்கிதாபுயம்
வந்திசேனா கங்காபுத்திர கங்கிதாபுத்திர கங்கிதாபுத்திர கங்கிதாபுத்திர
கங்கிதாபுத்திர கங்கிதாபுத்திர”

என்பதும், இக்கு அறிபடுவதுபடி உதவியதும்—தேயெந்திரனுக்கு என்
பதும் மத்திரியும் ஈராதியுமாக மாநகரங்களில் அழகுறமை குறைத்திதும்பினால்
சிந்தை நன் புத்திரியான குறையென பெய்துத் தென்னிசைக்குத் தக்கவரான
தேயெந்திரப்பயற்பாட்டு வழியின் ஈரதமுனிவரைத் தெந்திரத் தனியாரைக்
கொண்டு டங்கையக்கவிரிமென்று பார்த்துத் தக்கவரான அனாமன் பாதா
னெந்திரின் வரையிடுவதானபாடுமென்ற பேரவையிடுபெய்துத் தெந்திர வரத்
தபயமடைந்த அங்கே யிருக்கின்ற அங்கே குறையெனப் பார்த்தெந்திரபுத்த
னாழ்வானென்றும் ஈரதமுனிவரே தேயென அனாமன் குறையெனப்பெயர்ந்த
பாட்டு அவனுக்குத் தன் மகனாகவெனக்கொருதி அவனது பாட்டினுமாகவென
பெயர் அவர் மத்திரியோடு தபயமெனவெனவரைய 'இவனது தக்கதபயக் குற
யன் பார்த்த இத்தனாழ்வானும் ஒருவரத்திற்றுப் பார்ப்பேனென்த கொங்க
யிருக்கின்றகுறையென இவனுக்கு மனக்குறையென எந்ததன்' என்ன தெரிவித்
தல், அதுவேயுடையதா 'என்னும் மனக்குறையெனவெனவரைய 'இவனது தக்க
தபயக் குறையெனவென தெயெந்திரனைக் கொண்பதாயின் இவனுக்கு அபுநைத்
தத்த குறையெனத்தென குறையென' என்னகொங்கயி ஈரதமுனி வரமுந்தத்
கொங்கயி இத்திரையிடஞ்சென்ற கோ, அங்கு இத்திரையுடனே உதேயத்திரையுத்தி
யான திருமயமும் வித்திருக்கவென, கிழந்த தெயெந்திரையெனவென ஈரதமுனி
வன் கொங்கயிடேயுடைய திருமயம் இத்திரையெனவென 'இவனுக்கு அபுநைத்
தபயக் குறையெனவென; அதுதான் இவனது இவனது இவனது' என்ன கொங்கயி

ஒரு உடல் ஒரு உடலாகித்து உடையுயர்போய் உடர்த் தழகுத்தத் தோத்
தப பாகையல் வணங்குபடியாக உத்தாத. இதனும் கிழவனாய் உடு
படுத்தவன் அழகுதடவம் சொல்லிக்குறது.

இப்படிப்பட்ட அம்பெருமான் கிஷயமாக, கோவையன் பொருத்திய திருக்
குருகர்க்குத் தலைவனான ஆழவார் வாக்ஞொருதயமொபதபடியாக, உயமொ வு
கெடுத்த திருவாய்மொழி வாரித்திதனும் இப்பத்துப் பாகையல் ததம்
கார் தீட்டவாரிக்ஞொடுத்த உயர்ந்தவையுடையார்த் தகவொடய பிறப
பாதெ விளக்கு கிட்டவாய் பெறுவார் உத்தாதித்த. (௪௨)

மூன்றாம் திருவாய்மொழி உரை முத்தித்த.

ஆழவாரொம்பெருமொழி தீயர் திருவாய்மொழி உரை

—

ஸ்ரீ.

ஆழ்வார் திருவடிகளை சாணம்.

திருவாய்மொழி முதற்பத்து

தான்மாத் திருவாய்மொழி — அஞ்சினநயமடநாயன்

அவதாரிகை.

என்பெருமான் அதபகித்தம் பண்ணப்பட்டருக்கும்; அவதானைய திருவாய்மொழிச் சொல்லியதபகித்தம், திருக்கல்யாண குணங்களைச் சொல்லியதபகித்தம், ஷடங்கமே வகுத்த அதபகித்தம் அவதானத்தருளிய திவ்யதோஷனின் வணக்கப்பேரி வதபகித்தம், அகவே அநிவாதம் ஸ்ரீகங்காநாதனின் பெருமையைப்பேரி வதபகித்தம் — என்றிப்படி பண்ணப்பட்டருக்கும் பகவதநாயன், இவ்வணங்கின் பரம கிருஷ்ணமான ஸ்ரீகுருபகவதமுண்டு, அதாவது — ஆழ்வார் தாயான தன்மையவிட்டுப் பிராட்டமாரூபம் தன்மையை எறிட்டுக்கொண்டு சேத்தவையானே பேசியதபகித்தம், இப்படி அதபகித்துநித்தம், தாய்பரானாய், தோழிபரானாய், மகம்பரானாய் என்ற மூன்று வகுப்புமுண்டு. அப்போது ஆழ்வார்க்குப் பரானாய் என்ற ஆணையப்பெயர் கிடை, பரானாயனாய் என்ற பெண்மைய பெயர் வழங்கப்பெட்டிருக்கிறது. தாய் சொன்னதுபோலவும் தன்மையைச் சொன்னது போலவும் தோழி சொன்னதுபோலவும் பரானாயன் வெகிவந்ததும், பரானாய் பேசியவர் ஆழ்வாரேயாவர் ஒரு ஆளுகை பண்ணப்பட்டவனாகைய பெருகு குணம் அவதாரஞ்ஞா ஓராதாமான பெயர் ஒன்றேயாயிருக்குமாயினால், இம்முன்று நிகையாளைய சொன்னதுகூறிய புதப்படபதம் 'அம்மொழியில் வணக்குகார்க் கட்டுவோன் குறிதவணன்' என்ற ஆழ்வார் பரானாயனே தனிக்கட்டும்.

ஆழ்வார் தாயான தன்மையை விட்டாடு வந்தீராவதானாய் எறிட்டுக் கொள்ளுதல் எதற்காக வெண்ணிய; ஆழ்வார் தாயாக எறிட்டுக்கொள்ளுகிறோனாய்; அந்த அவனாகத்தான் பரவையாகவந்து சேருகின்றது. புருஷோத்தமனாகிய வயிபெருமானது போரணமக்குமும் உணவமகம்பெண்ணதன்மையதாயிருக்கையாலும், கிடைத்தவருக்கு வந்தாநிதிய ஈந்தியெயிற்றிய பாரதம் திரிபமே ஷடவாயிருக்கையாலும் இவ்வணங்களுக்குத்தான் வந்தீராவதான வந்தீராய் என்ற வந்தே கொண்கலாம். தன்மடாரங்கயவாவிவான மூலியின் இராம நாயனது வெண்கந்தியத்திரிபுடைய பெண்மைய கிருமயி ஸ்ரீகுரு தீபபிங்குலர் மகம்பரானாய்க் கண்ணனாக் கடையர் என்ற ஐந்தியமுமுண்டு. ஆழ்வார்

என் அபயமுண்டியே அபயோதே பெண்ணைய வளத்து புருஷோத்தமனை
அதபவிக்கக் காதலிக்கின்றான்

ஆன் பெண் என்ற வயவந்தாரைகள் நிற்றிப்பதாக்கிக்கொன்றே ஏற்பட்
டனா; பேரின்பவதபவத்தினே வந்தின ஆழவாசன் பெண்ணை பெய்தவ
தானாம், கொண்ணை முதலிய சொற்களிடிலே பாதாங்கதவதாையும் சேத்
தெயித வந்தே? எனின், விஷயத்தாராயம் எனதம் பவவத்திஷயாராயம்
எனதம் எனம் இருவகையபடு; நவதாத்தங்கலின் கிதிக்கப்பட்ட பவநியே
ஆழவாசனோக்கு கருங்கா முகதவயலின் பவையித்த நிற்றும், நிற்றிப்பவத
பவத்திற்குக் கொண்க முதலியன வாதையாவிருப்பதபோல; பவவத் விஷயத
பவத்திற்குப் பாயத்தி பாங்குரை பாயபத்தின இவ்நயவயாதவாவிருப்ப
தாய் அகவிய கொண்க முதலிய சொற்களால் இவ்வருவிச்சொய்வலித்
கதப்படுகின்றவென்ற கொண்க.

கருங்காசனத்தின் வயபத்தம் கிதிதுயின்றியே வேணம் எத்தபத்திரை
வாசிய பாதாண அருவிச்சொயல் உமையிதும், ஆழவாசன் கருங்கா
சனத்தாய்க்கண்ட பாதாண வேணத்தருங்காணம் பாடுவலி; ஆரோக்
வத்திற்குக் காணவாய வேயலிபுருவகதவ உடமொன இருப்ப்குமவத்
கருக்கு வேயவதத வெலிந்த பூமிக்கொடுதத நிற்றிப்பதபோலக் தெயின்
யம் உதும் வவவாத பேரின்பதவதக்கடடி வடமென்றவாசும்.

பவவத்திஷயதலின் அபிவிஷயம் மீதாத்தவாதலின் தன் நிலை வாய்ப
பெய்கிலிபெத்தப பேயுமிடத்தின் தவயவாசமென்றம் தலையிவகாமென்றம்
தோழிபாதாமென்றம் இப்படி வகுத்தக் உதவதற்கும் உடருத்த
உணம்;— தோழியாகப் பேயவதற்குத் தருத்த;— வயவலியும் வயவெயயும்
இவ்வகை சேர்க்குமவன் தோழியவன், நிருவத்தித்திர பிரவவத்திற்கு
வயபெருமனோடு இவ்வாதவாவுக்குக் கொண்கப்பட்ட அகப்பாத்த வேணம்
முதலிய வயபத்தங்கி உவருவாயே அபிபருமாநோடு இவ்வாதவ வே
ணக்கு தோதவாணவாயே அத்த வயபத்த வாணமித பாங்குவவ்வாதவ
தோழி பெய்வதாக்க கொண்க.

பெத்த வவத்ததப் பெய்கிலி வவவவ பருவத்தின் வயவக்டத்
தள்ள அன்பு மிருதியும் அகவிரூபி-த்தருத்த கொண்கவேணமென்ற
பதவயவலின் படிவட்ட புறப்படுகை குவமீபாததக்குப் பொருத்தாநென்ற
தருபவன் உணவ தவ வவபடுவன்; வித்தோபவயவான வயபெருமனாய
பற்றிவவாகப் பேதவ விவயித்தப பேததலின் வாதலிவ்வவயவாயே
அதனை விவயிவ பெத்தவேணமென்ற ஆவலிப தவபித்த அருவம் படிவட்ட
கடக்கவேணம் வத்தவவகிவ இது பாயவார் குடிக்கடமையாடிக்ஞ்சு சோத
தென்று விவக்கி 'வயபெருமன தான வத்த விவலிவகிவக் வவகருக்க
வேணம்' எனது கொண்கித் துபவய அடக்கவபாசமித வாய்பத்தித் உதவ

பட வாய அரங்கம்வாயவிற பங்குதவந்ததவநத் தாய் என்பதவநத்
கொண்ட.

உதவிந் உடடக் உகெவயந்தியே நாகுதவெ புணர்ந்த வாயவணுதவ
மேம்படாதின சமீபடுவ குதவின் உடடுபாடகடவந பராமன் 'அவநத்
மெடபங்கத வன் உதிர்தவநாதிருக்கவடடேன்' என்றவ பதந்தந்தவதவ
வனாதிருபவன் உதவின் மகன், நிரவநதிருதவ வகவநதவ மேலிதவன்
தவ சரவ்வகெவந்தவ உவநபபடட சமபெருமாறுக்கு வாயவன பதந்திருந்
உதவபடட வவருபவ ருபவ ருதவ விழிதி முதலியவந்தவின் மேலவவவதவ
பெருவகவவ அதவநித்த அநகுதவ அவநத் தவநித்த அதவகிவந சித்த
மடடாமக 'அகடுவ வாயவ' என்ற மேட்பாடக அநித்தவநித்த, மெட
வதவகித்தவகெதவியந் தவபுந்திருக்கவெவ்வதவந் உடடுதவ பங்கு
வந்ததவ மகன் வநபதவந் கொண்ட.

இவ்ருந்த அவந்ததவருவ் முதல் அவந்தத வட்குருவகவநத் மேலி
பகாத்ததவ இவ்வடவத அவந்தத வட்குருவகவநத் தவ பகாத்த
தவ மூக்குவத அவந்தத வட்குருவகவந மகன் பகாத்ததவ மேலிதவ
கொந்தவநித்த, குதவ, தவமக வகாமகன் கெவ்வதவ இந் திருவாய்
மெதவியின் வபெருவந அதவகிபபநித் ஆதவந்ந்து மிக்க வகாவு உவ்வ
வகவ விவக்கு.

வவகி பகாமகன் கெவ்வதவ இந் திருவாய்மெதவியின் வக பதவகவ
அதவகிபபடுகெந்தவ. இதரு உவ்வததவபாருவ் [வ்வபதவதவ] "மேல
பகாப பகிவகாக்கி வ்வ வகவகாக்கி கெவ்வதவ குருவாறுவகாவி புந்
கெவ்வதவமே மேவ" என்ற குதவவருதவநித் அருகிவ்வவபபடு
கத. பகவகிவநித் அகவகிபடுகுவகவ்வப பகிவகாக்கி பகிபநி
பகவருதவ பதவவகவ இவ்வகி கெவ்வதவ வபபு உபகிவக
வகடுகெந்ததவ அபபடுவருவ அதுவகவகவகிவ் உபகிவக வக
கெவ்வகவகவக. குதவகெவ்வதவ, உவ்வ கெவி பகிவகவகவகவக,
புநிவகவகவக, கெவ்வகவகவக குதவ இவ்வக அதுவகிபபடுகெவ்வ
கா [அவவகிவகவகவகவக] கெவ்வபபடுகெவ்வ

திருவாய்மெதவியின் அதுவகி பகிவகவ வகவரு — (1) அருகிவக
மடகாவு, (2) கெவ்வகவகிவக, (3) கெவ்வகவகவகிவக, (4) கெ
வகவகவகிவக.

"தவகிவகவகிவக கெவ்வதவ பக - உத பகபபு தவமேலகட வக
ருவ் கதவகித்த வகவகிவகவகவக கெவ்வதவகவகிவக வகவகிவக
கிவக பகவதவவகவகவகவக அது வகவகிவகவக" என்ற குதவ
தவ குதவகிவகவக அதுவகிவகவகவகவக இவரு உவ்வதவகவக. [வ
கவகிவகவக அதுவகிவக] அருகிவகவக மடகாவு, கிவகிவகவக
அதுவகிவகவகவகவக. பகவதவதவ அதுவகிவகிவகிவகவக அது

குறியைத் தலைகுறியை ஐயுருவாக்" என்ற விடைமணிப்பதான ஒருத்துப்பட வெஞ்சிறைப்புகழைத்தாக்கு என்கிறார். உயிரிந்தவாசத்தின் நியமென்ற தீர்த்தஞ்செய்துபோனான் உருடன் என்றிட்டு அமைந்த மாச்சரியம் தோற்ற வெஞ்சிறைப்புகழ் என்றது.

என்கிறோமாய்க் கொள்கோம் = எய்யெருமாய் எய்யி பக்களிக் துதவிடு வது ஸ்ரீராமபஞ்ஜிவியே கண்டோம, எய்யன் கிடுமெ துததக்கடடததம் எய்யி கிடுமெ துததக்கு துததமுக்கு. என்கிற பெய்களிக், ஸ்ரீராமரோன் "முக்குஞ் துத துதாதத்தின் காரியம் சொழிதது" என்கிறபடியே மாருதியை துததக்கடடத துதவிடப்படு; அங்கே அக்குருக்கரோனாக்குக் கொட உடுதம் துதவின்கெடுத்தம் முதவிப் பரிபலகாச வேத்தன, அத்த மாருதி தரோ டிராடடியின் துதாச ஸ்ரீராமகிடய பீண்டு கந்தபொது "வெஞ். வையுவு வுஞ். தவது" வாசிஞ்செய் வுதவதுதே | வெர கரவிலை ஸ்ரீராமு உதுவு வுது வெதாதுதே = அது கர்வக்கவழிதம் து பரிபலகாச துததமதி, மயர வாகியம் பரபய தத்தம் துதய வுதாத்தமதி." என்கிறபடியே திருமாற் போயே அநீகாக்கயபெருஞ் சூதீயன அயன் கிடு துதாபக் கொவதத்தி யே என்கிடு துதாபக் கொவது உக்கனாக்கடய பரம்பரியமயாரும் என்ற குறியடி.

வந்திவையிடு அயன் வைக்கீடு வைப்புண்டாய் என் சொல்லுக? = இங்கே கொதகையபதாசக் கொவது = எய்யெருமாய் முகங்கொடாய்க் உதாவிஞ் சிஞ்சுக்கைய பெய்க், இங்கு சிந்தய துத கொஞ்செந்த பதகையிப்ப மிகத்த அயன் கொதகையபபெய்பது எய்யபரிதயம்நே, முகங்கொடாய்க் அய்யபாசு சிஞ்சுஞ். தன்மயிப் கொதகையபதாசக் கொவகையபடது. இங்கே வந்திவையிடு: = "இவன்பாடு சிந்தஞ் கொதகையத்தக் கொவகிடு-வக்கிஞ்சுனந்தே; இவத்தக்கு முகங்கொடாதே அய்யபாசுக்கையிடு கொதவிடடுகையக்கையவது. துதாதாசஞ்சுக்கு பரபதகையக்கையிடு 2 கொவ்கிடுகிடாதியோது மாதயக் கையிடு."

வைப்புண்டாய் என் சொல்லுக? = அப்படி அயன் உயிபாசித்தவிட்ட துத பாதகையிடு பெய்தது. 1. "கொக்கையகடய திருமாற்சின் கொத்தா வேது கொஞ்சுனந்த, பெய்யகையகொக்கி முகமயோக்கி விடைநாசு தருமெக் மிகவந்தே" என்றது. 2. "பாசிக்கெய்த துதத கொக்கைய பரிதியைக் கையக்கிடுத" என்றது எய்யெருமாய்க்கடய உதாத்தகிடுதாடு கொதகையிடுதாடு வாயெடு இரண்டெ போக்கிடு வய்த கொஞ்சுநிற் சிங்கையடி துதத உன் பாதகைய இக்கைய கொவ்கிடுதெய்க், அய்யகடய உதாத்தகையிடு கதிர்நாக்குமிந்த இக்கைய சிக்கத்தகையடி போக்கியகைக் கொஞ்சுமடி கையகைய? என்கிற, கொஞ்ச முகிடுத கொவதுதெ வாதத்தகையடி; எய்யெரு மாய்க்கடயதாசக் கிடையபது துதவிததாய்" என்ற ஒருத்த செ கையகை கையிடு தோத்திகிடும.

படுத்தி என்னை இப்போடுபெற்றதென்றாவதென என்னுங்கூறாத உயிரிலிருந்து
கண்வந்தது உ என்பத பதம்வந்திற் காண்க.

கண்வந்தது = இங்குக் கண்ணாவது மூதலிய மிதிப கண்ணவந்தாடிப்
பிறகு பெரிய கண்ணாவது கருணையுடைய கந்த திருமாய்பாரண்டாடி உதவியும், எம்
பெருமாளார் கிங்கவிரிப்பதாவது — ஒங்கை கிங்கத்த ஒங்கைத்தோலத மரபமே
இவருக் கணவம் என்னும். மதாரபரிதய மருமித்ததம அந்தப் செயலானே
என்னை வடிப்படுத்திக்கொணவதற்காகவென்பது. 1. “மூன்றுக்குமருகலயப
மூலமும் கொண்டாகத்த, மன்னன் கிங்கத்தமே யாவாவிப் பொன்பவந்தேன்”
என்றா திருமங்கலமாரவாரும்.

தவிவன் இரித்தபொய்யோது அக்கனம் போகமொன்றாதது. வந்த
தத் தடுத்த கித்தத்திடுவெனவாயத்திடுவெனவே! மதிமேலுமாளேனே! என்
து உ பரிதாபத்த மதிமேலின் வந்த கொள்ளல் விளக்குகின்றது. [வருவியே
மே ழாணாதே] வளவினியேயோ யாவாது என இவையம். 2. “யரு மூதலுதி
புதுதாதுவெவ்வுதாணும் தவிவிழ்வு உயு வுதி இவ்வாறான
கண்ணாடிபெய்து உ பத பரிதாபம்கொடுதாதுபெயி அகாயம் தத் மெய்க்கம்
க்குவதி ஒத்தரிது கண்ணத்தே” [கண்ணவந்தவன் பரிதாப கல்பகலித்
கண்ணபெடுத்தப பரிதாபமும் பண்ணித்தம தீராத பரிதாபம் அகாரொடிப்
பொழுதித் சேதாவிக்கொண் கொடுவந்தது] எத்தெய்யுமே அகரிக்காத
பரிதாபம் அகாரதமும் செய்கின்ற கண்ணன் கித்தாத இவ்வகலித்
கண்ணுத் திரெயத பரிதாப அகாரித்தமயாவாதது? எந்த கண்ணுக்கோ
கொடுவது.

அவ்வாறு கேட்கவென்றது கேர்வி கொடுவதும்; அவரிடத்துக் கொண்
கொண்டப கண்ணாடிவந்தது? எந்த கேட்க ஒத்தரி மதிமேலுமாள்கொண்ட
யவக்குமாவென்றேனா என்மிகும். ஒத்தரி அறிவழிந்து மருதித்திடுவதிக்கு
கொண்ட கொண்டுத்தொண்டிக்கு. ஒத்தரி பென்றது தெரியுமா? இங்கு
கொண்ட குறிப்பிடவேண்டாமோ வென்றிடு; கேண்டா, ஒத்தரிபென்றபொரு
அவன் தானே பரிதாபமாவதி வென்ற தெரித்தகொண்டதத்திடுவதி இத்
கலியை மதிமேலுமாள மூன்றகல் மயக்குமடியாகத் தன்னு கொண்டுக்கொடு
பட்டவன் இக்கித்தத்த பரிதாபமாவதி மெருத்தி தவிர் வேது வாகுமிக்க
வாதவன் கிச்சேரித்தத் கொண்மேன்றது அகலியமிக்கிப் பென்ற. இங்கே
என்மிகுமிடு: — “ஒத்தரி பென்றது அறிவியொண்டிக்கு, எத்தவன் கண்ண
காதோ? இவ்வ கண்ணு மான் பெண்ட கண்ணு கித்த உருவாரித்த
தென்ற வாரினை வார்த்ததபாரும் எத்தவன் கண்ணகாதோ? ‘கிப்பன்றே
எத்தவ’ எந்த கொண்மேண்டாதிடு.”

ஒத்தரி = அறிவினிய, தன்னுமி ஒது கொண்மயவான கிளம் முடக்குவ
தத்து மேருரு வயத்திடுவானோ தனித்த கிப்பவென்றாக. [மதிமேலுமாளம்

[illegible]

தாயகத்திற்கு வரவந்தேன் ஆரம்பதருதவற்றின்

“கிழைப்போரைய துறந்தது அறையில் நெய்தல் அனல்நெய்
கடையப பித்தொரு குடைத்தினை கவர்பவையப் சம்பவைய
முள்ள கவியன்கையொட முறை பற்பாணத்தினே மிகுத்த மிதிபிழை
விடரின்கத்தயின்தி வினபயபடல் குடிசோனையினையாதல் பத்தத்த
பாழத்தொழாத்தொழை கவையன் கெய்கையன் காதலாழ்வாரோடு
கவைய அனல்நெய் துற.”

எந்தவிதச் செய்யப்பட்டதோடு, இதன் கருத்தாவது — கிரகமும் பாண்டமும்
கனிதவடிவத்தால் அடித்தரபு திரிந்த கண்ணாடியாகியது ஐயமில்லை; இதனும்,
கிரகமும் அளவாகியது கனித டிபுட்டிங்குமென்ற கன்திரைக்களில் கிரக
காந்தவடிவ பருத்தரிப்புத்தன்மை விவகரிதம். ௧ அண்மைநாடுகளுடைய அக்து
அதனதுகாந்த ௧ அண்மை நான்யத்தான் ௧ எந்தென்படியே மேலே காந்தி
கன்கிரக மேலிடத்த பகவதவநாடகமாய் ஐயமில்லை. அதன்போலே, கிழப்புகிரக
குறித்த கன்திரைக்கள டிபுட்டிங்குத்தன்மை விவகரிதம். ௧ ௨ வடிவாதி
தாது ௧ ஐயமில்லை கிரகமில் கருத்தாது ௧ ௧ பத்திரி தரித ஐயமில்லை கன்திரை
கத்தியாப்பனி ௧ [ஐயமாய் கன்திரைக்களத்தில் குறுகியதும் கன்திரைக்களத்தில்
கிருத்தியாப்பனி.] கன்திரைக்கள ஐயமில்லை கன்திரைக்களத்தில் கிருத்தியாப்பனி
போலே 1, "கிரகம் கிண்ணப்படுகின்ற கிரகமில் கிரகமாய் கிருத்தியாப்பனி
கன்திரைக்களத்தில் கிரகமாய் கிருத்தியாப்பனி கிரகமாய் கிருத்தியாப்பனி
கிருத்தியாப்பனி" கன்திரைக்கள கிரகமாய் கிருத்தியாப்பனி கிருத்தியாப்பனி
கிருத்தியாப்பனி கிரகமாய் கிருத்தியாப்பனி 2, ௧ கிருத்தியாப்பனி கிருத்தியாப்பனி

பரமகம்பலத்த சீருப்பயன் ஐந்தன்; அங் னாக்கு வந்தேறியோருள் அருள் செயலின் பேரெழுந்; ஆளுந னன் டரினோடி டுருடெய்தே அஃத அருளின் செயலானதே அது சிறப்பினம், என முடிந்த சிறு வர் சித்த அருள் செயலது? அது பழநாமம் னன் னீயித்திருக்கும்போதே அருள் செயல் செய்வது என்பதே உதேயானபொருள் அங்ஙனமே இவரும் அவரவி னுலா டுள் வண்பப்பட்டதென்.

அக்ரூபியைப் கிண்கியைப்போல உடனே அவர் இங்கு வந்த நேர
மாத அகவாக் கொன்றதற்குக் கருடமுதலன் அருடமுதலன் என்ற அவர்
கிண்கியுட்கிண்கியை அருடமுதலன் என்ற. மே முதற்பாடகன் வெற்றிகையின்
என்ற வெவ்விதமாகக் கொன்ற கையின இவரு அருடமுதலன் என்ற கொள்
டகர் கொண்டுநிறு. அருடமுதலன் அக் கருடமுதலன் என்ற கருடமுதலன் என்ற
கொண்டவையென்கின்ற.

[illegible]

அருளாழியகண்ணை - துழிப்பென்ற டைதத்தும்; சக்கரத்தத்தும் பெயராத
நாம் அகமிருப்பொருளும் இவ்வு சத்தும்; அருளுருகு டைதப்பெயர்நயங்கமர்
வன்குமது, அருள்மிருது நிதனாழிபாழாநனைப படைபாடிநடைப அமர்ந
வன்குமது பொருளவன்க. கிடைக்கக் கத்ததும் டைதப்பின் அருளும்
கறிப்பவது கண்ணப்பெயர் இவருகத்தரிபா அகாத்த சத்தநிப்பொ
பெயர் உண்டே, பாசபேறும டைதக்க கண்ணைமழுத்தருளிப்பெருந்தார்
காண்கிடைபவரே, ஒருவர் வன் அத்தருகடவத்திதும் காணப்பெறின்
வந்தபடி.

இதனொப்பியதும் 'அருகாழிப் புடவடிகர்' அவர் விதிபொருளால் எம்
நிறவாத்தகையச் சொப்பியருவையேனாம். 'மொன்' என்னுந் 'மொப்பியதும்'
என்று மொவையேதொத்தச்சுதியது, மொவையேதொத்திற் குரையே மொவையித்
தெப்பதது மொவையேதொத்தது

ஆதிவீரவாங்கு!—எனவே தந்தையாரும் அதனும் பொருத்தியவாங்கே!
என்றவாறு, வங்குதொடர்வாபதேசம் ஆரம்பமுதலத்தின—

40-ம் பிரதரிசெய்த பாரியூத ஊரத்தையுடைய மதுவாரம் கயத் தாமத காலகம் கொண்டு சூழலாயபொருத்தின் காரம் காரநித்தத் தேதென்கொண்ட ஆகம் காரத்தம் தென்கென்கியம் போது குறிஞ்சி மருகாமாய் கந்தரம் தந்தென்கொண்ட பாரத் துக்கியு கொடு

சூத்திரவாசியில் பரிணயித்தத் தலைப்பெச்சரவே வெளியுத்தது — என்மற்
நியமனடி கருத்தத உண்டாகி, மலங்கியதும் பத்தியுணை எந்தருகிச்செய்தார்.

பக்தி என்னும் உடனொப் பத்தியெனத் திரிந்தது. வளையவது செழிப்பு;
முதிர்ச்சியெப் சொன்னபடி. பக்தியின் பரிபாக தகை இது என்றவாறு.

அஞ்சிறைய புடகந்தமம் = உத்தரங்குறிக்கு காதலகவையாருளமும்
அதுடடானமும் நிரம்பிய ஆரவியக்கலை என்பது உவமஞ்ஞை பொருள். ஆழி
வாழ்க்கு — ஆழி பெய்து உடன்குறவ கவையத்தகும் பெயராதவாக, உடன்கு
பயிர்மொண்டகதககு எந்தாம், சக்தரத்தகவகதககு எந்தும் பொருள்
கொன்னகம், “உடனாழிச்சேர்த்த அத்தகவகை கன்னகமும்” என்ற கிரே
ஷனத்தத சொக்கி குந்திய பொருள்; “அடனாழியகவகை” என்ற கிரேஷ
னத்தத சொக்கிப் பித்தியபொருள்.

சொல்லம் = முன்னிதியெனத் பந்தம் வினைமுத்த. (ச)

நாமியோபநிசுத் கவகந்தி.

பொருள் || ததூர் அழி ததாயிதமென வு திலிபுஷணர்
பூரணே ஸாரண ஹரிஹுதவிவாதுகாபயர் |
வகவுகவகாபவகை தகவெனவகவு கருமென
ஸாரணர் ஹுஷேஷகவக தகவகா தகவகாபயர் ||

மேற் நிருபாய்மொழியில் “புலக்கருகிறத்தகன் பெருகென்குடத்த கன்னப
பொது, அபயபிணகைத்தகன் தழுவுகன் கனக்குகவகையர்” என்ற உ
கைத் திருஷகைத் தழுவி கனக்குகபாரித்த ஆழவார் அபபெத கெடக்கப்
பெருகவகையினுள் கருதி கம்பெருகாருகி கைத் திரிதவென்கு திரைகயின்
கிண்கமகை எபதிகவகை அபபெருகன் பக்கினுள் ததகிடடு “என்பக
கில் கிண்ககன் கிரைகிக்குகென்றகமகை யத்திரிமே பரித்தக கெகிட நினைத்
நிருக்குகன் ஆகிரிதபாரதக்கை கன்கிபபாதெ பொதககக்குகன் தக
கித்தக குகவகத்திருக்குகபகவகை யதக்கையகையென்கு சொக்தக்கோன்”
என்றகித்தது, தக கிண்ககையே கிண்கது அருகாநிருக்குத்தககை எபபெரு
கையகிடடு கிண்கது சொபதகென்குடன் இத்த கன்னகம் நிருபாய்மொழியில்
என்குதகித்த.

இத் நிருபாய்மொழிக்கு ‘அபாரதகதகன்’ என்மற் குகத்தகப கிரை
கப்படுத்தககயில் சொக்கு என்னகிடத்தத முன்குறவ பாதக கிண்ககும்.

கருகாது = குதித்தார் என்றபடி. (ச)

தீயர் நிருஷகையென கன்னக.

காரதீயிதா என்ற தீயோகத்தினும் - 'இதே கருணிக்கப்பட்டபடி க்ஷயப்
 ருபகூல விபூதிகளாகப் பர்ப்புகருப சித்பவிபூதிப்பேச குகையின்றி பெருந்
 தருளி விருப்பகருண லுண்டி சித்பாதபகையுண்டி உன் திருவுணரத்தினிருந்த
 கருந்தத்தாதத் தோத்த மெழுகியது என்னதானோ? இடையிடையே உண்டியே
 குழந்தையென்கெம் சி தவிர மறந் கிஷயகலன்க் காரணம் அபிபிராயே நுழித்த
 விடமே காங்கதமய காவலிபதகநச் செவதகொண்டெம் என்னதக்கு என்
 உண்டி உபயோகப்படுவோமென்கே? 'எனது தமமுண்ட பரபிபக அனவிதநிக்
 காடகவிடமே, அதற்கெத்ததான உட்கிதனாவிவிரிதம் திகழும் காவலுண்
 வாரவாணாந் தோணம் பெரவிவயாநாந்நெண்ணு! | விவிரிவயவத
 காடுகெடுபுடாந் துக்குணகலாந் தவ வானிஜதலாந் காவெ காவ
 லு து: - திகழெவிரிதம் தோத்தபம் மயங்குண்ட பரபுருக | பேரதம் பேரெ
 வரபாக்ககையி, விதிவெனாவதகயி தபதமதபாக்கதாம தம் பரிஜ
 பரவம் காவெ காவயகுத்தம். 'என்ற தீயோகத்தினும் 'அவன் எங்கே | அத
 மதமருள் என் எங்கே |, தேவர்களுடைய அருமையான பரிசுடர்க்குத் தரப்
 பிருமபுயதபேரகங்கே மறாக்களுக்கே அருமையான அருதுகடய கைக்கி
 பத்தம் காவென் விருபுயத; மதிமெடெப்பிரபய இயபடியும் விருபு
 யென்கே? எய்காந் காதமே அறிவாத சித்பகலன்கெம் குகாபபடிகெண்டெ
 தான சித்ப காவலுப்பத்த சித்ப காவலியான என் குகாபபிவதானது
 காஜிபாவயமான அனரத்திந் திகழத்தம் கைபதபேரககருமகே? தா
 நன், என்ன காதகமையான காவலுக்கெயபத் தான்கென? -எனது தமகமத்
 தாமே வெறுத்தகெண்டார், தித்தகாவதான குகாபதாருகடய அதுக
 தாமே இத் திருவாய்மொழிந் காவலருகடய அதுகாதானத்த அந்
 யோத்திதபடியா மென்தான்க.

காதத்தாமகமும் ஸ்ரீமயருக்டத்தத்தின் தோபடியே மூத்த பகைத்த
 பகத்தின் தமக்குக்டான பெருககையப பக கீயகெகோகெ வென்கிட
 டருளி, உட்கே 'காவெ லுருககக விதிநுண்ணு - அமரந் பரவந்
 கிசக்குகம் 'இத்பாதிக்கோகத்தானே தமமுண்ட அபிபாக்ககதகம் கோக
 அகல பகத்தான.

அவரது திருக்குமாரான படரு ஸ்ரீகங்காநுத்தம் உத்தா கதத்
 தின் இயங்குகாமே "தமபுதுததானபுதி தெருககபுதுபுதுகி |
 பெருவ கெவவகி. 'ஆதம் காவலி, யோகபுதுகாவெ - கைபககக
 மருதிக்கோககையென, கீயக தெருககககருதம் தாம கீயோககக
 மயே - என்றருகிச்செவதார்.

ஆக இத்த ஸ்ரீகங்ககிடுகெகககருதம் - 'பகைத்தகைக்கிபத்த
 குகாபபடகமே யெனும், உட்கே அபிபாக்ககதகம் அதுகத்தித்த அதுதநிக்
 காமே யெனும்' என்கித காவலாத்ததமே கிசிக்கபபட்டகருக, எய்கபுருக
 தகடய தமகோரு குகருக கோககககிடுகத்தான் திகருககககிடுகேயே

[illegible]

“வாய்மையின் மூலப்பொருளாக” என்பதற்குச் சமஸ்கிருதம் அடுத்துவந்ததன் பெருமையையும் வாய்மையுக்கு சிறுதிருப்படை தாவித் தருகிறதென்பதற்குப் பதார்த்தபூதத்தில் தெரிதல் காரணம் எத் தருகிறதென்பதற்குத் தமது தத்துவ தெரிவிப்பைப்பட்டது.

தனது சட்ட சமூகவியல், சமூகச் சூழ்நிலையியல் அமைப்புகளில் உத்தியோக சாதித்தல் சீர்திருத்தம் தீவிரமாகவும் அடிக்கடிவரும். "சமூக சமூகவியல் சூழ்நிலை" என்பதற்கு சீர்திருத்தம் என்பதற்கும் "சாதித்தல்" என்பதற்கும் சிறப்பியற்றி உயர்ந்தவருக்கு உயர்ந்திருப்பதற்கும் பெருமையின் எல்லை செலுத்தியிருந்தது.

அதிலிருந்து நான் சாந்தாநிதியைத் துன்பப்படுத்தாத குறையைக்கொண்டே
 நான் குறையைக்கொண்டே இருக்கிறேன்; ஆனால் அப்போது நான் பார்க்கிற
 நிலை என்னவென்பதைத் தெரிவித்துக் கொடுக்கிற பாயிங் டைரெக்டர்
 என் என் என்மேல், பின்பு நான் ஒரு விருப்பமுள்ளவன் அல்லவென்ற
 விடயம் தெரியவந்தது. பிறகு நான் பின்பு தெரிந்ததால் 'அப்போது
 பாயிங் டைரெக்டர் அப்போது தெரியவந்தது' என்ற அறக்கணக்கையே
 குறையாக என்னுடைய விருப்பமுள்ள அறக்கணக்கை என்னுடைய பாயிங்

[illegible]

தேவியாள்: கனவா! உ அவிஞ்சு உங்க லாவோ! கந்தபு.
 † “யாவை தேவி படகவை வஞ்சகியாகும்” கந்தத காவா. திருவாய்
 பாடியில் கண்ணகியாள் அடிக்கடி செங்கொடி காவாடி அமுதசெய்தமை
 பிரசித்தம்.

↑ பிழைப்புத்தரம் - பத்திரிகைச் செய்திகள் பற்றியவை, 135.

நிலைத்துணைத்துள்ளவனாகிய இவையொப்பவருக்குமாவதும்
புனைத்தவன்விரிந்ததும் புனைவொடுத்தவனாகியதும்
நிலைத்துணைப்பொருள்வரும் வித்தல்முதலில்விதவாய்மொ
முனக்குப்பொருளத்துள்பெருமை யாகுளுதோ? மாயொன | 6 (12)

மாயொன	{ ஆதாரியுள் மப்பெரு மாயொ	சொந்தம்	சொந்தப்பொருளாய்
இவையொ	{ (பிரபவ் முதலிய) தேவன் அரும்	முனைவொ	தூய்மைதரும்
முனையரும	{ (மனை முதலிய) சிவரி அருமான்	சுத்தி	{ காரியெந்திடுவென் வந்த
பவரும்	பவியெனும்	வனங்கிதும்	தொழுதான்,
நிலைத்து	{ (உவத குவையின) நி தித்த	நிலைத்து சம்	{ நிலைக்கப்பட்ட எ னம் பெருக { பதார்த்தங்களுக்கும்
வாத்த	{ (அதனான) சீராயும் உ வருவந்த	சுத்த தும்	ருவாயி
உன் வனாத்த	மனம் வனாத்த	முதலின் வெத	{ வகருபவியாம் பிரவத வாயெ { படி
உருவி	வெய்துத்த	வனம் செய	{ மனத்தினும் செயல்பட் ட வனங்குபவான ருவத்த
புனைத்த	{ தொடுக்கப்பட்ட மான வனம்	உன்	உன்குறைய
தி	{ திருவருவாத்திரத்தத யும்	பெருமை	பெருமையானது
		மன உருவொ	அருக்கவையொ?

104 — [நிலைத்து வந்த.] நெய்ப்பாட்டைக் காட்டும் இப்பாட்டு பரம விஷ
யமானது நெய் நிறவாய்மொழியினால் நாம் சொன்ன சொற்களுக்கு
அதர்பரம் காட்டும் நெய்ப்பாசாத்தினும்; நெய்ப்பாசாத்தித் கூறியதற்கும்
அதர்பரம் காட்டுவோர் இப்பாட்டும், எய்பெருவானம் செத்தவியிடென
ந்து சொல்லதற்கும் என் அதிகாரி யவையென, என் அதிகாரத்திற்குப்படாத
வார்த்தையாய் என் சொல்லியிடேனென பென் த நிமித்தமிருத், அதாவது
என்ன? எனில், 'பவத்திஷயத்தில் அதிகாரிப்பதற்கு, என் அந்நனவியை'
என்பதானே நெய்ப்பாட்டின் தெரிவிக்கப்பட்டது. இவ்வாறு சொல்லவென்று
மாதிரி 'புறவாதுவெனவாய் வரி புறத்திஷயம்' என்ற நியாயத்தினாலே
பவத்திஷயத்தில் அதிகாரி பரவத்தி தமக்குள்பென்பது ஒருவாறு விளங்கி
கிடுகின்றது. அப்படி ஆகையாதுபரவத்தையாத அதிகாரமும் தமக்கு அந
தவயம் போதும். என் கால் முடிக்கென்குருக்கவெனவென்றி வாய்நின்ற
'அந்நன' என்று சொல்லுவதோடு 'அந்நன' என்று சொல்லுவதோடு ஒரு
வாய்விவையென்த நிறவுக்கம் பந்தமிருத், வேதந்தாத அதிகாரிவந்தவாத
யோசினினை குறித்தவாருகம் 'வனங்கு வேதம் வெய்யது' என்று உவந
தையே சொல்லுதற்குட அகற்பமாய்; என்? வேதம் தெரிந்துவெளவாதற்குத்
தமக்கு பரவத்தியுள்ளிடுவானாய் ஆனால் அதைத் தாம் தெரிந்துவெளவ
முயல்கின்றிடுவானாய் அந்த வார்த்தையினும் தெரிவிக்கக்கூடு மாநவான்.

[illegible][illegible][illegible]

அவன் எப்படி ஆயிரிருக்கக்கூடும்? என்மொ இவ்வளவு கருத்தை உண்டாகி
எம்பெருமானே யன்றான் (3)

மனமோடுமேக்கீழ்மடவானை மன்கீழ்க்கொண்டாயிவந்தவா *
கொடுத்தவரும்கண்டதில் திரத்தில்தேறித்தாய்! கொலித்தா! *
வானூரிகோதிலணிவண்ணு! மதுகுதா! கீவருளாய் * உன்
தேனேமலகுத்திருப்பதும் செழுமையுரினயெனே. * (4)

மான் எய	{ மானே தீவிரத்தாய்கவைய	கொலித்தா	கொலித்தனே!
கோச்சி	{ புதுடககாசெயெரிய	மான் கு	{ வானூரிகை இடமடைபு
மடவானை	{ பிரட்டகவைய	தேர்த	{ பருவான ஒளியை
மயிலேயெ	{ திருவாய்வினே உடைவ	மனி உவனா	{ கீவருளையோத திரவு
கண்டாய	{ குழ		{ கடைவகனே!
	{ (அத வானாயை)	மதுகுதா	{ மது வெள்ளு மகானை
தந்தவா	{ மாதகமொத்த திருத ம		{ பவந்தானே!
	{ பெறாணையு,	கீ	கீ
கொள் சுவைய	{ (கவிரிசு) உன் ஒவ்வே	உன்	உவனாடைப
	{ கிரியைபடி [மந்த ஒரு	தேனே ம	{ தேனெருமிடடி மயிவிந்த
	{ அடவகத்திற்கும் உட	குடி திரு	{ திருக்கடித் தாமரை
	{ டருண்டாயாதது]	யதம்	வின
உண்டை யில்	{ உன்மெய்கை திரைத்தே	கிரியைவ	மயிவான வன்
'திரத்திய	{ திரைத்தே [திரைத்தே	கோரும் குத	கிடமெயடிவ
	{ மயிதாதி]	அருளாய	குருவாய்க்கவையு.
தேறித்தாய	திரைத்தாயனே!		

*** — [மனமோடுமேக்கீழ் மடவானை.] இப்பாட்டுக்கு இரண்டுவகையான அவ
தாரிகை உதவிய; முதலில் பன்னிரண்டு காவியாதலத்தானும் தலைமுடித எம்
பெருமான் கிண்பத்திரினை கிரித ஆயிரிருக்கிவந்ததை நிறுப பகாத்திற்குடைய
ஆழ்வாய் என்ன வகி அடிமையெனவெனினுமொத்த இப்பாட்டில் இரந்ததிக
கின்றுகொள்பத ஒரு அவதாரிகை. — குறையாக்கு இப்போதண்டான ஆயி
ருக்கியார் கிரிததிருக்கவையுமென்றது, இவ்வாத துக்கவெட்டே கோத்ததிக
கொள்ளவையுமென்றது உருதிய எம்பெருமான் மூலமொட்டாதே மகாபகிரை,
அதாவதாய் 'அருளாய்' யன்ற இரந்ததிகக்குகொள்பத மந்திராவதாரிகை.

மன்கீழ்க்கொண்டாயிவந்த கோத்தக புதுடகவான ஸ்ரீமதா
வந்தியைத் திருவாய்வினே கொண்டு அதனால் மாதகமென்றும் திருவாய்மூல
யொனே!, உனி உன் கிரித்த கோலித்தனே!, பாமபதம் கீவபுமபுயான
தேன்கவையும் கீவகாவிபொன்ற திரத்தையு மூலமவனே!, மதுகுதனே!,
உவனாடைப பாம போக்பமான திருவகனை வாரினென் பெறம்படி அருள்
புரிவகெனா மென்றோ

கோதாக்கட்டுப புருஷனாது சேவ்வகதயே கோதிரகவையுடைய பெரிய
கோட்டையார் திருவாய்வினே தீவ்ய வாகிராம பன்னிரிந்தருமபோது அருவா
கமக்குக் கோளாயினே! எவ்வாய்மொத்த மூதகடி வகுவிக்கொவதார்,

முதலடியிதான் இரண்டு விடிகளில் கீதையும் ஒத்த போருமே; அத்தேயேதயித்தேயே இரண்டு விடிகள் எதற்கு?—எத்தனை விடிகளில்: அந்த எத்தனைக்குப் பரிஹாசமாக வயினை அருவிக்கொண்டது:— “மாயப்பழத்தோடு ஒரு மாயப்பழத்திற்கே விருக்கென்பதே அப்போதே தரிசுபாரபோனேயிதே இவனென்பாழிய ஸ்ரீமாமென்றது போதே தரிசெய்தான். அவ்வாய்திற் கே... ..அவன் திருமாரியே சிதவாயைப் பன்னாசையானே மாநவனென்றது திருமார்த்தபுடையனே!” என்றது.

உலகத்தின் பத்தாயைத் தெய்வத்தெய்வம் ‘ஸ்ரீமாத் ஸ்ரீமாத்’ என்று சொல்லப்படுவதுண்டு; மாயப்பழத்தோடு தெய்வம் மாயப்பழத்தினாலே ஒரு ஸ்தலத்திற்கு மாயப்பழத்தினாலேயென்ற போல் உலகத்தெய்வமாயினாலும் அது. மாயப்பெரு மானெருவதுக்கே ஸ்ரீமாமென்பது உருவம் எத்தனை விடிகளுக்கே “மாமேய மோகெ டகாரை மாரித்தென்கடாய்” என்று முதலா போதாத் தரிசுவாயைப் பன்னாசிய பின்பு மாதவம் என்றது.

இரண்டாய்வித முறித்த காலாத—மாயமதும் கண்ணியாதும் கிங் விழுகத்தெனது மெனதுகருக்கையாட்டு மதகாரக்குத் தொண்டர்கள் சாதுகிதி யில் சத்தகத் தொண்டர்களுக்கேயிதென்திய நுதே மாயமாயுதமாயுதம் ஒரு கண்ணியத்தென்தே ‘மாயமாய்’ பாருக்கு & இராம பூக்கொண்டென்கெயென்கெயே” என்று விவாதத்தோடு கேட்குது. அந்தக் கனி இவ்வாத சாதகையவன் போனக் கண்ணன் அருவிக்கொண்டது கேட்டு, அவனது திருக்கொண்டனானே மன பிழுக்கையாட்டவனாய் ‘அழகனே! என்னகொண்டினை பென்பவனென்றது, தன்ம லுமே சத்தகுதிய பூக்கொண்ட வித்தகுதியென்கெயே வேன்கெயே கலக்கையாட்டவ னென்றது & அறிபயிபா’ என்றது; கண்ணன், - ‘மாயம் திருமேனிற்கு எத்தனை ஒரு மேத்தியான இராம பூக்கொண்டகருத் தொண்டென்கெயே’ என்று கொண்டன்கெயே, அவன் ‘அப்படியே திருவாயைப் பத்தவன்’ என்று கொண்டி யிக்க அப்போடு மாயப்பிக்க, அப்போதே திருமேனியின்கித்த ஸ்ரீக்குடி யைத் இவனிடத்தே மிதவும் பாய்க்கைய, கண்ணியாதும் அந்த ஸ்தலியாதும் பெண்ட் தனிக்கெயின்கெயே அவன் மோகாரம்கெயென்கெயே பித்தத்தத் தன் திருக்கெயின்கெயே அவன் கண்ணன் மருத்தி இழுத்தத் தனிக்கெயென்கெயே கிமித்த அவன் மன்கித்த மெத்த உருகியன்கெயென்கெயே மென்பது கருக்கையாதத் தித் கைத.

ஸ்ரீமாமாயாதத்திதும் “கருமே மெதப உக்கெயின்கெயே கிமித்தத் தெய்வத் தகை ஒத்ததுண்டு— இராமன் தெய்வத்தித்த மாயத்தித், ஒருவன் கல்கித் தெய்வமும் மன்னுக்கையாட்டென்கெயே கிமிதாடி கருக்கையித் ஒருவன், கித் தொண்டெய்த உக்கெயென்கெயே கெயென்கெயே கெயென்கெயே மாதகாரமென்றது கண்ணியின் முதலே முதலே தெய்வத், அவன் தனது உருக்கெயென்கெயே இராமன் இக்கெயே பரிஹாசித்தானென்றது தகருக்கெயே மருதி மாயமருத்தி, அவன்மேத் மென்கெயென்கெயே சாதகுத்திதானென்கெயே அப்போதுத ஒத்தது மெய்யகாட் டாமத் தொனது, தகருக்கு கையக்குத்தருக்கெயே மோக்கெயே கைக்கொண்டருத்த,

இன்பு தோதம் இராமவிராதுக்கு முடிசூட்ட சிவசித்திரை உதார்த்தகாலம்
 கோபநாயகியிடுவதாயி, அதற்கு வாய்ப்பாயது நான் தடைசெய்யவேண்டு
 மென்று சிவசித்திரை, காவேலிக்குள் களையுசெயது அவள் மனத்தையதறி,
 அங்கைகொண்டு இராம மடபாடுகொத்ததத் தவிர்த்த அபிபிரையா
 வையம் புருசித்தனம்—என்று சொன்னவதொரு நிதிநாளைமுண்டு இரங்க
 கையரும் தமது இராமாயணத்தில் சென்றா வண்டத்த அபிபிரையததில்
 "செரிவொன்றிழைத்த கோவசெயவது செயலம் மந்தம், செறிவொன்று யாடுஞ்
 சீரமைவழத்தனா துணர்ச்சிசென்று, குறிவதா பிணியாய உணியார் குறுகுத்
 தோளையி, செறிவனவெட இ ரொயென் செந்துயர்க்கெடின் கிழிதேன்"
 என்றுசெய்யுளில் குறிப்பித்தனவார். [இச்சொய்யுது இராமவிரான் வாகியத
 மான இன்பு காக்கிவதுக்கு முடிசூட்ட அவதுக்குள் செ திதோபதிதோகென்
 செய்யுமானகிதே உண்டது. "என் கிழைத்திதா வாகிய சிவகலின் வகிய
 செம்பதபதறி அங்கையுஞ்செயது கருத்ததருஞ் செய்க்கைகசெயபாதே,
 நான் இத்தக வையர்க்கத்தின் வாய்ப்பகையது ஒரு சீரு செயததருக
 உணியினிடய கைகவகியவக்த தம்பக்கடகின் கிழிதேன்" என்பது
 மெத்தித்த செய்யுளில் கருத்த.

[illegible]

இனி, ஸ்ரீராமபிரதாதுடைய சக்திதீர்ப்பாயாகக் கொள்ளப்படுகின்றது. உலக சீர்தரம் — (யந்தராயம்) உக் குண்டம் சீர்தரம் தானுண்டாயப்படி யாக (வேறு துடையப்படியாக), உலகமடைக — உலகமெங்கெங்கென்கெட்டு. சீர்த்திக் — மருகத்திகே, சீர்த்திரம் — சபதம் சந்த பொருள் காங்க. இவையே ஸ்ரீராமபிரதாதுடைய சக்திதரமயக் கதாராயம், கோலித்தா' என்றெ லிளி பொருத்தாரே; ஸ்குத்தா! என்றாய்வு விவிகையெங்கெங்கெ — சந்த சிவ் சங்கெங்கெங்கெ. இத்தகு இராமபிரதாது ஸ்ரீராமபிரதாது ஸ்குத்தாரே. கோலித்தா! என்றத பங்கெங் மேயப்பயக் என்றாய் பொருளிய இங்கு கந்த தந்த; உடமொழியிங் பூமிக்குக் கோலெந்த வரமெங்கெந்தாராய, பூமிக்கு கந்தமெங்கெங்கெ! என்றெத. இத்த ஸ்ரீராமபிரதாதுடைய விவியாராயக் எங் பது ஸ்குத் ஸ்ரீராமபிரதாது.

“அந்தக்கே, நீயேயே சேனாதிபதிக்குள்ளேயே யானாயினே
உயேயே பழியேயுள்ளே அனாதை தனியேயேயே யானாயினேயே
அனாதை தனியேயே யனாதை தனியேயே” (சமயசாஸ்திரம்.)

கேசவ = இத் திருச் மத்திற்கு முயலாகப் பொருள்கொண்டு. ௧. ௨. ௩. ௪. ௫. ௬. ௭. ௮. ௯. ௧௦. ௧௧. ௧௨. ௧௩. ௧௪. ௧௫. ௧௬. ௧௭. ௧௮. ௧௯. ௨௦. ௨௧. ௨௨. ௨௩. ௨௪. ௨௫. ௨௬. ௨௭. ௨௮. ௨௯. ௩௦. ௩௧. ௩௨. ௩௩. ௩௪. ௩௫. ௩௬. ௩௭. ௩௮. ௩௯. ௪௦. ௪௧. ௪௨. ௪௩. ௪௪. ௪௫. ௪௬. ௪௭. ௪௮. ௪௯. ௫௦. ௫௧. ௫௨. ௫௩. ௫௪. ௫௫. ௫௬. ௫௭. ௫௮. ௫௯. ௬௦. ௬௧. ௬௨. ௬௩. ௬௪. ௬௫. ௬௬. ௬௭. ௬௮. ௬௯. ௭௦. ௭௧. ௭௨. ௭௩. ௭௪. ௭௫. ௭௬. ௭௭. ௭௮. ௭௯. ௮௦. ௮௧. ௮௨. ௮௩. ௮௪. ௮௫. ௮௬. ௮௭. ௮௮. ௮௯. ௯௦. ௯௧. ௯௨. ௯௩. ௯௪. ௯௫. ௯௬. ௯௭. ௯௮. ௯௯. ௧௦௦. ௧௦௧. ௧௦௨. ௧௦௩. ௧௦௪. ௧௦௫. ௧௦௬. ௧௦௭. ௧௦௮. ௧௦௯. ௧௧௦. ௧௧௧. ௧௧௨. ௧௧௩. ௧௧௪. ௧௧௫. ௧௧௬. ௧௧௭. ௧௧௮. ௧௧௯. ௧௨௦. ௧௨௧. ௧௨௨. ௧௨௩. ௧௨௪. ௧௨௫. ௧௨௬. ௧௨௭. ௧௨௮. ௧௨௯. ௧௩௦. ௧௩௧. ௧௩௨. ௧௩௩. ௧௩௪. ௧௩௫. ௧௩௬. ௧௩௭. ௧௩௮. ௧௩௯. ௧௪௦. ௧௪௧. ௧௪௨. ௧௪௩. ௧௪௪. ௧௪௫. ௧௪௬. ௧௪௭. ௧௪௮. ௧௪௯. ௧௫௦. ௧௫௧. ௧௫௨. ௧௫௩. ௧௫௪. ௧௫௫. ௧௫௬. ௧௫௭. ௧௫௮. ௧௫௯. ௧௬௦. ௧௬௧. ௧௬௨. ௧௬௩. ௧௬௪. ௧௬௫. ௧௬௬. ௧௬௭. ௧௬௮. ௧௬௯. ௧௭௦. ௧௭௧. ௧௭௨. ௧௭௩. ௧௭௪. ௧௭௫. ௧௭௬. ௧௭௭. ௧௭௮. ௧௭௯. ௧௮௦. ௧௮௧. ௧௮௨. ௧௮௩. ௧௮௪. ௧௮௫. ௧௮௬. ௧௮௭. ௧௮௮. ௧௮௯. ௧௯௦. ௧௯௧. ௧௯௨. ௧௯௩. ௧௯௪. ௧௯௫. ௧௯௬. ௧௯௭. ௧௯௮. ௧௯௯. ௨௦௦. ௨௦௧. ௨௦௨. ௨௦௩. ௨௦௪. ௨௦௫. ௨௦௬. ௨௦௭. ௨௦௮. ௨௦௯. ௨௧௦. ௨௧௧. ௨௧௨. ௨௧௩. ௨௧௪. ௨௧௫. ௨௧௬. ௨௧௭. ௨௧௮. ௨௧௯. ௨௨௦. ௨௨௧. ௨௨௨. ௨௨௩. ௨௨௪. ௨௨௫. ௨௨௬. ௨௨௭. ௨௨௮. ௨௨௯. ௨௩௦. ௨௩௧. ௨௩௨. ௨௩௩. ௨௩௪. ௨௩௫. ௨௩௬. ௨௩௭. ௨௩௮. ௨௩௯. ௨௪௦. ௨௪௧. ௨௪௨. ௨௪௩. ௨௪௪. ௨௪௫. ௨௪௬. ௨௪௭. ௨௪௮. ௨௪௯. ௨௫௦. ௨௫௧. ௨௫௨. ௨௫௩. ௨௫௪. ௨௫௫. ௨௫௬. ௨௫௭. ௨௫௮. ௨௫௯. ௨௬௦. ௨௬௧. ௨௬௨. ௨௬௩. ௨௬௪. ௨௬௫. ௨௬௬. ௨௬௭. ௨௬௮. ௨௬௯. ௨௭௦. ௨௭௧. ௨௭௨. ௨௭௩. ௨௭௪. ௨௭௫. ௨௭௬. ௨௭௭. ௨௭௮. ௨௭௯. ௨௮௦. ௨௮௧. ௨௮௨. ௨௮௩. ௨௮௪. ௨௮௫. ௨௮௬. ௨௮௭. ௨௮௮. ௨௮௯. ௨௯௦. ௨௯௧. ௨௯௨. ௨௯௩. ௨௯௪. ௨௯௫. ௨௯௬. ௨௯௭. ௨௯௮. ௨௯௯. ௩௦௦. ௩௦௧. ௩௦௨. ௩௦௩. ௩௦௪. ௩௦௫. ௩௦௬. ௩௦௭. ௩௦௮. ௩௦௯. ௩௧௦. ௩௧௧. ௩௧௨. ௩௧௩. ௩௧௪. ௩௧௫. ௩௧௬. ௩௧௭. ௩௧௮. ௩௧௯. ௩௨௦. ௩௨௧. ௩௨௨. ௩௨௩. ௩௨௪. ௩௨௫. ௩௨௬. ௩௨௭. ௩௨௮. ௩௨௯. ௩௩௦. ௩௩௧. ௩௩௨. ௩௩௩. ௩௩௪. ௩௩௫. ௩௩௬. ௩௩௭. ௩௩௮. ௩௩௯. ௩௪௦. ௩௪௧. ௩௪௨. ௩௪௩. ௩௪௪. ௩௪௫. ௩௪௬. ௩௪௭. ௩௪௮. ௩௪௯. ௩௫௦. ௩௫௧. ௩௫௨. ௩௫௩. ௩௫௪. ௩௫௫. ௩௫௬. ௩௫௭. ௩௫௮. ௩௫௯. ௩௬௦. ௩௬௧. ௩௬௨. ௩௬௩. ௩௬௪. ௩௬௫. ௩௬௬. ௩௬௭. ௩௬௮. ௩௬௯. ௩௭௦. ௩௭௧. ௩௭௨. ௩௭௩. ௩௭௪. ௩௭௫. ௩௭௬. ௩௭௭. ௩௭௮. ௩௭௯. ௩௮௦. ௩௮௧. ௩௮௨. ௩௮௩. ௩௮௪. ௩௮௫. ௩௮௬. ௩௮௭. ௩௮௮. ௩௮௯. ௩௯௦. ௩௯௧. ௩௯௨. ௩௯௩. ௩௯௪. ௩௯௫. ௩௯௬. ௩௯௭. ௩௯௮. ௩௯௯. ௪௦௦. ௪௦௧. ௪௦௨. ௪௦௩. ௪௦௪. ௪௦௫. ௪௦௬. ௪௦௭. ௪௦௮. ௪௦௯. ௪௧௦. ௪௧௧. ௪௧௨. ௪௧௩. ௪௧௪. ௪௧௫. ௪௧௬. ௪௧௭. ௪௧௮. ௪௧௯. ௪௨௦. ௪௨௧. ௪௨௨. ௪௨௩. ௪௨௪. ௪௨௫. ௪௨௬. ௪௨௭. ௪௨௮. ௪௨௯. ௪௩௦. ௪௩௧. ௪௩௨. ௪௩௩. ௪௩௪. ௪௩௫. ௪௩௬. ௪௩௭. ௪௩௮. ௪௩௯. ௪௪௦. ௪௪௧. ௪௪௨. ௪௪௩. ௪௪௪. ௪௪௫. ௪௪௬. ௪௪௭. ௪௪௮. ௪௪௯. ௪௫௦. ௪௫௧. ௪௫௨. ௪௫௩. ௪௫௪. ௪௫௫. ௪௫௬. ௪௫௭. ௪௫௮. ௪௫௯. ௪௬௦. ௪௬௧. ௪௬௨. ௪௬௩. ௪௬௪. ௪௬௫. ௪௬௬. ௪௬௭. ௪௬௮. ௪௬௯. ௪௭௦. ௪௭௧. ௪௭௨. ௪௭௩. ௪௭௪. ௪௭௫. ௪௭௬. ௪௭௭. ௪௭௮. ௪௭௯. ௪௮௦. ௪௮௧. ௪௮௨. ௪௮௩. ௪௮௪. ௪௮௫. ௪௮௬. ௪௮௭. ௪௮௮. ௪௮௯. ௪௯௦. ௪௯௧. ௪௯௨. ௪௯௩. ௪௯௪. ௪௯௫. ௪௯௬. ௪௯௭. ௪௯௮. ௪௯௯. ௫௦௦. ௫௦௧. ௫௦௨. ௫௦௩. ௫௦௪. ௫௦௫. ௫௦௬. ௫௦௭. ௫௦௮. ௫௦௯. ௫௧௦. ௫௧௧. ௫௧௨. ௫௧௩. ௫௧௪. ௫௧௫. ௫௧௬. ௫௧௭. ௫௧௮. ௫௧௯. ௫௨௦. ௫௨௧. ௫௨௨. ௫௨௩. ௫௨௪. ௫௨௫. ௫௨௬. ௫௨௭. ௫௨௮. ௫௨௯. ௫௩௦. ௫௩௧. ௫௩௨. ௫௩௩. ௫௩௪. ௫௩௫. ௫௩௬. ௫௩௭. ௫௩௮. ௫௩௯. ௫௪௦. ௫௪௧. ௫௪௨. ௫௪௩. ௫௪௪. ௫௪௫. ௫௪௬. ௫௪௭. ௫௪௮. ௫௪௯. ௫௫௦. ௫௫௧. ௫௫௨. ௫௫௩. ௫௫௪. ௫௫௫. ௫௫௬. ௫௫௭. ௫௫௮. ௫௫௯. ௫௬௦. ௫௬௧. ௫௬௨. ௫௬௩. ௫௬௪. ௫௬௫. ௫௬௬. ௫௬௭. ௫௬௮. ௫௬௯. ௫௭௦. ௫௭௧. ௫௭௨. ௫௭௩. ௫௭௪. ௫௭௫. ௫௭௬. ௫௭௭. ௫௭௮. ௫௭௯. ௫௮௦. ௫௮௧. ௫௮௨. ௫௮௩. ௫௮௪. ௫௮௫. ௫௮௬. ௫௮௭. ௫௮௮. ௫௮௯. ௫௯௦. ௫௯௧. ௫௯௨. ௫௯௩. ௫௯௪. ௫௯௫. ௫௯௬. ௫௯௭. ௫௯௮. ௫௯௯. ௬௦௦. ௬௦௧. ௬௦௨. ௬௦௩. ௬௦௪. ௬௦௫. ௬௦௬. ௬௦௭. ௬௦௮. ௬௦௯. ௬௧௦. ௬௧௧. ௬௧௨. ௬௧௩. ௬௧௪. ௬௧௫. ௬௧௬. ௬௧௭. ௬௧௮. ௬௧௯. ௬௨௦. ௬௨௧. ௬௨௨. ௬௨௩. ௬௨௪. ௬௨௫. ௬௨௬. ௬௨௭. ௬௨௮. ௬௨௯. ௬௩௦. ௬௩௧. ௬௩௨. ௬௩௩. ௬௩௪. ௬௩௫. ௬௩௬. ௬௩௭. ௬௩௮. ௬௩௯. ௬௪௦. ௬௪௧. ௬௪௨. ௬௪௩. ௬௪௪. ௬௪௫. ௬௪௬. ௬௪௭. ௬௪௮. ௬௪௯. ௬௫௦. ௬௫௧. ௬௫௨. ௬௫௩. ௬௫௪. ௬௫௫. ௬௫௬. ௬௫௭. ௬௫௮. ௬௫௯. ௬௬௦. ௬௬௧. ௬௬௨. ௬௬௩. ௬௬௪. ௬௬௫. ௬௬௬. ௬௬௭. ௬௬௮. ௬௬௯. ௬௭௦. ௬௭௧. ௬௭௨. ௬௭௩. ௬௭௪. ௬௭௫. ௬௭௬. ௬௭௭. ௬௭௮. ௬௭௯. ௬௮௦. ௬௮௧. ௬௮௨. ௬௮௩. ௬௮௪. ௬௮௫. ௬௮௬. ௬௮௭. ௬௮௮. ௬௮௯. ௬௯௦. ௬௯௧. ௬௯௨. ௬௯௩. ௬௯௪. ௬௯௫. ௬௯௬. ௬௯௭. ௬௯௮. ௬௯௯. ௭௦௦. ௭௦௧. ௭௦௨. ௭௦௩. ௭௦௪. ௭௦௫. ௭௦௬. ௭௦௭. ௭௦௮. ௭௦௯. ௭௧௦. ௭௧௧. ௭௧௨. ௭௧௩. ௭௧௪. ௭௧௫. ௭௧௬. ௭௧௭. ௭௧௮. ௭௧௯. ௭௨௦. ௭௨௧. ௭௨௨. ௭௨௩. ௭௨௪. ௭௨௫. ௭௨௬. ௭௨௭. ௭௨௮. ௭௨௯. ௭௩௦. ௭௩௧. ௭௩௨. ௭௩௩. ௭௩௪. ௭௩௫. ௭௩௬. ௭௩௭. ௭௩௮. ௭௩௯. ௭௪௦. ௭௪௧. ௭௪௨. ௭௪௩. ௭௪௪. ௭௪௫. ௭௪௬. ௭௪௭. ௭௪௮. ௭௪௯. ௭௫௦. ௭௫௧. ௭௫௨. ௭௫௩. ௭௫௪. ௭௫௫. ௭௫௬. ௭௫௭. ௭௫௮. ௭௫௯. ௭௬௦. ௭௬௧. ௭௬௨. ௭௬௩. ௭௬௪. ௭௬௫. ௭௬௬. ௭௬௭. ௭௬௮. ௭௬௯. ௭௭௦. ௭௭௧. ௭௭௨. ௭௭௩. ௭௭௪. ௭௭௫. ௭௭௬. ௭௭௭. ௭௭௮. ௭௭௯. ௭௮௦. ௭௮௧. ௭௮௨. ௭௮௩. ௭௮௪. ௭௮௫. ௭௮௬. ௭௮௭. ௭௮௮. ௭௮௯. ௭௯௦. ௭௯௧. ௭௯௨. ௭௯௩. ௭௯௪. ௭௯௫. ௭௯௬. ௭௯௭. ௭௯௮. ௭௯௯. ௮௦௦. ௮௦௧. ௮௦௨. ௮௦௩. ௮௦௪. ௮௦௫. ௮௦௬. ௮௦௭. ௮௦௮. ௮௦௯. ௮௧௦. ௮௧௧. ௮௧௨. ௮௧௩. ௮௧௪. ௮௧௫. ௮௧௬. ௮௧௭. ௮௧௮. ௮௧௯. ௮௨௦. ௮௨௧. ௮௨௨. ௮௨௩. ௮௨௪. ௮௨௫. ௮௨௬. ௮௨௭. ௮௨௮. ௮௨௯. ௮௩௦. ௮௩௧. ௮௩௨. ௮௩௩. ௮௩௪. ௮௩௫. ௮௩௬. ௮௩௭. ௮௩௮. ௮௩௯. ௮௪௦. ௮௪௧. ௮௪௨. ௮௪௩. ௮௪௪. ௮௪௫. ௮௪௬. ௮௪௭. ௮௪௮. ௮௪௯. ௮௫௦. ௮௫௧. ௮௫௨. ௮௫௩. ௮௫௪. ௮௫௫. ௮௫௬. ௮௫௭. ௮௫௮. ௮௫௯. ௮௬௦. ௮௬௧. ௮௬௨. ௮௬௩. ௮௬௪. ௮௬௫. ௮௬௬. ௮௬௭. ௮௬௮. ௮௬௯. ௮௭௦. ௮௭௧. ௮௭௨. ௮௭௩. ௮௭௪. ௮௭௫. ௮௭௬. ௮௭௭. ௮௭௮. ௮௭௯. ௮௮௦. ௮௮௧. ௮௮௨. ௮௮௩. ௮௮௪. ௮௮௫. ௮௮௬. ௮௮௭. ௮௮௮. ௮௮௯. ௮௯௦. ௮௯௧. ௮௯௨. ௮௯௩. ௮௯௪. ௮௯௫. ௮௯௬. ௮௯௭. ௮௯௮. ௮௯௯. ௯௦௦. ௯௦௧. ௯௦௨. ௯௦௩. ௯௦௪. ௯௦௫. ௯௦௬. ௯௦௭. ௯௦௮. ௯௦௯. ௯௧௦. ௯௧௧. ௯௧௨. ௯௧௩. ௯௧௪. ௯௧௫. ௯௧௬. ௯௧௭. ௯௧௮. ௯௧௯. ௯௨௦. ௯௨௧. ௯௨௨. ௯௨௩. ௯௨௪. ௯௨௫. ௯௨௬. ௯௨௭. ௯௨௮. ௯௨௯. ௯௩௦. ௯௩௧. ௯௩௨. ௯௩௩. ௯௩௪. ௯௩௫. ௯௩௬. ௯௩௭. ௯௩௮. ௯௩௯. ௯௪௦. ௯௪௧. ௯௪௨. ௯௪௩. ௯௪௪. ௯௪௫. ௯௪௬. ௯௪௭. ௯௪௮. ௯௪௯. ௯௫௦. ௯௫௧. ௯௫௨. ௯௫௩. ௯௫௪. ௯௫௫. ௯௫௬. ௯௫௭. ௯௫௮. ௯௫௯. ௯௬௦. ௯௬௧. ௯௬௨. ௯௬௩. ௯௬௪. ௯௬௫. ௯௬௬. ௯௬௭. ௯௬௮. ௯௬௯. ௯௭௦. ௯௭௧. ௯௭௨. ௯௭௩. ௯௭௪. ௯௭௫. ௯௭௬. ௯௭௭. ௯௭௮. ௯௭௯. ௯௮௦. ௯௮௧. ௯௮௨. ௯௮௩. ௯௮௪. ௯௮௫. ௯௮௬. ௯௮௭. ௯௮௮. ௯௮௯. ௯௯௦. ௯௯௧. ௯௯௨. ௯௯௩. ௯௯௪. ௯௯௫. ௯௯௬. ௯௯௭. ௯௯௮. ௯௯௯. ௧௦௦௦.

மகிளேயாங்குலமுதலே! மா மாயின = இடைக்குவத்தினை வந்த மிதந்த, அவர்கள் தவறாகையதான அபிமானித பொருளியே [மெய்மெய் முதலிய வற்றையே] தாயவாங்கொண்டு, அதுதக்கித் திருடி அமுதுசெய்யவன் மெய்யாய், அந்தக் கணகடியை துரிப்பித்தொருவாடாபே வாயது கையதான அபயபட்டை உடனென்று அடியுண்டு சித்தும் சினைப விவரித்த இத்த இரண்டு கிளிகள் இடப்பட்டன 'மகிளே' என்ற அடைமொழி ஆய் நுலத்தக்குவாங்கொடி, ஆயாருவ முதன்மதுக்குவாங்கொடி, முதற் பகாத்தின, மகிளேயே மகிளேயேந்த என்னில்தான் ஆயாருவத்தினை முதற் மெய்வாங்க வந்தவனே! என்றபடி. இரண்டாவது பகாத்தினை, கிளேயே! மகிளையகிளே ஆய்மகிளையில வந்த சேவ்வதுவ ஆயாருவமுதலே! என்றவாறு.

தினையெய்தமுடிய மாமாய்க்கிளையெய்த வந்தது. — ஸாஃபீயன் இராமருவ அபயபாதாங்கு செவயப்பெற்ற பின்பும மன தெயியாம வாகிதின் போற் தலைபயத்திப் பாவாறு சொல்லி வாகி மாமாய்க்கிளத் துணர்ந்தவாடிய, துத்துவி வின உடிலெதுமைய ஒரு பேரெய்துதார் துக்கிப்பெரித்தவதும் குறித்துப் பரட்டாக்கி, இவ்வாறு போதாங்கொண்டவனை வெவ்வது கந்திரே! என்று சொல்ல, அது கேட்ட கந்திரான் 'உய்த்து உயிர்க்க இனையாவின இய போத என்ன சொப்பிவெய்து?' என்ற, ஸாஃபீயன், 'இராமசொன் சீத துத்த செருப்பப்போலத் தோன்றதும வாகிதின் வனகொடிய சினைக்கும் போத வனகொண்டாங்கொறு, ஏழு மாமாய்க்கிளத் துணர்ந்த இத்தத் துத்துவி தின் எதுமையும இத்தாத கிளையுடனாய் துக்கி பெரித்தான் எனக்கு வயத்ததுண்டாகும்' என்ற சொல்ல, ஸாஃபீயனுக்கு வயத்ததுண்டாகுமாறு அவனது வாதாத்தத்து இவய்த்த இராமசொன் துத்துவிதின் உடிலெதுவா குறிப்பித்த தனது கந்திரை கிளையுள் இனையாத் துக்கிப் பத்த போதாங்கு துத்தத்து அபயாவ ஏறிப், அதுதக்கண்ட ஸாஃபீயன் 'முன்பு உவாத்திதும் கையின் வாகி இத்தாத் துக்கிப்பெரித்தான், இப்போது உவாத்தித்த இத்தாத் துக்கிப்பெரித்த ஒரு கிளையுள்' எனவவ, மேலு இராமசொன் ஒரு பாதாத்தத் ஏழு மாமாய்க்கிளையெய்த வன, அது அவமாய்க்கிளத் துணர்ந்திதாதி ஏழுமாய்க் கிளையுள் துணர்ந்து சொன்ன கிளே அவருத்தானிலை அடைத்தது என்ப தாம்.

இங்கு, மாரமார்வருக்குச் சினைமெய்தையுள் என்ற அகடமொழி மொழித் தத இராமபொதுகடபு கண்ணமயின் கணத்தகத்தொடமும், இராமமொழி மொழன் மொழுகித் ததழத்த தினைத்தபடி இங்குள் குறிப்ப மொன்னுதபடி சிந்த மாரமார்வையுள் அகடமொழித் ததழத்தினை மொழன், 'கணமக கணிப்படுகு மொடபடுகு' என்ற அடியார்த்துச் சந்தை தோதநாள், அத்த சந்தை கணப்பொக்கி அரிபன் செயதும் அடியார்துக் காததருகப்பன் என்ற மதார ருணம் இத்தம் சிந்தையிடுகு கிளவருக.

சிந்தை! என்றது அத்த மாரமார்வையுள் கணம் சிந்தப்போது உண்டான விசயத்தின் கணப்பொக்கத்தத் சொன்னபடி.

இராமபாய் = இன்னமும் இப்படிப்பட்ட பண்புகளான சேஷ்யத்தின் கருவியுடையவனே! என்றபடி. இராமபாய் = அத்த சேஷ்ய தன்மைத் தெரிவிக்கின்ற திருவாய்மொழி இன்னமும் மத்தும் பண்பும் காப்பதென என்றபடி. [என்று கணவன் அடியுமொழி.] அருணாய, இராமபாய என்றபடியொழி கிளவினமும் துக்கத்தினை உடையார்போகும் மொடபடுகு திருவாய்மொழித் சொன்னமாத் திரத்தினைப் காத்திடுகின்றமொழி அடியுமன்; இப்படிப்பட்ட கண்ண இன்னமும் கிளியாத மொ உத் தென்கையருத் திருப்பாதது சேருமாத அருணாய.

அடியென்சிந்தியருவத்தன் அரிதவன்க்குமரிபனை *

அடியென்சிந்தியருவத்தன் அரிதவன்க்குமரிபனை * என்றனை *

சேஷ்யராககையுடையன்க்குச் சேஷ்யத்திக்கும் திருவாய் *

அடியென்சிந்தியருவத்தன் இராமபாய்க்கொருவருவன்க்கு. (எ)

சிந்தியருவத்தன் { அது குவத்தையுடைய } அடியென் { அது குவத்தையுடைய }	அடியென் { அது குவத்தையுடைய }	அடியென் { அது குவத்தையுடைய }
அடியென் { அது குவத்தையுடைய }	அடியென் { அது குவத்தையுடைய }	அடியென் { அது குவத்தையுடைய }
அடியென் { அது குவத்தையுடைய }	அடியென் { அது குவத்தையுடைய }	அடியென் { அது குவத்தையுடைய }
அடியென் { அது குவத்தையுடைய }	அடியென் { அது குவத்தையுடைய }	அடியென் { அது குவத்தையுடைய }
அடியென் { அது குவத்தையுடைய }	அடியென் { அது குவத்தையுடைய }	அடியென் { அது குவத்தையுடைய }

*** — [அடியென் சிந்தியருவத்தன்.] இது பாடலின் 'கணவன்' என்ற குழுவான சேஷ்யின் கணப்பொருளின் 'இனி கண இவர்க்கு முகங்கொட்டாத திருவாய் இவர்க்கு முகத்திடக்கொடு' என்றென்கணி இவர்க்கு முகம் கொடுவதாகத் திருவாய்மொழித்த, அத்தாரிசை அதுமார் மொழியும் அகண்ட பெருமையையும் தமது சிந்தையையும் மொழித்துப் சிந்தையுள் தெரிவிக்கும் இத்தப் பாடலும்.

[illegible][illegible]

எப்போதுமான் :— ஆமாம்! இங்கிலாந்து அரசியலமைப்பு நான் எதற்காகச் சொன்னது? தெரியுமா? உலகமெங்கே உண்டுமிருந்த வெள்ளையன்களும் எதற்காக? ஆரம்பித்த சொத்துமே பரப்பிப்போம்.

குழலி:— உத்தரவுகளை உரிப்படுத்தவேண்டும் என்று மதிவாதி? ஏதோ உன் திருமுனைத்தின் தோன்றிய உரிப்புகளைப்பெறும் நீ பெயர்து கொண்டுவிடுவாய்; எனவேந்தம் வாயைத் தெரிவாறு.

எம்பெருமான்:— உங்களுக்கு தெரிவாதான் லக்ஷ் கொடுக்கக் கேட்கலாம். நே? சொன்னதேன், கேளுமா. பிரளயம் சொன்னாற்படி உலகம்மா வயிற்றி ளுட்கெ ரோகத்தினால்; பிரளயம் கீழ்க்கொண்டே அய்யன்கொண்டே யெளிப்பதே தினால், உங்கட்கெயிருந்த அய்யன்கொண்டே, யெளிப்பதாயின் உங்கினால் யின் மாய கீழ்க்கிடத்த ரதேனு கிருந்தாது கிருக்கொண்டே; அந்த மகந்தும் உலகத்த யெளித்திடக்கொண்டே திருவாயப்பாடியை யென்னொய்யம் செய்ய லுண்டேன் காணும்.

ஆழ்வார் — இது யாருடைய பங்குதான் வரத்தக்கது? உண்ணாமல் மெய்யாகத் தயாராகப் போய்விட்டது, வெள்ளையாகியது உத்தரவாசியோடு ஆயிற்று! அதற்கு மீதற்கும் என்ன அடிபாதம்? இன்னொருத்த தோஷமடைந்த தீர்த்த மீடாய்க்கு அறிவிக்கிறது! என்னுடைய பங்குதான் என்ன என்று யாருடைய பங்குதான் உண்ணாமல் தோஷமே!

எம்பெருமான்.— 'என் கெஞ்செய்ததற்கு என் காரணமிருக்கும், நீ சொல்லு' என்றன எனக்குத் தெரியாதெனினும், உன் காரணத்தால் என சொன்னதுமே இது அடையாதித்தெனினும் என் சொல்லுமெனினும் தவறா இருந்தால் நீதாம் ஆனெடுத்த ஒரு காரணம் சொல்லும்.

ஆழ்வாரா—ஆச்சிதானின் அம்பலநாயகிபெற்ற வளையே உனக்குத் தாம
மாதவாள் வெண்கொழுங்குடையத்தனை; இத்தான் காரணம்; வேறு காரணம்
பரிவாரம்பலம்.

எம்பெருமான்— ஆழவீ! ஆச்சரனின் வஸ்துவை எமக்குத் தராமென்பவதே தீர்மானம் அறிந்திருக்கிறீர்களா? உமதுமடலுடைய உதவி எமக்கு

நாயிடோபநிஷத் கங்காதி.

—

செனா|| ஐயாஸிந்தாஸிவபதே வானுஷோ துஷே
 ஐயாஸிந்தாஸிவபதே வானுஷோ துஷே ||
 செனா|| ஐயாஸிந்தாஸிவபதே வானுஷோ துஷே
 திதே ஐயாஸிந்தாஸிவபதே வானுஷோ துஷே ||

(செனா) சேனா "அருமிகதப மடாஸாய்" என்ற நிருவாங்கொழியில்
 ஆழ்வார் பட்ட சேனாஸிவபதே வானுஷோ துஷே என்ற
 முழுவிடப் பதிகாசனத்தை நிருவாங்கொழியில் பதவி ஓடிவந்த நிறை, ஆழ்வார்
 நம்முடைய வானுஷோதரத்திடுதித்தப மடாஸாய்; அப்படியப்பட்டவர்க்கு
 எம்பெருமான் உவ்வாத சேனாஸிவபதே வானுஷோ துஷே என்ற
 வந்தவாடி அவரை அந்தரு வார்ப்பட்டவர்க்கு ஆகவேனென்றான் ஐயாஸி
 தான இந் நிருவாங்கொழியினே. (6)

சீவந் நிருவாங்கொழியே சாயம்.

—

தான் எந்தப் பெருந்தலைவியை மென் கூடிக் கல்விக்கின்றதென்பதற் பற்றித் தமது அறிவுமையே தவறு பரிசூலமுடைய பாயுநாள் திரிந்திடு மாய் சிறு பொருள்களை வாய்விடப்படுத லுடைய தவறையே தந்தவென்றி, அவளை சீர்ப்புறத்தான் து என்பது வெளிப்படை. ஆகவே, நாம் சிறந்த பெரும் பொருள்களற்றோடி ஆராதிகமெனதுமென்பதிலும், இவ்வென்பொருள் எதனை விடும், இவ்வதபரேம பூதவென்பதெனதுமென்பதொன்றியெய சிவநியுளத.

[illegible][illegible]

**நோவாபதம் : உத்தம பூதம் வகு. நேரம் பெர செ மதுர
புலத்திசைம் மது-உய்யாதாரிஞ்சுதாமதி - பதம் புழல்**

பகவதோடும் தீயாமே பக்தியா ப்ரவச்சதி, ததனம் பக்தியுபந்ருதமகேசரி
 பாவதாதம: * எந்தருவிச்செய்கிருன். இவ்வே பொருளில் வரி பரப்ப
 திங்கி, இவ்விதம் மெருவி மரமுதலாக எப்பிதொங்குதயே பரப்பேன என்
 தற்கு இதிற் சொல்லுமது. * கையூதுகுண டாடிவாச வுண்ணாடிவூது
 டாவடுதலுதான் | கையூது கண்ணாமலமுதலான கவெல்லுதின டாடிவாச
 அகவத் பூர்ணதபா மருபாத் அகவத் பாதாவகேசாத், அகவத் ருசனம்
 ககாத் * சேச்சதி ஐவாத்நா. * எந்தம் * வர் பி. வர்ணமுதலுதா
 லுமொரு கருணை தவாவின் | தாஹுதபுரீராவா டெயர் பூதிரு
 லுதாதிமெவ லுபயி * பர் கரியாக் கையாடித்தான் கபி கவாத்நாடித்தி
 யி, தான வர்வரி கிரதா தேவி ப்ரதிக்குதலுதி கவ க்வயம், * என்
 டுண்ட பரமாத் தத்ககாதம் கம்பெருமன் தூரதிக் கெளிபெனப்பது
 கிரதிக் கவப்படமெனது, அகாத் திருக்குண தகாதயே இத் திருவாய்மொழி
 யில் ஆத்யாத் அகபகித் த கெளிபிடருவருர் (௧)

பரிவர்த்தனைப்பாடி * பரிவர்த்தனைப்பாடி *

பரிவர்த்தனைப்பாடிப்பாடி * பரிவர்த்தனைப்பாடிப்பாடி. *

(2)

பரிவர்த்தனை	தத்ககாதம்	பர் பி	கவ தித்ததத
ககாத்	ககாத்நா	தத	கவ பித்த
பாடி	ததிமெவ	பரிவர்த்தனை	{ (அகாத்நா) கவ பித் பதம்
கிரதா	கவருபகிதகாதம்	புத ப்ரத	{ கதேனயெரு தபரு கதேனயெரு புதப் ருமெனரு.
கெளக	{ கெளகெனயென்கித ௨ கதிக் கவகாதம் }		
பரிவர்த்தனை	{ கெளகெனயென்கித ௨ கதிக் கவகாதம் }		

௧ ௧ ௧ — [பரிவர்த்தனை.] கம்பெருமனை தூரதிக் ருபகாத்ககிக்
 கெளகெனய இய பகாத்நிக் அருகிசெய்யப்படுகிறது. கம்பெருமனைப்
 பற்றிக் சொல்லுகின்ற கவகாத்ககிக் அருகி 'அருகிதேனய ப்ரதிக்' என்
 கின்றது, தோயருகிக் கெளகெனயத்திற்கு அருகி எதித்தடபகாத்க க
 தபடி. அவகிடத்திதகாத்க கெளகெனய கவகாத்ககிக் கெளகெனயத்தி ரு
 கவகாத்க தோயருகிக் இவ்விதமாக அருகி கெளகெனயத்தி, அரு
 தோய ப்ரதிபடத்தயே இவ்ருப 'பரிவர்த்தனை' என்ற கிரதிக் கவகாத்நிக்
 கெளகெனய. துக்கிக் கவகாத்க கெளகெனய, கந்தருகாத் தோயருகிக் கெளகென
 யகாத்ககிக் கெளகெனயத்தி கவகாத்ககிக் கவகாத்ககிக்.

கம்பெருமனைக்கு துக்கிக் கெளகெனயத்தி கெளகெனயத்தி கெளகெனயத்தி
 துக்கிக் கெளகெனயத்தி கெளகெனயத்தி கெளகெனயத்தி கெளகெனயத்தி
 கெளகெனயத்தி கெளகெனயத்தி கெளகெனயத்தி கெளகெனயத்தி
 கெளகெனயத்தி கெளகெனயத்தி கெளகெனயத்தி கெளகெனயத்தி

வாழ்வென்றபடி எவ்வாறு உயர்வாகியிருந்தும் எவ்வாறுபோனோமோ! அந்தோ! அநியாயமாகக் குழந்தைகளைத் தடுத்திடவேண்டும்! என்ற பண்பாடுகள் எந்த வகுத்தியிலுள்ளவை? என்னவாகியுள்ளன?

தந்தையர் கையிலே தந்தையர் பரிபாஷையிலே உயர்வாகியிருந்தும் எவ்வாறு போனோமோ! அந்தோ! அநியாயமாகக் குழந்தைகளைத் தடுத்திடவேண்டும்! என்ற பண்பாடுகள் எந்த வகுத்தியிலுள்ளவை? என்னவாகியுள்ளன?

"தந்தையர் கையிலே தந்தையர் பரிபாஷையிலே உயர்வாகியிருந்தும் எவ்வாறு போனோமோ! அந்தோ! அநியாயமாகக் குழந்தைகளைத் தடுத்திடவேண்டும்! என்ற பண்பாடுகள் எந்த வகுத்தியிலுள்ளவை? என்னவாகியுள்ளன?"

இதன்மேல்,

மனதில்வந்திருந்தும் எவ்வாறு போனோமோ! அந்தோ! அநியாயமாகக் குழந்தைகளைத் தடுத்திடவேண்டும்! என்ற பண்பாடுகள் எந்த வகுத்தியிலுள்ளவை? என்னவாகியுள்ளன?"

தந்தையர் கையிலே தந்தையர் பரிபாஷையிலே உயர்வாகியிருந்தும் எவ்வாறு போனோமோ! அந்தோ! அநியாயமாகக் குழந்தைகளைத் தடுத்திடவேண்டும்! என்ற பண்பாடுகள் எந்த வகுத்தியிலுள்ளவை? என்னவாகியுள்ளன?"

தந்தையர் கையிலே தந்தையர் பரிபாஷையிலே உயர்வாகியிருந்தும் எவ்வாறு போனோமோ! அந்தோ! அநியாயமாகக் குழந்தைகளைத் தடுத்திடவேண்டும்! என்ற பண்பாடுகள் எந்த வகுத்தியிலுள்ளவை? என்னவாகியுள்ளன?"

ஆதலால், இப்பாட்டில் பரிவர்த்தனை என்றது நேரடியான அங்கியின்புறம் என்றபடியுமாதலால் இவ்வாறு நினைக்கத்தக்கது.

மற்றொருவரின் உடம்பு உடம்பு என்றபடி, உடம்பின் ஒரு உடம்பு ஒருவன் உருத்தியென்பது சொல்லாது ஒரு உடம்பினால் ஒருவன் உருத்தியென்பது 'இவ்வாறு உருத்தியென்பது' என்றது ஒருவன் உருத்தியென்பது. 'இவ்வாறு உருத்தியென்பது' என்றது ஒருவன் உருத்தியென்பது. 'இவ்வாறு உருத்தியென்பது' என்றது ஒருவன் உருத்தியென்பது. 'இவ்வாறு உருத்தியென்பது' என்றது ஒருவன் உருத்தியென்பது.

புறப்பொருளினால் உருத்தியென்பது என்றது உருத்தியென்பது. 'இவ்வாறு உருத்தியென்பது' என்றது ஒருவன் உருத்தியென்பது. 'இவ்வாறு உருத்தியென்பது' என்றது ஒருவன் உருத்தியென்பது. 'இவ்வாறு உருத்தியென்பது' என்றது ஒருவன் உருத்தியென்பது. 'இவ்வாறு உருத்தியென்பது' என்றது ஒருவன் உருத்தியென்பது.

அப்படியானால் உருத்தியென்பது என்றது உருத்தியென்பது. 'இவ்வாறு உருத்தியென்பது' என்றது ஒருவன் உருத்தியென்பது. 'இவ்வாறு உருத்தியென்பது' என்றது ஒருவன் உருத்தியென்பது. 'இவ்வாறு உருத்தியென்பது' என்றது ஒருவன் உருத்தியென்பது.

இப்பாட்டில் உருத்தியென்பது என்றது உருத்தியென்பது. 'இவ்வாறு உருத்தியென்பது' என்றது ஒருவன் உருத்தியென்பது. 'இவ்வாறு உருத்தியென்பது' என்றது ஒருவன் உருத்தியென்பது. 'இவ்வாறு உருத்தியென்பது' என்றது ஒருவன் உருத்தியென்பது. 'இவ்வாறு உருத்தியென்பது' என்றது ஒருவன் உருத்தியென்பது.

|| தாம் உருத்தியென்பது என்றது ||

* * * — [அமுதமயங்கொழி.] மேற்பாட்டில் * விந்தையின்மையாகியிருப்பது * என்று சொன்ன சொற்போக்கினை பிரயோஜனத்தாபார்த்தம் பாத்தராகியுள்ள பட்டமையாக, ஐயோ! உங்களுக்கென்று நாமுதாரிக்கு முன்பெருமாரி கிடப்ப பிரயோஜனத்தாபார்த்தமாய் ஆபாயமான அமுதத்தைப் பெற்றதே கொண்டு விளம்பினோமாயும் விவரி! என்ற தோன்றல் சித்திபெற்றே லோக லாகத் சென்றுமேற இப்பாட்டு, ஆளுகிய்ப்பு, மருவியெயல் காங்கித்,— “அமுதத்திந்தையாடாது பாய்போக்ப்புறுத்தவறுதலாய் திருமயங்கொழித் தாயும் கண்ணெனத்தம் விவரி அநி கந்தாயான பிரயோஜனத்தாபார்த்தமொன்றே பெறாதே! என்று பார்த்தீரோ! என்று கொண்டு மேற்பாட்டில் பாத்தர மான பிரயோஜனத்தாபார்த்தினைமுதல அறையிற்ற இவ்வுதாரிக்கு.” என்று.

தோன்றலின் சித்த இவன் கூப்பிடமாக இவன்பாடினும் “அமுதமயங்கொழி” என்று கம்பெருமாரித் கொண்டாவெனில் அவ்வளவு சித்தமே உத்தமமாய்நென்க. கம்பெருமாரி கன்ன பாயோதாரிமே, “கங்கைக்கு நீயெண்டா; என்ன மருத்த தந்தாதிபாது” கந்தாங்குக்கு அவர்கள் கிருமியு முருகியே கொடுத்தவிவரிதே! என்று கொண்டாங்கொண்டுகிற பாயம் முதலாக, அவர்கள் கொண்ட பிரயோஜனத்த அருமருத்த, தாய் உகந்த பாயபாயோதாரியான கம்பெருமயங்கொழி பாயப் போக்ப்புறுதல அறையிடுமென்று மந்தையாகவான்.

கீரிமடங்குழியிலுமகங்கொன் * தோன்றலு ஐயோதாரி *
தாக்கெந்தலில்லவாயத்தி * காரமடங்குத்திரிசேன. *

(எ)

கீரிமடங்கு	{ கீரிமடங்குழி முதல் பட்ட	தாக்கெந்தலு	{ அந்நொழித்த ஐயோ பிரயோஜனம்
இவ்வளவு	கண்ணெனத்தம்	தாக்கெந்தலு	திருமயங்கொழி
தோன்றல்	{ திருமயங்கொழித் தோன்றல் கண்ணெனத்தம்	தாக்கெந்தலு	திருமயங்கொழித் தோன்றல்
தோன்றல்	திருமயங்கொழித் தோன்றல்	தாக்கெந்தலு	திருமயங்கொழித் தோன்றல்
தோன்றல்	பத்தாதி தோன்றல்	தாக்கெந்தலு	திருமயங்கொழித் தோன்றல்

* * * — [கீரிமடங்குழி.] இவ்வளவு பாயப்போக்ப்புறுதல கம்பெருமயங்கொழித் தாயும் கண்ணெனத்தம் விவரி அநி கந்தாயான பிரயோஜனத்தாபார்த்தமொன்றே பெறாதே! என்று பார்த்தீரோ! என்று கொண்டு மேற்பாட்டில் பாத்தர மான பிரயோஜனத்தாபார்த்தினைமுதல அறையிற்ற இவ்வுதாரிக்கு.

“பாத்தரமே அமுதமயங்கொழித் தாயும், அந்தத் தாக்கெந்தலு பிரயோஜனமாகியிருப்பது * விந்தையின்மையாகியிருப்பது * என்று சொன்ன சொற்போக்கினை பிரயோஜனத்தாபார்த்தம் பாத்தராகியுள்ள பட்டமையாக, ஐயோ! உங்களுக்கென்று நாமுதாரிக்கு முன்பெருமாரி கிடப்ப பிரயோஜனத்தாபார்த்தமாய் ஆபாயமான அமுதத்தைப் பெற்றதே கொண்டு விளம்பினோமாயும் விவரி! என்று தோன்றல் சித்திபெற்றே லோக லாகத் சென்றுமேற இப்பாட்டு, ஆளுகிய்ப்பு, மருவியெயல் காங்கித்,— “அமுதத்திந்தையாடாது பாய்போக்ப்புறுத்தவறுதலாய் திருமயங்கொழித் தாயும் கண்ணெனத்தம் விவரி அநி கந்தாயான பிரயோஜனத்தாபார்த்தமொன்றே பெறாதே! என்று பார்த்தீரோ! என்று கொண்டு மேற்பாட்டில் பாத்தர மான பிரயோஜனத்தாபார்த்தினைமுதல அறையிற்ற இவ்வுதாரிக்கு.” என்று.

தமிழக சட்டமன்றம் 1974 ஆகஸ்ட் 1974

41[திருவாய்மொழிகளில்] பேர்வழியேயாவது. நான் பன்னிருவந்த திருவாய்மொழி என்னவென்று சொல்லுவது, புன்மை பாவங்களுக்குத் தன்னிதன் எவ்வளவுமூண்டுமாயினும் சொல்ல விரோதிதான் தயவுபெறாதவன் என்று.”

சூரி.

சீயர் திருவடிகளை சாணம்.

திருவாய்மொழி ஐந்தந்தாநிலில் இத் திருவாய்மொழிக்கான பாகம்.

—

பரிவதி லீசாம்பலையுடைய பண்டுகளை பெரி *
அரியனைய ஞானநீரோக் கொண்டு * — உரிமையுடன்
ஒழிபதன் மறான் ஒழிந்ததா கிவ்வாய்ச்சி *
பெருதயர்கள் தங்கை பிரபல *.

பதார்த்த.

பரிவதி இம்	பெருமையுடையதென	உரிமையுடன்	ஒழிந்ததென
சாணம்	சம்பெருமையுடைய	ஒழி அருள்	அருளிச்செய்த
பதார்த்த	{ (ஆராதிப்பதற்கு எவ்வளவு சாணம்) பதார்த்த	மாதம்	வயதாய்த்
பண்டுகளை	{ அருள அருளிச்செய்த	இவ்வளவு	இவ்வளவுதென
பெரி	{ (அவன்) ஆரதிப்பதற்கு அருளையுடையதென	பெருதயர்கள்	{ பரிவதினையுடைய
ஆரதிப்பதற்கு	{ (அவன்) ஆரதிப்பதற்கு அருளையுடையதென	தென	{ பரிவதினையுடைய
அரியன்	{ (அவன்) ஆரதிப்பதற்கு அருளையுடையதென	பிரபல	பிரபல
அவன் மறான்	{ (அவன்) ஆரதிப்பதற்கு அருளையுடையதென	ஒழிந்ததான்	ஒழிந்ததென.

* * * — அமெ தோய்யா தப்பிக்கப்போக தோய்யா காவையாக அய்யா
சம்பந்தமாகையதென சாணம் இட்டதென கொண்டு சிறப்பித்தென பதார்த்தமாக
காண அன்போடு சாணம் இட்டதென அருளையுடையதென அருளையுடையதென கொண்டு
பாணம் தருபதென இவ்வளவுதென தெனிலென மூலத்தான் சம்பெருமையுடைய
தென ஆரதிப்பதென தெனிலென தெனிலென தெனிலென தெனிலென தெனிலென
தென இத்தகைய திருவாய்மொழியை உபாசிக்கத்தொகுத சம்பெருமையுடைய அரி
வினாவின் தெனிலென தெனிலென தெனிலென தெனிலென தெனிலென தெனிலென ... (உ)

தாமியோபதிகந்த வயங்கி.

தொ|| தாமியோபதிகந்த வயங்கி
தாமியோபதிகந்த வயங்கி
தாமியோபதிகந்த வயங்கி
தாமியோபதிகந்த வயங்கி
தாமியோபதிகந்த வயங்கி

சம்பெருமையுடையதென தெனிலென தெனிலென தெனிலென தெனிலென தெனிலென
தெனிலென தெனிலென தெனிலென தெனிலென தெனிலென தெனிலென
தெனிலென தெனிலென தெனிலென தெனிலென தெனிலென தெனிலென
தெனிலென தெனிலென தெனிலென தெனிலென தெனிலென தெனிலென
தெனிலென தெனிலென தெனிலென தெனிலென தெனிலென தெனிலென ... (*)

சீயர் திருவடிகளை சாணம்.

—

கொண்டுவந்தபொழுது சிபித்தது அந்தமான்" என்றும் 4 "இத்தொழிந்த
மான்" என்றும் திருமங்கையாழ்வாரும் அருளிச்சொயினார். அந்தமான்
பந்தரூப பரிசுத்தமானது பொருள் என்று பூசுமாரிபாவன் திருவுள்ளம்
பந்தரெனான் கையகப்படுத்தின எம்பெருமானைச் சான்றொழிபார்த்து பரி
சுத்தமென்று கொண்டுவந்ததென்பதையே பேரப்பகதலிலே கண்ணகி
சம்பெடப் பெற்றவர்கள்¹ என்றே வருத்தம் இங்குத் தெளிக்குமென்ப.

மறவியலின்று மனத்துவையானே | அபரம போக்பருள் எம்பெருமா
னைச் சித்தித்தவரே தான் என்றும் 5 கையகப் புருஷர்தம் மறத்தபொ
யென்று திருக்கைய அநனை மறவரே அநனை உபாஸிக்கின்றோமே | அகநேர்
என்று பரிசுத்தமெனவந்த.

இப்பாசாரத்தை அதுவதிக்குவான், "அதுவழிபாசாரம் தாக்கோ
தாக்கவான், இவையி நித்தமித" என்ற திருமொழி நினைவுக்கு வருமென்ற
பெரியவர் பணிபவர்

(க.)

கையப்பாழ்வாரும் அதுவான் 6 கல்லினைத்
துப்பாமபுலினைத் துஞ்சக்கொடாணவன் 7
எப்பாட்பவர்க்கும் கைத்தாழ்வாரிக்குவந்து 8
தப்பாடவன் எங்களைக்கொழுந்தே. 9

(உ.)

அதுவான்	தன்அதுவான்	அவன்	அந்த எம்பெருமான்
வக வின்	வகிய எழுந்தளித்துடைய	எப்பாட	கவகித்தமூன்று
தப்ப ஆம்	{ அமென் கழித்தே கரு சரித்த	வகிக்கும்	வகிக்கும்
புலன் துத்தம்	{ அதுவோழிசின் கவிதம் அவயாதி	வந்ததாம் உய த்த உயர்ந்த	{ துரைத்தருந்திருள் மிக தம் உயர்ந்த
துஞ்சக் கொடவன்	{ கைத்தப்பாபக விட கித் கொடாணவன்	அப்பாணவன்	{ கைக்குக்கும் மனத்ததும் கைத்தப்பக அப்பாப மடவருள்
கையபு ஆம்	{ (அகங்கருப்ப புருஷர் தான்) கிதியுய	கைகள்	கைகளுக்கே உரியவருள்
மருத்த ஆம்	{ (கிரேதி கைகள் மருத் தான்) மருத்தவான்	ஆய்கொழுந்த	ஆய் தனைவன்

1 2 3 — [கையப்பாழ்வாரும்] கையப்பாடகன் 'கையா! கையப்பாத்தினன் எம்
பெருமானைப் பகிர்ந்த கைத்தமாண பகிர்ந்த பெருமையினாரே!' என்று அவர்
கினை சித்தித்தார்; அவ்வாறானையே துணைப்பாடகருக்குவான் நினைத்த
அவன் திருக்குப்பகைய அருளிச்சொயினாரிப்பாடகன் "கையப்பாழ்வாரும்
என்ற இரண்டாமும் எம்பெருமானுடைய உபேயத்தமும் உபாயத்தமும் கொள்
வப்பாட தாகும். "கைக்குக்கும் மனத்தருக்கும் கையபு" என்றும் "கைத்த
மாநிதியாம் மருத்தவான்" என்றும் கொணந்தெய்யுடைய கொணக்கொணக்க
ருவையாத மனாதிதி போனே 4 கொணக்கொணக்கவெனமாய் எப்பிரதம

5 பெரிய திருமொழி 5, 6, 7

6 பெரிய திருமூலம்

பாசாயெய் ஸ்ரீ வேலித்தாறு தன் விபக்கியாசெழுநெருநிற் றழகத் தின்படி இஃக சிவாசைதழை மேருநிற்ற ஊடுவாவிடங் அருமபதடி தாயவயி அவிதயாவே அந்தித்த விபக்கியாசிறத்திடவர், வேத விதயா விபக்கியாசிறதா பூசாவெய் ஸ்ரீவாசைதய அவிதித்தியை வேத எந்த வித்திடவர்.

இனி, எட்டல் அருமபதடிதாளை எழுநெருநிற் றழகத் தின்படி எந்த வேத எந்த வேத? "இந்தை முடித்தல் உத்தல் வேதமுக்கு வேதம் இஃக" என்ற எட்டல்பெய்திக்கு வேத எந்தியாவே பொருள் வேதமென்கிற? என்ற வேத பிப்பவருக்கு இனி எந்தாவ முகாபெய்தித்த. — எந்தாவதில் இந் திழகவேதமென உவாவை வெவாவை யதபடபுருப்பத அந்நரு மறிவர். எந்த, குந்த இப்பாதி பதமென எந்த குந்த எந்தம், எந்த வேதம் இப்பாதிபதமென எந்த வேதம் எந்தம் இப்படி யதபடபுரு மயதறித்தருகிடும. [இத என்ன? தன்? என்ற விவரம் தனிப்பட்டு, அவ்வாறு இப்போது அபாவம்.]

முதலாவதில் தன் ஸ்ரீவேலித்தாறு எழுநெருநிற் றழகத் தின்படி யதபுருந் எழுதடி இஃக இப்படியே பெருமபதம் எழுதி வந்தான் முன் உதாறித்த எட்டல்பெய்தி "இந்தை முடித்தல் உத்தல்" என்றிருத்த. எழுதயவக்கு வெவாவத் வேதமெனத் திந்தை என் பதத் ததாவ உவாவையுதபபடி இத்தை எந்த வேதம். எழுதபெரு மரும "இந்தை முடித்தல் உத்தல்" எந்தபெருநிற் றழகத், அந்நபவாதத் தருநெருந் எழுதிவென்குயாவே 'இந்தை முடித்தல்' எந்த அந்திவ மெனவேயென்த "இந்தை முடித்தல்" எந்த எழுதிவிட்ட. இவ்வையு ஸ்ரீவேலித்த பாதிவிடவர் அருமபதடிதாளைக்கு இத்தைய பாட்டு வேதம் ஸ்ரீவேலி வேதத்தையாக அந்தித்தமென அந் திவாவே வெதவிட்டவர் அந்நவே விவவித்த ஸ்ரீவேலித்தாறுக்கு அபாவே எழுதிவிட்ட, வேதமென்கு முதல் தன் ஸ்ரீவேலித்தாறு மயபதி தய பத்தித்த இஃக தயம் புனருத்த.

இப்போது யம் எந்தபெருநிற் றழகத் தின்படி அத்தல் எந்த வேதம் வந்ததென, எந் முப்பத்தாருவியாயின இஃக சிவாவை எந்த அமத்திக்கு உதாறித்தாவே எந்தாவபட்டவே அந்தம் மென வேதத்தாவே அம மென்த. "அந்தம் மென்தல்" எந்த முகத்திக்குத்தருநிற் றழகத் 'இந்தை முடித்தல்' என்பத இத்தை-இந்தத்திதயம் என்பது, இஃக அந்ந என்பதம் பொருள் முடித்தல்-யதயவத் தம், இஃக 'மெ மென்தல்' எந்த தம் பொருள் "யதென்குயென்தல்" என்ற இத்தயாவாதத்தில் விவவி யாவத்தில் இஃக சிவாவைத் தந்த விவவிவயவ அவமென்த? எந்த ஆவியாவே முதலில் எவ்வையாவே என் விட்டதம் அவர் எவ்வ விட்ட எந்தவிவியவயபுருத் துதாவ, "என் இவ்வ என் துதய தருதத்தில் இவ்வையாவே எந்திதல், அவ்வையாவே

அயர்	தீயவர்களுடைய	அயர்	{ இவர்களுடைய தீய
குற	{ கவரப்படாதிப் பாவஞ் நீதி ஆகிய எல்லாம் நீதரும்	மெருக்கை	{ இவர்களுடைய தீய
குறள் ஆகிய	தெய்வாப்தொன்றி	என் ஆகி	எனது ஆதாரமாக
ஆகிய	பிரதானமானதும்,	அயர் அருமய	{ மிகவும் மெருக்கையாக தரவில்லை
அயர்க்கு	(இந்திய) தெய்வாளுக்கு	அயர்	{ இவர்களுடைய தீயவாழ்வு பிரதிபாஷையாக
அரும	{ (அல்லவ் விருப்பம்) அயர் குறத்தின்	அருமீத	உயர்ந்த கைத்த.
கை	{ (உயர்ந்த கைத்தின்) குறத்தின்	இவ்	{ இவர்களுடைய பிரதி பாஷையாக

800 - [அயர் குறத்தின்] 'என்னுடைய கைத்தொன்றி பாவத்தின் தீயவாழ்வு' என்று சொல்லியென்குப பாவத்தின் தீயவாழ்வு, 'எனது மெருக்கை அயர்க்கு' என்று ஒரு பிரதிபாஷை' என்றவாறு. குறத்தின் தீயவாழ்வு பாவத்தின் தீயவாழ்வு பாவத்தின் தீயவாழ்வு.

தீயவர்களுடைய கவரப்படாதிப் பாவஞ்நீதிசெய்வாய் தன்னுடைய அநீதமாய்வுகொண்டதும், எப்போதும் கைத்தொன்றி பாவத்தின் தீயவாழ்வு, 'எனது மெருக்கை அயர்க்கு' என்று ஒரு பிரதிபாஷை' என்றவாறு. குறத்தின் தீயவாழ்வு பாவத்தின் தீயவாழ்வு பாவத்தின் தீயவாழ்வு.

அல்லவென்குப அநீதமாய்வு
புறவாய்வு மெருக்கை
கைத்தொன்றி பாவத்தின் தீயவாழ்வு
புறவாய்வு மெருக்கை

(80)

அயர்	{ (தீயவர்களுடைய அநீதமாய்வு புறவாய்வு மெருக்கை கைத்தொன்றி பாவத்தின் தீயவாழ்வு)	புறவாய்வு	{ (பிரதிபாஷை) அநீதமாய்வு புறவாய்வு மெருக்கை
அரும	{ (அல்லவ் விருப்பம்) குறத்தின்	அரும	{ (அரும) தீயவாழ்வு புறவாய்வு மெருக்கை
அரும	{ (அரும) தீயவாழ்வு புறவாய்வு மெருக்கை	அரும	{ (அரும) தீயவாழ்வு புறவாய்வு மெருக்கை
அரும	{ (அரும) தீயவாழ்வு புறவாய்வு மெருக்கை	அரும	{ (அரும) தீயவாழ்வு புறவாய்வு மெருக்கை

அடைத்த	பணித்த	ஆரீத்த	ஆரீத்தினாரோ
தென் குருடர் {	திருவாய்மொழித் தூதர்	இ பத்த	இந்தத் திருவாய்மொழி
சடவோபன் {	காருடைய	மோவின்	மோபதி பரதிபத்தகன்னை
யிடைத்த	செருத்த	உடைத்த தூதி	{ உருத்தெய்த தூதியபடி
சென் தெருட	சென்மோவியை	வீட்டு	செய்தியை.

௧௧௧—[அடைத்து வண்ணமும்] இத்திருவாய்மொழிதானே இது எந்நபர்க்கி
 னுடைய மோபதி பரதிபத்தகன்னை வேதத்துமென்ற பகவதோவ்வித் தன்
 கடடுமெனது. மதுகையப் பருகியதுமென்ற இதிதவகவெனவெனவ பெருந்
 கடவின் விழித்ததத்தோனே உளவோய்மென இடவ்வெனது புதித்தும்படிபா
 மதுவென்னய்வினத்த திருத்தமோபயைபயன்கித் திருவாய்மொழித்ததபுடை
 யனான எம்பெருமான வடிவன்கித் மமபாழவார் அருளிச்செய்த சொத்தெரிவு
 வாய்க் திருத்திருவாய்மொழிதானே வேயகின் உடைத்தோரும்படிபயன் னும
 எவ்நதையித்து.

(௧௧)

மூலத்திருவாய்மொழி உரை முத்தித்த.

மூலவாய்மொழிக்குள் தீயத் திருவாய்மொழி உரை.

ஸ்ரீ.

ஸ்ரீயர் திருமுகமே சாணம்.

திருமங்கையாழி ஐந்தாம் தீரீய இத் திருமங்கையாழித்தான் பகரம்.

—

பிறையற்று கீழ்க்கையில் ஸ்ரீயர் 1 பத்கும்
திரையிக்குத் தீவத் திருமங்கையாழிவியன்
பற்றுமங்கை கென்று பங்காரன் பதமே
உற்றவின் வென்றாரேயே ஸ்ரீ.

பதவுரை.

உய்யவே	கெடுவே!	பதவுய்யு	{ தங்கையத் பதீயுய்ய
பிறையற்ற	கூங்கையப்பதமே	அத திரையன்	{ உரு
கீழ்க்கையில்	{ பங்காரன் கெடுத்த பங்க பதமே	எந்த	{ கிரையன் பங்கையாழியன்
ஸ்ரீ இய்யன்	{ பங்காரன் மதபிக்குத்	யன்	{ கெந்த
உய்யும் தீரீய	{ திரையன்	யன்	{ அருளிச்செய்த
அய்யுமே	{ தங்கையத்தையன்	யன்	{ கையாழியருடைய
திருமங்கை	கெடுவோன்	யன்	{ திருமுகமே
		யன்	{ (கெந்து) பங்காரன்
		யன்	{ திருமங்கையாழியன்
		யன்	{ கையாழியருடைய

உய்யவே—கையாழியன் கையாழியன் திருமுகமே திருமங்கையாழியன்
பிறையற்ற பிறையாழியன் கையாழியன் கையாழியன் கையாழியன்
கீழ்க்கையில் கீழ்க்கையில் கீழ்க்கையில் கீழ்க்கையில் கீழ்க்கையில்
ஸ்ரீ இய்யன் கீழ்க்கையில் கீழ்க்கையில் கீழ்க்கையில் கீழ்க்கையில்
உய்யும் தீரீய கீழ்க்கையில் கீழ்க்கையில் கீழ்க்கையில் கீழ்க்கையில்
அய்யுமே கீழ்க்கையில் கீழ்க்கையில் கீழ்க்கையில் கீழ்க்கையில்
திருமங்கை கீழ்க்கையில் கீழ்க்கையில் கீழ்க்கையில் கீழ்க்கையில்

தாமிரோபதிஷத் கையாழியன்.

ஸ்ரீ|| வாழ்க ஸ்ரீயர் வாழ்க ஸ்ரீயர் வாழ்க ஸ்ரீயர்
திருமங்கையாழியன் திருமங்கையாழியன்
திருமங்கையாழியன் திருமங்கையாழியன்
திருமங்கையாழியன் திருமங்கையாழியன்

திருமங்கையாழியன், கையாழியன் பங்காரன் கையாழியன்
அய்யுமே கையாழியன் கையாழியன் கையாழியன் கையாழியன்
பெந்த திருமங்கையாழியன் கையாழியன் கையாழியன் கையாழியன்
பங்காரன் கையாழியன் கையாழியன் கையாழியன் கையாழியன்
திருமங்கையாழியன் கையாழியன் கையாழியன் கையாழியன் கையாழியன்

ஸ்ரீயர் திருமுகமே சாணம்.

● ● ● — [குறிஞ்சிப்பள்ளி] சித்ப கிபூதிநிதன்வாரோடு செவ்வியஞ்ஞையுடைய
 ஞாய பரிமா தங்கை இப்பக டத் சொல்லப்படுமென. பாம்பதத்தின செவ்
 வையோடு சித்தியிவ்வையாரை அவ்வையோடு எப்பெருமான் செவ்வியஞ்ஞ
 பரிமா தங்கை என்னும் திதற்கு ஒரு பொருளினையே; ஸ்வாமிசாரை கடை
 கத்திடு செவ்வையோடு உன்னது; எவ்வோடு பரிமா தத்திதத்தில் செவ்வியஞ்ஞப்
 பரிமா தங்கைஎன்னும் தித பொருத்தம்; செவ்வியை உன்னதானகிடத்தில்
 செவ்வியஞ்ஞப்பரிமா தங்கைஎன்னதற்கு பாணத்தியினையே! என்ன சிவ் சக்
 கெக்கெயே; கேள்வியி; பாம்பதத்தினவ்வார்த்து செவ்வையோடு இவ்வியை
 பது உன்னதையே; அத்தனவாரொன்னதற்கும் விஷயம் பகைத்தியைமொன்ற
 பகைதம் ஒருவொருவர் ஒவ்வொருவிதமான பயிவிதமையப் பரிமா தத்தித
 கையாக அத்த வகுத்தி பேதத்தானே குறிப்பதமுண்டாகுமே; அவ்வவ்வது
 குறிப்பிடானே பரிமா தங்கைஎன்னதென. பெரிய திருவடக்குத் தன்னகையத்த
 திரிசை அபிவிதமான அவ்வியேனே கருவியை; திருத்தாயப் செவ்வி
 பழியாமல் குடையென்னமே நிகையித அநனை குடிக்கொன்றம்! ஆவிய்படி
 சைவதமாக அத்த சித்பவாரியோடு ஒரு காரைக்கைத்த பரிமா தங்கை
 பெருமான் என்னதென.

மூக்குமடியில் அங்கை என்னது மூன்று கைத்தொன்ற புன்னாய் தழா
 வையுமாய், சித்பவாரியைப்ப் பாம்புதொன்றையிருத்தித் அவ்வைய அங்கை
 என்ன அந்நினைப பெயர்க்கட்டாதொன்றது வழக்குப்பற்றிய கருவகையி
 யென்னவாய்.

'அவத்திருநீ பரிமா தம்' என்னுந் அங்கையிற் என்னது எப்பெரு
 மானுக்கு அவ்வையோடு அந்நியுத கிடைய் மெய்க்கை புருத்த குடைத்
 ஆகுமாயோடு மிருத்தத்தன்மையகட்டத்தென. (1)

அம்மனாருப்பின்தும் * எம்மனாருமனாகும் *
 வெம்மனாவின்ன * வெம்மனாவின்ன *
 வெம்மனாவின்ன * வெம்மனாவின்ன *

அம்மன் ஞம்	கையையிருத்த	செவ் வ	மெய்க்கை	மெய்க்கை	மெய்க்கை
வெம்	உத்தொன	என்ன	மெய்க்கை	மெய்க்கை	மெய்க்கை
ம	{ குறிஞ்சிப் படியைத்த மே வெம்மனாவின்	மெய்க்கை	மெய்க்கை	மெய்க்கை	மெய்க்கை
வாய் மெய்க்கை	வாய் மெய்க்கை	மெய்க்கை	மெய்க்கை	மெய்க்கை	மெய்க்கை

● ● ● — [அம்மனாரு] மெய்க்கைத்தத்தியைபடி மெய்க்கைத்தத்தினவாரோடு
 செவ்வியஞ்ஞ பரிமா தங்கை மத்திரியைவாரை அவ்வையின் தித்கைத்
 தித்கை அவ்வையின் கித்கைத்தத்தெனத்த மெய்க்கைத்த பரிமா
 தங்கையின் எப்பெருமானுக்குமெனத்த இப்பகட்டத் சொன்னதென.

"அம்மனாரு வெம்மனாவின்ன வெம்மனாவின்ன மெய்க்கை எம்மனாரு
 மனாகும்" என்ன அந்நியைபது. மூன்று கைத்தொன்ற கையெனத்த மெய்க்கை

எனினுத்தரும் பெருந்த நீக்க உண்பெண்ணப் புருத்ததற்கும் கண்ணிரைச் சிற்றழந்த அவனிடின் நனைவு அத்தெளிவ ஸ்மதமென்பதரிஞாதபோதி தாய் அபிரை அவன் திறத்த இதைப்போது சிற்றவெள்ளைக் 'சுயமிடத் திசு ஆதடல்யமுடைய இச்சொற்கு இக்குறும் திவ்வென்ற கேர்துமிட தத்தின் பெருமபிவாத் திந்த கொங்கென இப்போது இவன் தீவ்வென்ற ஒருபபட்டசுறுதினும் சிந்திப்பத உத்தவாதே தாயே ஓயவன், இவனது உணவைக் கொண்டுவிட்டால் நான் உயிர்ப்புற கொண்டுக்கொண்டேயேன்' எனப் பேசுதல் பாண்டி அப்பாசா மனைபெடுத்தக்கூறத் குறுந்தருணம் இவரு "அம்மா நீ" எனததனை உடம்பபட்டதாரும். (*)

நவகலம் வெண்ணெய் * வைகலத்துண்டன் *

பெய்கலவது * என் பெய்கலத்தனே *

(இ)

வகலம்	பெய்கலம்	பெய்கலவது	பெய்கலம்
வெண்ணெய்	வெண்ணெய்	வகலம்	வகலம்
வகலம்	வகலம்	வகலம்	வகலம்
வகலம்	வகலம்	வகலம்	வகலம்

... [நவகலம்] ... வகலம் பெய்கலம் திருக்குறளாகியே விருப்பமுடைய வகலம் அபவம் என்னுடைய சீர்தனவிய விருப்பமிக்குவென்றே, இப்பாண்டி பிணங்கென முன்பினையகன்; அதித்தொன்றும் விஷயத்திற்கு தருஷ்டம் உடனே முன்னகன் திருவாய்ப்புகளில் வெண்ணெய் அவனுக்கு வகலவது போக்பயமிருந்ததே அவனது போக்பயமிருந்ததே என்னுடைய சீர்தனவியுக்கு என்னவது.

பெய்கலவது * அவாத்தனவந்தாமதம் அவித்தெய்வத்தவரிக் கல்வகலத்தனவான வகலவகலம் உடம்புடைய அந்ருடமிருந் கவதானென்னுடன் இது கவதத்தருத்ததெவென்ற கெல் வகலத்திக்குவென்றவருதி கவதமிடிக் கொகலத்தெவ்வோதம். (இ)

வகலத்தென்னுள் * வகலத்தென்னுள் *

புலகலத்தென்னுள் * வகலத்தென்னுள் *

(உ)

வகலம்	புலகலத்தென்னுள்	புலகலம்	புலகலம்
வகலம்	வகலம்	வகலம்	வகலம்
வகலம்	வகலம்	வகலம்	வகலம்
வகலம்	வகலம்	வகலம்	வகலம்

... [வகலத்தென்னுள்] ... வகலத்தென்னுள் அகலப்படுத்திக்கொண்டனெய் நெய் நெய் மதுபானிவத் தன் வகலத்தென, அவன் தன்னதன் அடியாளித்

கடலாகத் துது எழுந்தருளுப்போது, ஞானத்தால் நெய்தோயென்றிருக்கும் பிஷ்யகாசியனாயும் குலத்தால் நெய்தோயென்றிருக்கும் தோனாசியனாயும் சொல்கின்ற நெய்தோயென்றிருக்கும் துரியோதனனாயும் ஒரு பொருளாக மதிப்பாரே இவையெல்லாம் ஒருதான் தாமதமாகாத தாமதம் நிறைந்திருந்த பீரித்திராண்டவ நிருமாணியவரிடே தானாகவே சொல்ல அமுதசெய்தருளினாரெனக் கூறுவர். ஆகவே, பன்னத்தேயோகப் பெருங்குழியே தங்குபிவங்கு தக்கும்.

2. நீர் இவ்வாய் ஒரு வாரியமும் ஆகாத, அப்படியே எம்பெருமானின் திரு வாரியமுமாகாத. "மெனாமென விதாநாமி? — மெனாமென புகருமி?" என் பிற்படியே தருவன் விருப்பினாகத் தந்திருவன் விருப்பாதலாகவெனவெனவென விருப்பத்தையுடையதாயினும் என்னும் தோவிருப்பியே வாகவென்கென; அது போன்றே எம்பெருமானாயும்.

3. நீர்க்குத் குளிர்ப்பி இவற்றை; குளி வாரிதேரி, எம்பெருமானுக்கும் தன்னாயி இவற்றையெனப் பித்தம் வாரிதேரியாயிருக்கும், "நீரினே நெருப்பும் மெருமாயினே குளிர்ப்பி நிருவன்வந்தினை அபாத்தந்தானே பித்தம்பித்தந்தான்" என்ற முறையுடைய திவ்ய வாரிதி வாகவென.

4. நீர் கடலாகத் துது ஆகாதவதற்கு நீரே வேணும்; எம்பெருமான் சிறிதானும் அளவற்றே நெய்யு பெறியெனும். 1. 'தருதபாத்தாயென் உன் வான்களால் வானினம்' என்று குறிப்பிப்ப பெருமான்; 'திருவான வான்களே தருவாது' ஆகவே வெண்கலம்! வான்களும் தவ வான்களாகவென" என்று ஆவனத்தானும்.

5. நீர் எம் இஷ்டப்படி நெய்க்கென்கவென உடையென உரியதாயிருக்கும், எம்பெருமான் படியுடையபடியே, -1. "மெனாமென விதாநாமி? — திருவான வான்களே தருவாது" ஆகவே வெண்கலம்! வான்களும் தவ வான்களாகவென" என்று குறிப்பிப்ப பெருமான்; 'திருவான வான்களே தருவாது' ஆகவே வெண்கலம்! வான்களும் தவ வான்களாகவென" என்று குறிப்பிப்ப பெருமான்.

6. நீரானது மறந பண்டங்களைக் கவையதற்குத் தருவியுமாயிருக்கும்; தனிப்படுத்தியே குடிக்கத்தக்கதாயிருக்கும். எம்பெருமானுக்கும் உபாபத் தம் உபேயதவ்யமாகாத இவ்வெ ஆகாரங்களுக்கே, எம்பெருமானுக்கெனவே வேறு பன்னத்தேயோகப் பித்தமுமாயும் எம்பெருமான் தன்னையே வையம் புரு ஷாத்தந்தான் கொண்கு முன்னகை வாகவென.

7. அன்னம் முதலானவை தங்குபு ஓரிதிநிலை வந்திருக்கும்; அந்நாத, வாய் வளி நெய்து தோர் பால் முதலியவற்றைத் தோததாநாநம் பன்னகை; நீரானது அப்படி ஓரிதிநிலை பொன்னதாயும் வந்திருக்கலாகாத; நீர்க்கு நீரே வே

1. பெருமான் நிருவாயி 6-1.

1. நிருவாயித் தனிப்ப, ப.ப.ப. அருவிச்செய்தது.

20. நீர் வென்றபயன் தனி வாக்குநீர்க்கக் கெடத்தான் போத வென்பது; — “வாசாழி வென்றவென்றே வெடிவென்பான் வாராய் ஒருவன் மன்னாய் விந்துமம் மெழுவே” என்பது.

21. நீரின் தெரியாமத்தும் அநிலமும்; பெரிய பெயரமாமுட விதத்தும்; எம் பெருமான் பக்கிதம் பாதமாவாய் இழந்தியேதம் இடைத்தெய்வப் பெற்ற விடுதல் செய்பக வானுதினிலும். 1. ¹ “வோரே வடிவமாதத்தன்விதத்தம் வான் மென், வண்ணாடி வணத்தன்மையவன்.” — 2. “பெருவின் திருமெத்தியின் கெடபவாதா மணிவாயிட முத்தத்தருதும், உத்தம் தாததையப்பேரதும் வடிவவன்மென்கென முன் குளிர், வினைச் செஞ்செவ்வாயிடச் செத்த பெருமியாய் வித்தகாரு மவகாபும், திருவினென்குத்தம் பெற்றினென் என் லாம் தெய்வவனாக விரோதப் பெருகுமே.” என்பது அகடிகை பரிமாணம்; — பவதருவன்மனின் தெய்வமனின் அநிலமும் வன்மனமெனப் பருப்பா வாய்க்கவாய்க்கித்தத்தவென்க.

இக்கென மத்தம் பன வணமயப் பொருத்தவன் வான்.

“நீயுதாபுன்னாநீ” என்ற இவ்விடத்த துன்பநிகழியைப்படியில் — “பாவத்தாக்கு தீவத்தவிடத்தினெ னெடு போனவா நீரின் தன்மைய புடைவயதுடைப குதத்த” என்றருளிச்செய்தது வான்.

இத்திருவாய்மொழியை ஒத்ததருப பனம் பாடுவன்தம் உத்பாடாகை விஞல் இதனை ஒத்தத் தானை வயபய பரிமாணம் என்பது விசைஞர். (௨௦)

எட்டாம் திருவாய்மொழி உரை முத்தித்த.

ஓசூர்வெய்யபுராண ஸ்ரீஸ் திருவருளின வானம்.

[illegible]

கனவயத் திதயிம்மனாநம் = கனவயகனவயரே திருநிம் மனா
 நனாநம்; திருநிம் மனாநனாநவயரே கனவயகனவயத் தந்த யோஜித்த உபத்
 தயித்தருந்நம் அழியபயந்வயந்நம். தனிகனாநவயரே திராடா. ௧ அன
 நிக்நெனிகநய நென்த துநிநிநிநி திருந் பரவதயநித்த; திராடா அநிநய
 பெந்தநனாநத் தனிகனாநத் தந்த பரவத நாயேநதநயம் உதி யோஜித்
 பத யிந அழியபேத.

குழல்பலபலவல்லால் நெய்யிலவக்காவத்துவதை *
 நெய்யெனக் குகிறீடத் தேவனென் னுண்டவன் *
 நெய்யெனக் குகிறீடத் தேவனென் னுண்டவன் *
 குழநெய்யெனக் குகிறீடத் தேவனென் னுண்டவன் *

[illegible]

■ ■ ■ — [ஆழல் பரப்பை வலுவாக.] இழைப்பாடல் உதயபடி பரிசுரத்தினால் வந்த இருந்த நிலை காத்தித்தவாரே எவ்வருளே வந்த சிவஞானமென்குஞ். சூழல் என்னுஞ் சொல், இழைப்பாட்டில் வந்தப் பிரதேசம் வந்த பொருளில் வந்த தன; இழைப்பாடல் அதுவே சொல் அகதாசமென்ற பொருளில் வந்தது; அந்தத் தன்மொன்றுதவ்வகை செயத வரலிபம் [அதாவது] அம்மாரிவனை அகப்பாடுந் திக் கொள்வதற்காகச் செய்வது என்ற வாய்மரத்தினால் இச் சொல் அகதாசநாதக் குறிக்குமென்க. "வகிவந்த யோகிஷ்டவாய பித்தநாய்" என்பது எப்பெரு

உடல் மயி மாயும் பெரு மயின்	{ உடலித்தபடதும் மிகப் பெரிய வாய்க்கெய்க காய் பெருமையெத வருவத	கண்ணன்	கண்ணபிரான்
		என் ஒக்கை வன்	{ என் இயெயிடுவெ கந்தமிக் தன்

உ.உ.உ. — [உடனாய்க்காதல்.] ஒன்றனென்று குறையிலிவாதவரும் கர்வாகவா
தும் எம்பெருமான் வரோகதப பிராடகமின் இயெயிரிசூத்தியபோகே என்
கிபெயிரிசே வர்திருத்தன தனக்குப் பெருப் பெருவ என கினைத்திரங்கின்றுவன்
கிருர், எய்வேறும் வடிவேயிருந்திரவொழிபத் தகிவோடடாத பெரிய பிராடக
வாகவாயும் பூகிப்பிராடகவாகவாயும் வயின்பிராடகவாயும் தனக்கு நிவய
மற்றிகிவாகவாயும் பருப, பூமிமுதலிய வான கோகந்தவியும் தனக்கு கீரெ
பகரவாகவாயுடையதும், ஆபத்த வேருக்கவன்கலிமீத அகவுககந்தவிக் திரு
வயித்திரிகை கவத்த கோகந்த ஒரு கிரிய ஆகந்தகிரிகே கண்டுகிந்தருப்பவ
தும், உடலித்தபடதும் மிகப் பெரிய வண்ணவாகவாயும் ஆகரிய சேஷ
தவகிவாகவாயுடையதும் எம்பெருமான் கண்ணிபெயிரிசே கந்த கோகந்தருகிருகி.

உவகதும் பூமிமுதலிய கந்தகிக் அழிப வகவாகவிய பகவாதத்ததாரு சே
த்தப பெரும்கவென்றும் பகத்தகிக், மேலே 'உடனாய்க்கவெய்க்கவிகிருகி'
என்றகிக் அத்ததவகவாதத்தகிக் பகவாதம் மாத்திரம் கழியுக்கவகவாத,
பகவாதத்தகிக் கோகந்த பகவாதவகவிக் கிவகவகவிக் கவகவகவிக் என
முடிக்கவகவென்றவகவாய்.

உடல் மயி வ திருவாய்க்கவடிகின் கவகித்தருகந்தெ கந்தமாய் ... (1)

ஒக்கைவகவத்தருகிப்பகவகவகவென்ற தத்தவகவிக் *
கோகந்தகோகவகவகவகவிக் உயிரகவகவகவெய்கவிக் *
கவகிப்பகவெய் அகவகித்திரவகவகவிக் *
ஒக்கவகவகவகவிக் கிவக வகவகவகவெய்கவிக் கிவகவகவிக் * (2)

ஒக்கைவகவத்த	{ இயெயிரிசேத்தகிகே கந்த	உடல்	அருவகவகவ
குறையபகவ்	{ 'குறையபகவகவகவிக்'	பெருமான்	கவகிவகவதம்,
உன் கந்த	{ கந்த கோகந்த	கவகிப்பகவெய்	{ கிவகவகவகிவகவ குறைய
தத்திட	குறையபகவிக்	அகவகவ	பகவதம்
வககி	{ (அகவகவகவிக்) கவகவ பகத்த	இத்திரவகவ	இத்திரவகவ
கோகவிக்	{ (அகவகவ பூகிவகிவிக்) கிவக	குறைய	குறையவகவ
கோ	{ அகவகவகவெய் குறையபக வக	ஒக்கை	கவகவகவிக்
அகவத	அகவகிக்	கோத்திர கவிக்	பகவத்த கவகவகவிக்
அகவத மயி	அகவத பகவகிக்	மகவிக்	{ ஆகரிய குறையகவகவ கிவ பகவதமாய் கம்பெருமான்
உயிர்	பிரவகவிக்	என் கெய்கவிக்	{ கந்த இயெயிரிசேத்த கருகி.
கோ	அழிய	உவகவ	

* * * — [ஒக்கலைவற்ற.] பிரமன் வெளியிற்றான் முதலாகுக்கும் ஐயஞ்
எம்பெருமான் எனது கொஞ்சியெங்கு புதுத்தொன்மென்கிருள், பூதீர்த்துநீர்
பெற்ற தாயைத் தேவநிலை தடையெடுத்தாய் அக்கண்ணொருங்கு யா
குமெய் கமைய, தன்னை கொணர்ந்தேந்த தேவநீ புத்திரன் ஒளித்தவன்தனை
பறித்த, அக் குழந்தையை எது புனாந்து கொண்டுமொருடைய பல அகர்
களை எவ், அவர்களைத் துறந்தியை பூதீர்த்தென்று எவ்விதம் பெண்ணு
ருவத்தோடு இவ்விதம் இருவையபாடிக்குள் அக்குத் துன்பிக்கொண்டிருந்த
கிருஷ்ண கொணர் பெற்றதாத எனது எஞ்சு நீற்றிய முகையெடுத்தே
கொணர் முயல், பகலாகுள் குழந்தை அவ்வாறெனத் தாக்கனைக் கவனமா
இறுகப்படுத்தப் பாதுகாந்துதே பாவனைவிதம் அவருவியையும் உறிஞ்சி அவ
னைப் பேரினாக்காவிடிக் கதறி உடைய எமபுகளின் உட்கொண்ட நீர்
விழுத்த இறக்கும்படி செய்வான் என்ற எனது அறிவு. [ஒக்கலைவற்ற
இத்யாதி.] "மகனாகக்கொண்டெடுத்தான் யான்பாய் கொணர், அகனாகுப்ப
கொண்டாண்டு, மனைத் தாய் தேருதவன்னைத் திருத்திருப்" என்றுமையே
பூதீர்த்த பெண்ணுமர்க்கி என்னவ் விதமுடன் துன்பெடுத்தக்கொண்டு முக
புண்ணக் கொடுத்தொன்க.

சேக்கிழ் சேக என்பதற்குப் பண்புபாடிய பொருள் உறவர், சேக்கிழ் என்ற
மாணத்திருப் பேராய், என்னதுகூட அவன் என்னித மாணம் அவருத்
சேவாய்படி என்றதாம்: சேக்கிழ் சேக = விசுவத் சிவபாத என்றபடியாய்,
"உதயபுத்திரமெய்யு & செருவிப்பெயர்" என்ற தமிழ்களின் வித்தாத்தத்
தின்படி சித்தாத்தத்தொருத்தாய், விசுவச் சேவகனென்று என்றபடியுமாய்,
திருப்பாவைய விசு செக்குமபடி [அதாவதிக் பழைய நன்கு தெரியுமபடி]
சித்தாத்தகொண்ட என்றபடியுமாய்.

எவ்வியல் = பாக எப்பவாத ஏழைகுபாடியக் கொண்களாம். அவனிடத்
துள்ள என்றபடி.

தறுதி [கூட:] என்றவுடனொரு கண்ணுள் எனத் திரியு; அகரவிக் துடை
விசுவாதவன் என்றபடி இது கொண்குரு வழுக்கும காமம் அவன் —
அருள்: அரங்காயகுள் எம்பெருமாளிடத்தத் தேவந்தியவன் என்ற கை
ணத்தினும் பிரமன்குப் பெயர்.

இப்பாடல்க் சேக்கிழ் என்ற மாணவர் கொண்படி. ... (௮)

யாபென்கொஞ்சியுள்ளான் மந்தும்பொக்கிதும்பிதே *

காபுழமீலனுந்தானே கன்னொழியுமெனே *

சேவனனியெய்வக்கிதும் சினைக்கிதும்கொள்குமெனே *

காபுழமீலன்குமென்கு வந்துவந்துதேவனெனபானே * (௯)

↑ செருவி = சேவன்.

குதிரைத் தீவனம் விதவையார் பன் னிதழையெய்தின்கொண்டும் திபீத
யாகவே யுளர்ந்தவிரண்டும். இந்நெய் நுகரவந்தே; இவ்வாய் மெனந் தாழ்
வித்தல் மெனந் தாழ்வு என்பவையு ளாகவெனவே யாய்வாய்வு எய்ப்பெருமான்
என்றபடி. இவ்வளக்குவெனதும் அளவெனதும் ஒருவரினையதனில் எய்ப்பெரு
மாதற்குத் குதிரையென் தயிற்று வென்ற.

[illegible]

கருக்கு உதறிடயாள் தோளினைமேல் மூங்கல் புரிக்தான்; பானையினா
விருப்பவள்ளம் அழித விடிவத்திற்று அகலவாரு செம்புகண்ணத்தினே இன்றி
மண்ணபுதமாய்புக்குப் புரிக்தான்; சூழத்திற்றும் அழித விடிவத்திற்றும்
இடமே பிறகு தானை விடுவாக்கெவ்வாறுவித்தின்பாக்கையானே தன்முக
மீது குட்டிக்கொண்டான்; கோடி அடியர் கைகொண்டவர்களைப்போலே திரு
வடிவனுக்குர் சாத்தினும் — எந்த.

மேன் னுரின ஒன்று ஸிவநாதன் ாமேன் என்பதைக் கேள்வனாகொன்றோ, உலகம் பெய்த பொருள் கொள்ளலாம்; இஃக பெய்குறையும் உலகம்; ஆக, இரண்டுகளையான உலக-ஸுயிசுதாய நெய்தலாத தனித்தனிப்பெய் ஒய் கொரு அம்சத்திற்கும் ஒப்பினை, ஸமுதாயத்திற்கும் ஒப்பினை என்பது, சந்திரன், மேகம், தாமரை, மண் முதலியவற்றை ஒப்பாக்கொண்டதுமேனோயெனப் பேசுநில, விததுமொரு உபமையை சொல்லித்தீரவேண்டுமென்பதற்காகச் சொகுதுவதத்தனப்பொழிய, உலகமாயின ஒப்பாவதொன்றில்கி பெய்க, 'உட்கொரக்கெந்தாமரை' சிவ என்பதைக் கா பொய்கை, உட்கொரத்த என்பொன் உள் திருமேனி பொயி பொகலாத, உட்கொரத்திலுமுருக்கிப் புழுகெல் லாம் பெருமபாதும, பட்கொய்யாபயபுத்தெனதே உட்கொரம் பாருகொதி!" என்பது ஆழவார்தாமே அருளிச்செயல் ஈழங்கும் பத்தின், [மேன் என்பதே கொன்றோ, பொருத்தலான உலகமேன்காதலன் என்பது முகாக்கலாம்; மேன் — உறவு; அநாவது பொருத்தம்]

காலியுங்கின் டு ஸ்டீல் குவாண்ட்டிமென்டேஷன்

தமிழகத்திலுள்ள பஞ்சாயத்து ராஜ் அமைப்புகள்

புதியவர்களுக்கான பொதுமையறிவைக்கற்றம் *

தமிழகத்தின் மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்தியில் கால்நடை வளர்ப்புத் துறை 10.5 சதவீதம் பங்களித்து வருகிறது. இது மத்திய அரசின் உள்நாட்டு உற்பத்தியில் 1.5 சதவீதம் பங்களிப்புக்கு சமம். இது மத்திய அரசின் உள்நாட்டு உற்பத்தியில் 1.5 சதவீதம் பங்களிப்புக்கு சமம்.

15

[illegible]

*** — [உத்தியுகமின்று.] இராமன் கிணியிலே முதலான மறைய்கருங்கடத் தங்கிய பெறுதற்கு மையம் எதிர்பார்த்திருப்பாராய்த் தமையையடி திருக் கிணியை நான் எங்கிய பெறுதல்க்கு அவனாய் பார்த்துய்த்த என் தங்கியே ஏதிலிட்டமென்று.

உத்தியுகமின்று எங்கிய மாயும் மகப்பத கிராமணப்பார்த்தல்க்கு கிராம னாயும், என்னுடைய நெயிரினே [ஊர்த்திய புண்டித்யமாய்] திருத்த மொண்டு எங்கிய ஸ்ரீமையுடையதினாலும் துன்பெ நிருவடிமயல்க்கைத் தங்கிய் குடிக்கொண்டு ஒத்தமயிதையுணர்ந்தாலும் என்னுடையிந்திரியம் மத்தற மயாரும்கலாய் என்னியோகைத் தொழுவாய் என்மொர். இத்தொல் துழவார் தார்பாராராமாய் ஊர்த்தியபுண்டியே சாத்திகமொண்டிருந்தவர் என்மதய, அதுதானும் மகப்பாராராமத்த, மாத்மயமாய் என்மதயம் மயலிட மாகும். ... (40)

உத்தியுகமின்றும்நெயிரெவற்குத் தன்னையோர்த்து

இக்கையுக்கெல்லவானித்தி வன்தகுக்கிடமெவன்

இக்கொண்டவாரோர்த்துத் துறவையுமே பத்தெவிர்த்து *

கீதலுமலின்னப்படுதெயி கீர்த்தும்கொண்டிப்பொருமே. * (41)

உத்தி உத்தி (தேயபாடகத் உத்தியை)	இவையு- து { இக்க அத்தியேயமாக பத்
கீதலு { என்மயிதி மயபதமும்	பத்த { தயாராராராயு
தெயிரெவற்கு தெயிரிதெயும	மயிரோத்து மெயெருமாறுக்கு
என்னையோர்த்து { என்னையுத் திருவார்த்தி	விக்கையம் { (குறைய) விக்கையப்படு
{ தயதுமான பெரும	மெய { மெய்யுமையி
{ து	
இக்க உத் { (தன் பக்கிரிமே அவன்	{ (உதவையி) கீண்ட (அவ
கொண்டவ { பன்னி) துரத்தத் கீழ்மதம்	{ மத) திருவாரார
இதி { தாம் அத்தியேயமாத்	
{ திருவார்த்திமே ம-	
{ அதித்த	கீதலும் எயெவரும்
என் குருகத் மெய்யம் கொண்ட—	கொண்டி தயிரிமே
இ ஆயிர்த்தம் திரிமய்யம்கத்திதும்	மெயும் வத்த ரெரும்

*** — [உத்தியுகமின்றும்.] இத்திருவாய்மொழியை எம்பெருமான் துக்கு விண் ணப்படுதெய்வார்த்தியினே அபயிருமாய் திருவடிம்காரோடும் வத்த ரெருமென்ற பயனுரைத்தத் தங்கிடமெரு. மேற் தமையுடைய ஒவ்வொரு அவயவத்திதும் முத்தியெவந்து கோர்த முடிவாக முடித்தவந்துகோர்த பெரு மானுக்கு இனி என்மும் போக்கிடமிக்கியென்பத நோக்த “உத்தியுகமின்றி கும்” எனமொர். * அமார் கொல்லிபழுவாய் எம்பெருமான் என் கொல்லிக்கு அபயாக் போக்கிடமிக்கியென்பத தனிக்த இவிக் பகொடும்கென்றுகொண் டை, மகனுக்கியுள்ளே -தெய்வாரினை நான் தெய்வதாஸிரிவினையதும் ஆழவார்க்கு விவரிதமென்ப; தெய்வதாஸிரிக்குகின்ற நான் என்னுக்கியுள்ளே

சிப்பந்த ஒரு பேருக்கொருதென்றே [இது என்ன சிவம்] என கிவந்தவன
யாம்.

இத்திருவாய்மொழியில் ஒவ்வொரு பாசுத்தாறும் எம்பெருமான் தமது
ஒவ்வொரு அவதாரத்திலே வந்து சொந்தங்களையே பேசியவன, எம்பெருமா
னுக்குத் தம்மிடத்திலே அவனவன் ஆவம் இருக்கின்றமையை வறிந்து உறிப்படி
என்பதையுணர்ந்துகிட்டுத் திருவாய்மொழி சொல்லுமாத்தி என்பதாகும்.

“இவையாய்மொழிப் பாசுத்தாற்று கிண்குப்பஞ்செய்ய, நீயெழும் சிச்ச
தூசு சொன்னியொரும” என்று அக்கவியுள்ளது. இது உற்பா, தமக்குப் பாசு
தான என்பதிலே ஒருவன் கிண்குப்பஞ்செய்யப்பெற்றது, ஆசையெழுந்த
பாரிசுத்தகிடத்திலே சொன்னவன் திருவாய்மொழிப் பாசுத்தாறு அவனவன் சொ
ன்னிரு அவையையென்பதே.

ஆழ்வார்க்குக்கிடத்தே பேசே அவதாரங்கும் பேருருமென்ற, (௧௧.)

ஒன்பதாத்திருவாய்மொழி உரை முற்றித்த.

ஆழ்வாய்மொழியானது நீயே திருவாய்மொழி என்க.

—

ஸ்ரீ.

நீயே திருவாய்மொழி என்க.

திருவாய்மொழி வந்ததாறில் இத் திருவாய்மொழிக்கான பாசுதம்.

—

இளவையங்கத்தோர் தம்மாயில் காணுவந்தாற்ற
அவையங்கத்தோறுமென்கு - கடைகத்தையப்
பெற்று, ஆர்வத்தால் ஈதன் பேசினசொல்பேசு, யார்
பொற்றாள் கருசொன்னி பெரும்.

பதவுரை

இளவ	{ திருவாய்மொழி நீயே அதபவியென்கு திருவாய்மொழி	உவந்த ஆற்ற	திருவாய்மொழி பொதக்கபொதக்க
அறிந்தோர் அவைய	{ அறிந்தவன் பகையி எம்பெருமான்	அவையன் தோதம் அவையன்	{ ஒவ்வொரு அவையன் தோதம் அவையன் அவையன்
நான்	எம்பெருமான்	அவையன்	{ அவையன் அவையன்

கனக அநிதா	சுந்தரநத	சொல்	{ (இத்தத் திருவாய்மொழி யான) தீவிரத்தினால்
பெற்ற	அடைத்த	பொ	(ஊம்) உச்சரிக்க
ஆவத்தாம்	{ (அத்தாம் அடைத்த) தீவிரத்தினால்	யான்	அவ்வெவ்வாறுகூடப்
யாதல்	ஆழ்வர்	பொன்றான்	அழகிய திருவடிவம்
பெயர்	அருளிச்சொல்	யை சொன்னி	வந்த தீவிரத்த
		பொருள்	வந்ததொரும.

*** — தீவிரம் எவ்வளவு மேல் துன்பமொரு திருவாய்மொழியினால் அதுபயித்த
ருவாய்மொழியை, பாதகம், பழிப்பதும், கெடுதலும், அபாதிதத்தும்,
கெடுதலும், ஆராதனைக்கெடுதலும், பாம்போடுபதும், குறுத்தலும் எவ்வளவு திருக்
ருவாய்மொழி மேல்திருவாய்மொழியினால் குறையே அழகியதாம் அதுபயித்த
பட்டன வாதகம் அக்குறையினால் தீவிரம் எவ்வளவு மேல் திருவாய்மொழி, அக்
ருவாய்மொழி அடியுமவர்க்குத் திவ்யத்தினால் எவ்வளவுமேல் வந்ததொருமொழி
யை பொருள் கனக அடியுமவர்க்குமேல் வந்ததொருமொழி எவ்வளவுமேல்
அபிப்பாதம் அழகியபெற்ற அதுபயித்ததாம் ஆவத்தம் புறவெவ்வளவு
சொல்லுமொழி இத்தத்திருவாய்மொழியை ஒதுவதொருமொழித்திடு தீவிரத்தினால்
வந்ததொருமொழி திருவாய்மொழி வந்ததொருமொழியினால்.

இதனால் திவ்ய துன்பமொழித் துன்பத்தினைத் துன்பத்தினைத் துன்பத்தினைத்
[ஆவத்தம் சொல்லுமொழி] துன்பத்தினால் வந்ததொருமொழியினால்.

தீவிர திருவாய்மொழி எவ்வளவு.

திவ்யாய்மொழித் துன்பத்தினைத் துன்பத்தினைத் துன்பத்தினைத்.

தீவிர திருவாய்மொழித் துன்பத்தினைத் துன்பத்தினைத் துன்பத்தினைத்
திவ்யாய்மொழித் துன்பத்தினைத் துன்பத்தினைத் துன்பத்தினைத்
திவ்யாய்மொழித் துன்பத்தினைத் துன்பத்தினைத் துன்பத்தினைத்
திவ்யாய்மொழித் துன்பத்தினைத் துன்பத்தினைத் துன்பத்தினைத்

(இத்தத்) தீவிரத்திருவாய்மொழியினால்; துன்பத்தினால். துன்பத்தினால்
ருவாய்மொழி அதுபயித்ததொருமொழித் துன்பத்தினால் துன்பத்தினால்
திவ்யாய்மொழி அதுபயித்ததொருமொழித் துன்பத்தினால் துன்பத்தினால்
திவ்யாய்மொழி அதுபயித்ததொருமொழித் துன்பத்தினால் துன்பத்தினால்
திவ்யாய்மொழி அதுபயித்ததொருமொழித் துன்பத்தினால் துன்பத்தினால்
திவ்யாய்மொழி அதுபயித்ததொருமொழித் துன்பத்தினால் துன்பத்தினால்
திவ்யாய்மொழி அதுபயித்ததொருமொழித் துன்பத்தினால் துன்பத்தினால்
திவ்யாய்மொழி அதுபயித்ததொருமொழித் துன்பத்தினால் துன்பத்தினால்

தீவிர திருவாய்மொழி எவ்வளவு.

பாவனைமல் தேவந்தம் திகையவயரம், பூவாடிமித்தியோத" என்ற முதற்பாழுவர் பாசொருங் காண்க.

இனி, பெரு என்பதற்கு, 'பகைவர்க்குப் போர் செய்வதெ' என்ற பொருள் கொள்ளாது, தம்மின் தாம் போர்செய்வதெ' என்றும் பொருள் கொள்ளலாம். எம்பெருமா னுடைய கொல்கதைய கொள்குமாற்பகை அந்தணத்திதழ் அச்சுத் தை விடுவிப்பவையதனாக, திருவாழியாழ்வார்க்குத் திருச்சங்கையாள் அதி சங்கை கொள்ளுதலும் திருச்சங்கையாழ்வார்க்குத் திருவாழியாழ்வாள் அதிசங்கை கொள்ளுதலும் பரம்பரம். செந்திரகூட மங்குலத்த ஸ்ரீராமபிரபித் தொழ வேணுமென்ற பாடியாத்தியோடு வகுத்த பரதாழ்வாள் குறையெழுமாறும் பரதாழ்வாறுகளையும் இவையெழுமாறும் அதிசங்கித்த முதலானவன இவரு நினைத்ததக்கை

ஆஃ இப்படிப்பட்ட திவ்யாபுதங்களை எத்தனை அகவழவாயும் தம் திரு வடியவயம் அனைவருகாண்டு தொழுபவர்களே விசுவநாதன பரதாசாரி பாவக்கொண்டு வகித்த அச்சுமாணிக்கம் அகவழவோடே என் கண்ணா தாவித்த என்ருராயிற்று.

(4)

கண்ணுள்ளேகிறதும் காதல்கையால் தொழில் *

என்னவாவது? என்னினியென்னவோ? *

மண்ணுமகிலும் எரியுதலாயினும் *

விண்ணுமாயினும் எம்பிரானியே. *

(5)

மண்ணும் கிலும் எரியும் உம் விண்ணும் எம்பிரானியே	{	முதிருவகியம் பஞ்ச பூதம் உணவும் சீராரணமும் பருபக்கொன்றி கூத்தகைய பாய்வின்ற எம்பெருமானே பத்தினியே தொழுதாம்	கண்ணுள்ளே { (அவன்) என் கண்ணுப்படி கீதும் { உம் இருபாய், என்னதம் { ஒன்ற இரண்டு வகை வகுப் { என்னிருதல் வகை கீதாய், என் இனி { இவியோன் என்வருகை?
--	---	---	---

• • • — [கண்ணுள்ளே கீதும்] எம்பெருமான் அடியார்களுக்குக் காட்டு நகுத் தன்மை எப்படிப்பட்டதென்கும், பாடியாத்தியுத்தர்க்கு முகங்காடவெதயோ கவே என்வகியாவதிலும் தவிரத் குறிப்பிடுவார்களுக்கு முகங்காடகித்தகைய வுள்ளதென்று இப்பாடியல் கூறப்படுகின்றது. [காதல்கையால் தொழில் கண் ணுள்ளே கீதும்] காதல்கையாகத் திரிவித் தரிக்கையாடாத பத்தி, அத்த கைய பத்தியோடு தொழுதான் அவர்களை என்வகைத்ததற்கு அப்பாள் போக மாட்டாதென்குப்பன். [என்னினியும் வதும்] துத்தம்-இரண்டு-மூன்று என் த என்னினியென்பதென்கும் 'திருச்சித்தம' என்னவாயினும் தவிரகருதித்த தாகக்-கொண்டுவகைத்திப்பன்; 1. "பொக்கையுறைய பொய்கையத்தம் கருமேர் திரிபகையுறைய, இவையென்போப பிரிவுமொருக்காரமாய்க்கவே" என்ற

படியே இருபத்திரண்டு நத்தைய்களுக்கும் இருபத்தந்தானை நத்தைய
நீயாத்தா, இருபத்தாருவது நத்தையம் பாண்டமா என்பது எந்திரவித்தாரத்
மாநகம், 9 ஆம் இதனியதிரபயம் உதிரைகாரியபாடாசு ஒத்த முதலா
எண்ணிக்கொண்டுபேர்த்த இருபத்தாநாமின வந்தா அந்த என் நத்தைக்
குறித்ததாசு என்பெருயம் வந்த சிற்பம் என்மெயித—உதிரைமொழி கிண
நத்தைய்குறையிருயம் என்மெய்க்காரியென்கிதின் பித்தி மூத்தமுடையம்
என்பவதக்கலாயிம். ஸ்ரீயசுபுராத்திம் காரையதிரைகாரத்தின் “நரிபாந்
விபுநிதின பரிபுராத்தபயம் எடையிதம்” எனது தொடக்கு முதல் குணி
காரியே இயங்கத்தம் கிரியக்காரத்தக்கது. “எண்ணிதம் கரும்” என்ப
தற்கு கத்தம் படியடியம் பொருளுகையல்.

என் இனி வெண்மெய்க் காரியென்காரைய இயங்கு இதனையின்பு
நித்தாயசத்தின் இனி எய்க்கொரு குறையுண்டோ? பாடம் பத்திக்குப் பரிண
காரக்குறியென முதல்வடிகொருகையின்பு இயிபெய்க்கருகை ?

யென்மெய்க் கிரியெரியு காரையடியம் கிரியெய்க்காரியை வந்த
கையென்கொழிந்த...எனது அக்காரியபத. “எய்க்காரி” என்பதின் இரன்
டாம் வெத்தகையிருகைபத்தம்வி முதல் வெத்தகையையகிரை கொள்ளையம், (உ)

என்பிரைகை என்மெய்க்காரத்தினைத்தக்கு

தம்பிரைகை * தம்பிரைகைகாரையென *

கொம்பிரைகைகாரையென்காரையென *

என்பிரைகைத்தொழாய் மடகொழைமே ! *

(உ)

மடகொழைமே	விடுவாயகை காரையே	அரையு	என்பத்திதும்
என் பிரைகை	என்மெய்க் காரையென	தம்பிரை	தம்பிரை
என்மெய்க் காரையென	(என்பயென்கிரையென்கிரை)என்	கே	கேத்திரெயென்கிரை
தம்பிரைகை	குறையென்கிரையென்கிரை	இயை	{ இயைகைய காரையென்கிரை
தம்பிரைகை	குறையென்கிரை		{ பிரைகைய
தம்பிரைகை	{ குறையென்கிரையென்கிரை தம்பிரைகை	காரையென	காரையென்காரையென்கிரை
என்பிரைகை	{ காரையென்கிரை தம்பிரைகை	என்பிரைகை	என்பெருகிரை
என்பிரைகை	{ காரையென்கிரை தம்பிரைகை	தொழாய்	காரையென்கிரை
என்பிரைகை	என்பிரைகை		

*** — [என்பிரைகை] என்பெருகிரைக்கு அரையு நித்தின் அரையென்கிரை .
கையென்கிரைகாரையென்கிரைகாரையென்கிரைகாரையென்கிரைகாரையென்கிரைகாரையென்கிரை
நிஞகல்நாத்த தொழாய் கொழைமே பெய்த நிஞகல்நாத்திக்கு காரையென்கிரை? என்
பெருகிரைகாரையென்கிரைகாரையென்கிரைகாரையென்கிரைகாரையென்கிரைகாரையென்கிரை
1. “கொழைமே” கிரையென்கிரைகாரையென்கிரைகாரையென்கிரைகாரையென்கிரைகாரையென்கிரை
காரையென்கிரைகாரையென்கிரைகாரையென்கிரைகாரையென்கிரைகாரையென்கிரைகாரையென்கிரை
பாடியுந் தம்பிரைகை அரையென்கிரை காரையென்கிரை “என்பிரைகை” என்பதற்கு காரையென்கிரை
காரையென்கிரைகாரையென்கிரைகாரையென்கிரைகாரையென்கிரைகாரையென்கிரைகாரையென்கிரை

கண்ட கம்பீரமுடைய 'ஜப்பன் எத்தொலைவு தூர?' என்ற குறியை உடனடியாகவே "தங்கப்பாடல்கள் எண்ணெய்" என்ற அகலாசாத்திரத்து ஒரு பாகமாக மாற்றினர்.

• குத்தியே வடிவான கம்பீர சம்பெருமான் திவ்யவடி திரை வடாவித் தொழந்த காரணமின்றியே! என்ற காரணமெனது ஆரம்பித்தபாத்த, வடாவிக்கென செய்வதென பெரியோரென்கலர் அருகே திருக்கெழுநெல்பதார்த்த அநிபாய பேசுவோர் "கெம்புதடி நம்பென்கீரட வரப்பின" என்ற, வரப் பினிற் திவ்யவடி எதுநிகரெய்வையுங் ஆரவாரப் பவரவ உதரத் தவி வரப்

இவ்விடத்திற் றே சூப்பத்தாருநியாயமுதான் இருபத்திருநாடாய்ப்புரி
தும் "அரவு என்மெ தித்தை அரவு என் த டேகுட் டெக்கிதை; உச்சாவின
எக்கங்கடெகிதே" என்மெ வாக்மெய் வாய்ப்புரிமெது. பெரியாழ்வார் திரு
மொழியிச (1-3-5.) "அழகியவொருடயாக் கவிச்செய்யுள்" என்ற விடத்
திக்கு வாய் வாய்ப்புரிமெத்த அழகுநிழல் விழுவதென் இக்கு மொக்கத்தகை.
"சூரியதன்மே ஆத் குதகைமெதெனே, உவமெத்ததாய்ப்புயாக் துக்கெ"
என்ற என்நாந் குத்திரத்தின் மொருந் ஆராய்ததன் மெத்தகுத்தித் த வாக்மெய்
ஆராய்த் த எருகிச்செய்ததாவிருக்கத் தருதிக்கெ பென் தம், வாக்மெய்யாக்
வாக் தன் ஸ்ரீமொக்கவிக் டுபயவியை அழகுநிழல்க்கெட்டிப் பிதரு விவாக்
மெயை பக்கதியாக்மெ மெத்தத்தெடபபட்டா மொதுமென் தம் குதத்தகை
தகை வுக்கை என் த பெரியாடிக் திருவுண்மப் பத்தென்றாக். மெத்தகுத்தித்
குத்திரமடக்கமெ என்நாந் மெத்தம் ஆராய்த் தவிக் வாக்மெய் இக்காநிருக்க
வாமென் தம், அத்தம் குத்திரத்திருக் வாக்மெய்யாக் மொருக் குதவாக்
மொக்கவொகிருக்கவென் தம் அடியிதொபக்கவென் து விவாதாப்பத வாக்மெ
யுட வுக்கைதகைமெய்ப்பாருவாக்.

செய்யும் அரசும் என்ற உண்மை நோக்கமாகச் செல்லுதலின்றியே
செய்யும் அரசுமீத தயக்கமில்லாத உண்மையாகியதால், எல்லாம்
செய்யும் செயல் என்பது தாழ்ந்தது.

கேள்வி 1 : கல்வித்துறை உள்நாட்டுப்புறப்
 வளங்களுக்கான ? • தினிப் பெருங்குதாழ்வுகள் ? •
 கலாச்சாரம் மலர்ச்சி மலர்ச்சிகள் •
 துருவப்பெருங்குதாழ்வுகள் கேள்விக்கானது •

[illegible]

• • • — [கெஞ்சுக உங்குங்கும்.] “எம்பிரானைத் தொழாய் மடகெஞ்சமே!” என்ற விழை நானுஞ்சொன்னதே மேலகிழந்து தொழுத கெஞ்சுகச் சொன் டாக, என்வந்தவையது என் வாய்பொதவந்ததாய் பன்னிப் பிரியப் பார்த்த ிடத்தினும் நீ எம்பிரானை விடாமனே தொடர்ந்துமென்று அந்த கெஞ்சுக பிரச்சிஞ்சு, சொன்ன வாரிபத்தையுடனே மெய்த உங்குங்கும் தாய் தந்தையர் புகழினே வைத்தும் சொன்டாதெனவோன இவரும் தங்குப் பாரவிதேயமான கெஞ்சுக உங்குங்கும் பென்ற சொன்டாமெஞ்சு, இவனை எட்டு ஸ்ரீவைத்தி ளாய்க்கும், — “உங்குங்குங்குங்குங்கு கிபகங்குக்கு எருத்த என்னைக்கிள; இவந்தாய் அயன் பக்கம் துறவினாயேனே தனக்கு இவ் துறவிடமேன் மேலாக இவ் தங்குமிடமி அயன் பக்கமினே சிந்தையுங் கெஞ்சுகையானே; ‘என்னைஞ்செஞ்சுகச் சொன்டானைத் சொன்செய்கிட சிந்தையுங் கெஞ்சி ரே’” என்றுமே ஸ்ரீத்தந்த கெஞ்சுகையானே உங்குங்கும் பென்றே யினை.”

எம்பெருமான் பக்கம் வந்த சொக்கு விளி புகழ் குறையவந்ததற் துறவிதேய போனே, அயன் பக்கம் சொந்த தமது கெஞ்சுகக் குறித்தும் 1, “அயன்ஞ் செங்கிலும் வண்டானதுசெங்கிலுத் தொழுதார்தே” என்று விளபதவந்திப் பார்த்ததற் துறவிட மேலும் 1, பிறத்தமைய இத்தமைய வையவந்தும். தோத்தமைய உங்குங்கும் எந்திரடத்தும் உறப்பட்ட தெத்தமைய.

உங்குங்குங்குங்கு என் செய்வோம் — நீ என்ருந் துறவிருத்த தின்பு என்ருத் செய்பபுகவாததம்குடே? பேத தருவாக்கு எம்பெருமானுக்கு, அன்னைக்கு சீயுங்கு; இனிவரையப் புகவாததம்குடே? என்ற சொன்னதே, திற்த துறவத்த பார்த்தார்; “உங்குங்குங்குங்குங்குங்கு” என்று சொன்னதற்குப் பானத்திரிங்குங்கு; வாய்ப்பான அயன் வந்ததே இருந்த என்ரு அயன்ஞ் சொன்னதென்பே, கெஞ்சுக துறவித்திருப்பத தானே பத்தாரை எம்பெருமான் என்ருஞ்செய்த ஸ்ரீபபாருதமைய இனிபெருகு குறையுமினை பெந்தமக்கத் துறவி பெய்கிடுமெஞ் இனிமென்ன குறையுமினை என்று.

குறையுமினை = குறையும்குடேயும். இனிமேல் கெஞ்சுக்கு என்ன வாரிப் பென்ன, ஒன்று கிதிக்கிஞ்சு சிந்தையுமின்; என் அயனை மெய்வையதே ‘வள வேழமென்முதலாய்’ என்மே திருவாய்மொழித்தியுயே வாய்ப்பொதவந்ததாய் பன்னி அயன் பார்ப்பதொன்றாய்; அப்பேத அயனை நீ விடாதே டொய் என்ருத்.

குஞ்சும்குங்கும் = திருவாய்மொழி உறக்குங்கும்; இத் சொன் விவரப்பிரய மாகவே பெரும்குங்கும் தோய்க்கென்புனை; குறையத் தங்கு விவரமாய் கினைப் பத பானத் கிடுகெய்ததையே வாதனதும், சிந்தையத் கிடுகெய்த வந்ததையே பானம் இனித் தான் அயன்மொழிவாததும், வாய்ப்பொதவந்ததாய் பன்னித் தானே அயன் தோய்வாததும் அந்த வையத்தினும் கெஞ்சுக அயனை விடாத தொடர்வது பென்பதே இவரு விவரிதமென்க. ... (ச)

௧௦௦ — [இதன் மூலம்.] “கிடரத தோடர்கண்டாய்” என்ற ஆழ்வாரை நோக்கி சொன்னது, என் கிடரத தோடர்கண்டம், அங்கம் கிட்டாக் சென்று நெய்? என்று; கைப்பிரதமந்தரையுடையது என அமைந்தொழிந்த பவைய பொருளையும் அங்கம் கிடரனென்கிறது.

தாயையபோக பரிபமே வடத்துபவையும தந்தையையபோக தந்தியே வடத்துபவையும இந்த வேகத்தி னவந்தித்த மத்த தத்துவடப சிவபாதிக னவையித்தியே படியாதத் தத்துவடப சிவாதையபோகெ லிருக்கிற வடியை எனக்கு உபசரித்த அமைதியானே என்னை படியவென்கண்ட னவையிவானவன், சொந்தே! எனக்கும் வாய்மாரிருக்கின்ற சீயும் உயிரைக் காணாமலுடைய காணும் துப்போதகன் சிவையினவே சிவையித்தியுப்போயினின் மேலுள்ள காண மென்றும் னவையபவையும மத்தம வேலாயித்யுப்பென்கையும சோக் கொண்டும், இப்பாயத்தந்தை அன்குத் சொன்னென் என்குது. (௨)

எந்தையெனென் னும் எம்பெருமனென் னும்
சிந்தையுன்னவன் சொல்லுவன்கலியென்
எந்தையென்பெருமனென் னு கண்ணன்
சிந்தையுன்னவன் * சொல்லுகின்றவனெனவே.

(௩)

கண்ணன்	சிந்தையுன்னவன்	எந்தையே	{	எந்தையே! எனது
எந்தை எம்பெருமன்	{ 'எந்தையே! எம்பெருமன்	எந்தை	{	எந்தையே! எனது
ருமன் என்ற	{ 'என்! எந்த	எம்பெருமன்	{	எம்பெருமனே எந்தை
சிந்தையுன்னவன்	உத்தமந்தியுன்னவன்	எந்தை	{	எந்தையே! எனது
சொன்னவன்	{ காரியை நோத்திரை	சிந்தையே	{	காரியை நோத்திரை
	சொன்னவன்	என்பன்	{	காரியை நோத்திரை
சொன்னவன்	காரியை நோத்திரை	சொன்னவன்	{	காரியை நோத்திரை
பாடியென்	பாடியென்	சொன்னவன்	{	காரியை நோத்திரை

௧௦௧ — [எந்தையெனென் னும்.] “தாயுதேவியே” என்ற ஆழ்வாரை நோக்கி சொன்னது, அக்கையான கிஷயத்தை காரியை நோக்கிக்கிடர எந்தையே, கைப்பிரதமந்தரையுடையது என அமைந்தொழிந்த பவைய பொருளையும் அங்கம் கிடரனென்கிறது. (௩)

செல்லவாழ்வானென்ற சொல்லுடையது
மல்லவாழ்வானே காரியை நோக்கி
அவையுன்னவன் இவையுன்னவன்
என்பி யென்னவனென்பான் உயிர் உயிரே.

(௪)

[illegible]

மறப்புகளையும் உடனென்றுரைத்தீவன் •
மறக்குமென்று சொல்லாமலாக்கினனே •
மறப்புகளென்னுளின மனவினான் தன்னை •
மறப்புகை விதி உடனென்றுரைக்கையே.

(60)

[illegible][illegible]

மேற்படித் தூதரையும் நானேயும் உணர்ந்திருந்த உதயபிரகாசம் தூதரெனத் தம் தந்தையின் நினைவாக. என் ஒரு சேதாசூரிகூட, சிவந்ததன் என் அநிதாமாசிரித்தானென மதையும் என்னைதாமசை; அநிதாசபாஸ்யகரே லாவிருந்தது. இப்படியாய், என் சிவாசிரதனையும் சிவமையும் என் நினைவிலே பேசுதல் 'சிவந்த தூதர்திதரு இடவிலி' வரலெனத் தூத' என்னுபாத்த அழகென திருக்கண்ணகரம் குறிசு சோகென்கொண்டே தந்தியப் பற்றி வேளக்குறையும் மதப்படுபொம்பு என்னுத்தத்தினுளென சிவமாயைப் பன்னுத்தென என்னென மதப்பென்?

—தனக்கு கொள்கையின்— பெருகியிருந்ததாம் கைக்குந்த
அந்தமருந்த அதுபயிப்பதே உதவக்கூடாது '11

சத்தமாதத தீண்டித் துருகுதலாகக்கொண்டு வரக்கூடும்; அப்பொழுது அதுவாயுமே; புருஷசகாயித் தீப பெருமையா நிதிதாயபெருமையா; “மேதம் வஸ்யாக்கிளக்கொண்டு விளங்குதல் பெருமைய திருபாயதம்பலித்த” இத்தயாதி.

தன்மகனாக நிகழி ஆராய்ச்சியில் எதிவகை மதிப்புப் பெறத் தம
பெருமனதுமையுடைய, ஆழ்க்கன நிகழ்ச்சிக்குப் புதுமனம் நிகழ்நி
கலிசேயிதே எப்பெருமனது மதிப்பு அதிகம்.

தனம் ஒளிவயிட்டு இரண்டு; சம்பெருமாணம் பிசாடகவயிட்டு இரண்டு; டெல்டெய் டெல்டெயெனயம் நெய்யுமென நெய்யு - நெய்தலை நெய்தலெனயம் உதம்பந்தலை சம்பந்தம் இத்தலாதினம் காங்க.

சதையாசன நுதிரை மேய்க்கப்பெறும், எம்பெருமானும் தோடகங்கள்
சதநமஸ்கரணம், ஸ்ரீராமபெருமான் பெருத்தொருதே 'என்றும் சொல்லு
வான், தோவனான் மாரீசனிடம் வந்த 'தோவனான் அடக்கம் & துணிக்
பெறுவான்' என்ற தோக்க, கருவியென-தனி ததெனென வல்லு வான் துணை
தனன் அபாசேயம் தனி தந்தெனென வல்லு வான் துணைப்பான்" என்றதொரு
விடக்கறிவது, 'விதோடகங்கள் எப்பெடுத்தவனானொரு தோவனான்;
துணை அடக்கவானொருமே' என்றும்.

சதாயமாத நன்னிழைதான் உதிகைத்தியற்புப்பண்ணை; கம்பெரு
மாண்புபடுதே, ஸ்ரீராமசாதந்தர சீதந்த பாதாபுரம் காலபித் புரண்டு
உதரியபுரம் ஸ்ரீராமபுத்தி பாலித்தம். 'பயுதே பகலுண்டு போகிறேன்"
கெந்த உதரியபுரம் கிணையுடையார். 1. "இன்பத்தையிழந்த பாலியென
தரவி கேளாதே" 2. 'கழிப்பென் கிந்திந் கண்ணின் கோக்கல் நன்னிழை
யிழந்தேன்முதலே" 3. 'உக்கிரக்கண்ணன் கண்ணபாய் குலவந்த
கோக்கியபுரம்" கந்தபுர பெண்ணை உதையுதல்—இக்கனை பத்தம் பர
உலகமய பொருத்தம் கண்ணென.

வணங்குவதற்காகவேதான் 'மனிதன்' என்பதற்குத் தோன்ற மனிதங்களுக்கு எதிர்த்தட்டாத மேல்சக்தி இருந்த வேண்டியதிருந்தது. பரந்தாரத்தங்களுக்கு அஞ்சாமல்வரு மோசனப்பத்தர சூதாசியதான், மோசனப்பத்தர மேலே அலாதிக்க நிலைப்பாட்டுக்குப் பரந்தாரத்த சிறுபாணங்களுக்கிற் தெனியுப் பத விபதமேயன்றே ஆழமேலுக்குப் பனி.

[illegible]

1. பெருமாள் திருமொழி. 2. பெருமாள் திருமொழி. 3. திருவாய்மொழி 5-8-4.

இப்படிப்பட்ட கம்பெருமான் விஷயமாக எம்மாழ்வார் வாக்வினையே அடிமை
செய்ததாயிடு ஆயித்தினது இத்திருவாய்மொழியைப் கருத்தடன் கற்பன்
கட்டு குணபுணம் கடைவே வந்ததாயிற்று.

உயி வாயும் கம்பெருகு இரண்டுவகையாகப் பொருளுகையிற், ஞான
முண்டாகுமென்பது ஒரு பொருள்; ஞானம் கம்பெருமென்பது மற்றொரு
பொருள். "ஞானநாயகியாக் கொண்டொருநிலையே கோக்குமொன்று" என்
கிறபடியே ஞானவாத பகைத்திஷயத்தையுடையதானதானே இருக்குமாதலால்
அது கம்பெருமென்பது கடைவாய் பரிபாடலாக. (26)

முதற்பத்த முதலித்த.

ஆழ்வாய்மொழியைத் தீயித் திருவாயின என்க.

ஸ்ரீ.

திருவாய்மொழி முதற்பாதினை வாய்மொழி கருத்து.

—*—

பாற்பாருள் கம்பெருமான் தன்னுடைய சித்தித்தகை கருவியினையே
ஆழ்வாய்க்கு அளிக்குமென்பதே பரிபாடல் வாக்வினையே ஞானத்தாக் கொடு
த்தது. இன்ன முறிக் வாயும் மறாதிப்பாய்கிடக்கெனென்றென்னி அக்காயம்
மறவாய்மொழி இடைகிடந்த தாமுடைய துருவபதினை கிடைவாய்மொழி
பன்ன, அத்தானே விஷயமாகவாய் தக்கவருளத்தையுடையவான ஆழ்வாய்
அவனுடைய திருவாய்ப்பாடு குணத்தாக் தமது திருவாய்க்கித்தானே அதுப
வித்தது. அவ்விஷயம் தனிக்குறது அதுபவிக்கொருவாய்மொழியை அவ்வாய்
விஷயக் கடைவாய்க்கொண்டு பெருந்தொழிக்குறது அதுபவிக்க விருப்பி அதுவாய்ப
பார்த்த தயாவுமாய் வாய்மொழித் தொகுத்ததாய்க் கடைவாய்மொழி பகைத்
விஷயத்தின் குணத்தையும் அவ்வாய்மொழியை பரிபாடலென்ப பாடலாக்
கையும பரிபாடலிக்குப் பத்திக்கொடான திருவாய்தகையருபதேகித்தது. படி
தீயருள் அவனுடைய கைவாய்ப்புணமென்ன, அபாடலென்ப பொதுக்குத்
தக்கவையென்ன, கடைவாய்க்கென்குறது பரிபாடல் கைவாய்மென்ன, கைவாய்
ஞானத்தொடுக்கையின்குறதுத் தக்கவையென்ன, ஞானவாய்மொழிப் பொதுமாய்க்குத்
கம்பெருத் தக்கவையென்ன, கொண்டு வாக்வினையென்குறது கைவாய்க்கொண்டு
விஷயம் பரிபாடலாகவாய்க்கு துருவகுணமென்ன, தன்னுடைய பொதுவாய்ப்
பொதுவாய் பொதுவாய் அதுவாய்க்கொண்டு கொடுதருகுத்தக்கவையென்ன, பாம்பு
பரிபாடலாக்குறது தக்க முறையாக் கொடுதருகுத்தக்கவையென்ன ஆகிற இக்குணம்
கை வாய்மொழி திருவாய்மொழியாகும் கையுளக்கு செய்வாய்க்குறதுகொண்டு அவ்
வாய்மொழி பரிபாடலாகவாய்க்கு கைவாய்க்கொண்டு கொடுதருகுத்தக்கவையென்ன, பாம்பு
பரிபாடலாக் கைவாய்க்கொண்டு கொடுதருகுத்தக்கவையென்ன பரிபாடலாக் கைவாய்க்கொண்டு
கைவாய்க்கொண்டு கொடுதருகுத்தக்கவையென்ன அறிவித்தது. ஞானவாய் ஸ்ரீகிருஷ்ணரின்
அவனருளிக்கொடுத்த பரிபாடல்க்கித்தனை கித்த தொகுத்ததாய்க் பரிபாடல்

பாதிவசம்வசவதம் தவிர்ந்த அயன் விஷயவசன ஞானத்தொழில்வென்றி அயன் பக்கவிரை அகல்வயாவேனா பத்தியவப பன்னாக்கோமொனத, தமக்கு அயன் மயங்கமதவசனாவிருப்போமே தாமத இத்த அயனாகிவருக்கு அஞ்ஞாநியருத்தி பூர்வகவசன ஞானப்பத்தின் உபதேசாததான உண்டாகி பஜாத திரை முப்பெருர் முதற்பத்திரை.

— இதற்கு ஆசாரபதருதவ ஞானகை வருமாத —

“பாபவருயிரிற்ற வளவெழ வவகவசவன் அகவயுளும்பர்வனவாதி பதி மயங்கமதவசனாவிருப்போமே தமதத்தி மறத்தொழில்வென்றி அயன் பக்கவிரை அகல்வயாவேனா பத்தியவப பன்னாக்கோமொனத, தமக்கு அயன் மயங்கமதவசனாவிருப்போமே தாமத இத்த அயனாகிவருக்கு அஞ்ஞாநியருத்தி பூர்வகவசன ஞானப்பத்தின் உபதேசாததான உண்டாகி பஜாத திரை முப்பெருர் முதற்பத்திரை.” (2)

ஆசாரப் திருவாய்மொழி ஸாரணம்.

பெருமாள்கோயில் பிரதிபாதிபவங்கரம்
அன்னங்கரகாரகாரிவ் வவாமி அருளிச்செய்த
திருவாய்மொழி திருவாய்மொழி உதவ திருவாய்மொழியில்
முதற்பத்தி முதற்பத்தி.

ஸ்ரீ.

சூழலர் நிருவாகியே சரணம்.

முதற்பத்தின் அடிவரவு.

1. உயர் மன விரைவ் வாய் அவரவர் சிந்தனை
நிட காரநி லுறவ் பார்த்த கா கிடு.
2. விடுவின் மின் னி சிங்ங தத்த பத்த,
அடக் குவ்வ பெருங்க வம்பெரு ரோர் பத்த.
3. பத்தகட பெய்வரு மகமவுகட வானுமீயர்
கிண்குற வுறங்குறவர்க் தெரங்கோ வானுமீயர்
வனத்தவன் தயக்கத அமரர்க் கஞ்சிறை.
4. அஞ்சிறை பெய்வெயல கிடுவிறு கெய்வீங்கு
கெயி வருகாத கெய்விறு கிடுவிறு
காடாத வுடவழி வனவியல் வனவிறு.
5. வனவிறு கிண்குற வானுமீயர் தானுமீயர்
வானுமீயர் கிண்குற வானுமீயர் தானுமீயர்
வானுமீயர் கிண்குற வானுமீயர் தானுமீயர்.
6. பகிவது கதவா கிடு மனங்கடவா
கெய்விறு வானுமீயர் கிண்குற கிண்குற
தருவ வுறவர்க் வானுமீயர் தானுமீயர்.
7. தானுமீயர் கிண்குற வானுமீயர் தானுமீயர்
கிண்குற வானுமீயர் கிண்குற வானுமீயர் தானுமீயர்
கிண்குற வானுமீயர் கிண்குற வானுமீயர் தானுமீயர்.
8. தானுமீயர் கிண்குற வானுமீயர் தானுமீயர்
கிண்குற வானுமீயர் கிண்குற வானுமீயர் தானுமீயர்
கிண்குற வானுமீயர் கிண்குற வானுமீயர் தானுமீயர்.
9. தானுமீயர் கிண்குற வானுமீயர் தானுமீயர்
கிண்குற வானுமீயர் கிண்குற வானுமீயர் தானுமீயர்
கிண்குற வானுமீயர் கிண்குற வானுமீயர் தானுமீயர்.
10. தானுமீயர் கிண்குற வானுமீயர் தானுமீயர்
கிண்குற வானுமீயர் கிண்குற வானுமீயர் தானுமீயர்
கிண்குற வானுமீயர் கிண்குற வானுமீயர் தானுமீயர்.

ஸ்ரீயர் நிருவாகியே சரணம்.

607

உருவச் சித்திரங்கள் காண்க.

ஸ்ரீமத் வேதாந்ததேசிகளே அருளிச் செய்த

தீரயிடேரபதிலுத் தரத்பர்ய சத்தரவளி

—•—•—•—•—•—

[பெருமாள்மேல் பிரதிவாதிபயம் எம் அன்னக்காரைவர்
இவற்றை உண்புடன் உதவது-]

புதுப்பு ஸ்கூல், தரவாங்கு கவிதாநிபுண கருமணி |

வேதாந்தமரபுமயபெயர் செ வரலீயுதா வரதா ஹ்யுமி ||

— 附录 —

உள்ளவனுடைய பூதர அரம் ஸாதிசுபவாணீ, திணுதநிலைமாமாணவலிசை
காசகாசவாந்திணி: பூதமணலி கதிவிசுபவாணீ பவணி |
பாநம் வான பூதிசை லகணபுலிவதநுதர அரம் துதர அரம்
பூதபூதபூதபூதபூத பூதி சிவதநாநவாணீபரம் திபர அரம் ||

[illegible]

மென்சு ? எவ்வம் தோன்றக்கூடிய சங்கவகைப் ஸ்ரீஹரித்ரகுருகுருகீர்த்தி
 ஸாஷாஸாநம் தநாதுவ்யு” என்பதெ லிவ்ரு பவத்திஷயத்திசு மத்த
 விஷயங்களுக்குத் தாம் எவ்வ லித்தாந்தமாதலாம் தோவிட பவஸ்பாஸே பவ
 வத்தித்தோதாம் உயி. அங்நிஷயம், அரணியப்போஸே ஸப்பெருமாரிசு உயி
 திகையேறுமென்று சாந்தரக்கவ மொன்றுகையானே அயாவக்களுக்குத்
 தெரிந்த பவஸ்பிதும் சாஸாஸைத் ததித்த உயித்தித்தப்போசு ஸப்பெருமாரிசு
 யும் சந்த பவஸ்பிதும் ததித்த உயித்தித்தம் எந்ரும், இவ்வவஸேயல்
 தியே தயித்ய பவஸ்பாஸைது அரணிய மஹரிஷிதிரூபம் கவஸ்பாஸை
 பவஸ்பிதிரிசு ஆஷய் கவ்ஹம் சந்தந்ததாபுடயதயாம், ஆஸே திசு கவ
 கவதிக ஸிக்குதீதயாரித்த. [ஹகுவிசாஸெஷயோத்யு] “அதரி ஸுதரி
 பக்கிரிதயஸாந்தந்தவகவதாஸுடய புஷய் கவஸ்பாஸே” என்பதெ
 ஆஸாஸந்ருதய திவ்வயகத்திப்படியே ஸாஸ்டருகிசு திருக்கோசத்தித்தருத்
 தருதிபாசு பவஸு சந்தரபு. வேதங்களுக்கு உயிருத்தநாஸம் மஹரிஷி
 இபத்திய இந்நாஸ புரணங்ககிசெய்வோம் உயி பவஸு உயிபவஸுட
 கெருகியே அந்த புயிபவஸிசு திருவாய்மொழியிதிரூபமென்று; ஆகும் அந்
 தம் புரணதிரிசு சாஸாஸேயத்தம் தாஸாஸேயத்தம் தயாஸுபக்கஸாசு
 புயிசெய்தம்; இவ்ரு அப்படியிசெய்த. தந்தருதத்தித்தரு சந்தி கிவயா
 ஆழ்வாருகிசெய்ததாஸாஸே கெவஸு ஸத்திவயிதருக்கெந்த இத்திரு
 வாய்மொழியிசெய்த தாவிட பவஸு ஸபதிசெய்தவாது வேதோப பருத்தாஸு
 கெந்த திவ்வயிசெய்ததாஸும். (6)

சூகன ஸாரீசகாசு-சூகநிவ விஸகம் விஸாதிவ்யுதி ஸாஸா
 ஸாஸெஷயோசாஸ விஸாஸம் ஸாஸாதிவ கெவஸு தாஸாஸாஸாஸாஸ
 [வய்யு |
 ஸாஸுதி தாஸாஸாஸ ஸாஸாஸாஸாஸ ஸாஸாஸாஸாஸாஸாஸ
 ஸாஸாஸாஸ ஸாஸாஸாஸாஸாஸாஸாஸாஸ ஸாஸாஸாஸாஸாஸாஸாஸ
 [ஸாஸாஸாஸ ||

உருக்கோசத்திசு திருவாய்மொழியிசெய்த வேதங்களுக்குத் தெந்த உயி
 ருத்தாஸம் [விவாய்மொஸம்] ஸாஸாஸாஸாஸ அரணியவே பவத்தியே வேத
 தாஸாஸாஸாஸாஸாஸாஸாஸாஸ இதிசு. * உயித்தயுயிசெய்தோடகி திருபத்
 தோரு பவஸுக்கெந்த வேதாந்த சாந்தார்த்த தாஸாஸாஸத் தெரிவாஸ கெவரிசெ
 கெந்தா. [திவ்வியபவ ஸாஸாஸாஸ சாந்தத்திசெய்த பவஸுக்கெந்த ஸாஸாஸாஸாஸ]
 இத்தகாஸத்தாஸ ஸப்போஸாஸாஸ தோஸுதிசெய்த திருபத்தோரு சாஸாஸாஸ
 தாஸாஸாஸாஸாஸாஸாஸாஸாஸ திருவாய்மொழியிசு தாஸாஸ பவஸாஸ ஸாஸாஸாஸ
 தெவ்வாஸாஸ. இது 'சூயிதம்' என்பது ஸாஸாஸாஸாஸாஸாஸாஸாஸாஸாஸாஸ
 சாஸாஸாஸாஸ ஸாஸாஸாஸாஸ இவ்வாஸ ஸாஸாஸாஸாஸாஸாஸாஸாஸாஸ, இத்திருவாய்

மொழியின் தூத தரவென் உளவன; கண்ணிதன் தெத்தாய்பும் இறந்து
 செஞ்சுதமெய்தன்ன அகநயுக்கட்டி தந்தொரு தகையகங்கொண்டால்
 வளநலனாயவாயவாய பழங்கெதும் இவ்வளவு வடிவெடுத்ததென்னவாய சாத்தி
 ரன் பாதாரமரன் இத்திருவாய்மொழிக்கு மற்ற மட்டு வளநலனும் உதயபாரிக்குத்
 தன்ன தகையவாயவாய அந்நவனவெதும் இவ்வளவு வளநலன்தொருதிரையாக வடி
 வெடுத்ததென்னவாய. இவ்வளவுகளையே இது அகந வெதநலனம் என்றவாறு.

[வளநலனெனெனே ஸதகென] திருவாய்மொழியின் பகைவன் தருத
 னால் அந்த மொருதூதம் அகந்நின் பெருகென்னவென்கின்ற ஒத்தவாக தாந்
 தொன்ற, என் த கண்ணிவாயுமுண்டு. ஒவ்வொரு பதிகத்திலும் பங்குதி
 பகையாகிய திருவாய்மொழிக்குவென்கொரு போன்ற ஒன்றாகக் கண்ணிவொரு
 முகம். (3)

புரவென வெவவ துதாணவூன் புரவாவின ஸதகெனவூ
 [சுருதுநாபாபா
 துதுபுரவூன் தீதென துதா துதாணவென வெவ துதாவினவென
 புரவூவெனவாபாபாபா துதாணவூன் துதாவினவென துதாவினவென துதாவினவென
 துதாவினவென துதாவினவென துதாவினவென துதாவினவென துதாவினவென ||

இனி இத்திருவாய்மொழிக்குப் பாதார சாத்தியவனான அந்தநான் இன்
 னவையென்பவென. முதற்பக்கினே என்னை நுநாதுகடைய உபாபத்தமுன்,
 இரண்டாற்பத்தினே உபேயத்தமுன் பேசப்பட்டன, சேவயத்தவாறுதலையாக
 உபாபத்தம் சொன்னப்பட்டது, பேசப்பதா கித்தான புத்தவாக உபேயத்
 தம் சொன்னப்பட்டது என் த அந்நிபத்தவது. இத்த உபாபத்தம்—உபேயத்தம்
 கண்ணிதன் தகையவாயவாய கித்தா கித்தா கித்தா கித்தா கித்தா கித்தா கித்தா
 எம்பெருமானைத்தந்தித்த வெதொரு உபேயத்தம் தகையவாயவாயவாய
 கண்ணிதன் தகையவாயவாய கித்தா கித்தா கித்தா கித்தா கித்தா கித்தா கித்தா
 அவன் தகையவாயவாய தகையவாயவாயவாயவாயவாயவாயவாயவாயவாயவாய
 னால். (4)

வெவீ ஸ்ரீநாது வுலவீனென கண்ணிதன் வடிவென்கொடியும் வளநலனென
 வெவூவாநீது துதாணவூன் வுலவீனென ஸதகெனவூதி துதாண
 [தகையவூதி |

வெவூவெனவூதி துதாணவூதி துதாணவூதி துதாணவூதி துதாணவூதி துதாணவூதி
 துதாணவூதி துதாணவூதி துதாணவூதி துதாணவூதி துதாணவூதி ||

[illegible][illegible]

1. [தம்பிரித்தல்] = பருவியிடுதல். 2. எவ்வாறும் தம்பிரி.
3. [தம்பிரித்தல்] = பிள்ளையளித்தல். 4. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100. 101. 102. 103. 104. 105. 106. 107. 108. 109. 110. 111. 112. 113. 114. 115. 116. 117. 118. 119. 120. 121. 122. 123. 124. 125. 126. 127. 128. 129. 130. 131. 132. 133. 134. 135. 136. 137. 138. 139. 140. 141. 142. 143. 144. 145. 146. 147. 148. 149. 150. 151. 152. 153. 154. 155. 156. 157. 158. 159. 160. 161. 162. 163. 164. 165. 166. 167. 168. 169. 170. 171. 172. 173. 174. 175. 176. 177. 178. 179. 180. 181. 182. 183. 184. 185. 186. 187. 188. 189. 190. 191. 192. 193. 194. 195. 196. 197. 198. 199. 200. 201. 202. 203. 204. 205. 206. 207. 208. 209. 210. 211. 212. 213. 214. 215. 216. 217. 218. 219. 220. 221. 222. 223. 224. 225. 226. 227. 228. 229. 230. 231. 232. 233. 234. 235. 236. 237. 238. 239. 240. 241. 242. 243. 244. 245. 246. 247. 248. 249. 250. 251. 252. 253. 254. 255. 256. 257. 258. 259. 260. 261. 262. 263. 264. 265. 266. 267. 268. 269. 270. 271. 272. 273. 274. 275. 276. 277. 278. 279. 280. 281. 282. 283. 284. 285. 286. 287. 288. 289. 290. 291. 292. 293. 294. 295. 296. 297. 298. 299. 300. 301. 302. 303. 304. 305. 306. 307. 308. 309. 310. 311. 312. 313. 314. 315. 316. 317. 318. 319. 320. 321. 322. 323. 324. 325. 326. 327. 328. 329. 330. 331. 332. 333. 334. 335. 336. 337. 338. 339. 340. 341. 342. 343. 344. 345. 346. 347. 348. 349. 350. 351. 352. 353. 354. 355. 356. 357. 358. 359. 360. 361. 362. 363. 364. 365. 366. 367. 368. 369. 370. 371. 372. 373. 374. 375. 376. 377. 378. 379. 380. 381. 382. 383. 384. 385. 386. 387. 388. 389. 390. 391. 392. 393. 394. 395. 396. 397. 398. 399. 400. 401. 402. 403. 404. 405. 406. 407. 408. 409. 410. 411. 412. 413. 414. 415. 416. 417. 418. 419. 420. 421. 422. 423. 424. 425. 426. 427. 428. 429. 430. 431. 432. 433. 434. 435. 436. 437. 438. 439. 440. 441. 442. 443. 444. 445. 446. 447. 448. 449. 450. 451. 452. 453. 454. 455. 456. 457. 458. 459. 460. 461. 462. 463. 464. 465. 466. 467. 468. 469. 470. 471. 472. 473. 474. 475. 476. 477. 478. 479. 480. 481. 482. 483. 484. 485. 486. 487. 488. 489. 490. 491. 492. 493. 494. 495. 496. 497. 498. 499. 500. 501. 502. 503. 504. 505. 506. 507. 508. 509. 510. 511. 512. 513. 514. 515. 516. 517. 518. 519. 520. 521. 522. 523. 524. 525. 526. 527. 528. 529. 530. 531. 532. 533. 534. 535. 536. 537. 538. 539. 540. 541. 542. 543. 544. 545. 546. 547. 548. 549. 550. 551. 552. 553. 554. 555. 556. 557. 558. 559. 560. 561. 562. 563. 564. 565. 566. 567. 568. 569. 570. 571. 572. 573. 574. 575. 576. 577. 578. 579. 580. 581. 582. 583. 584. 585. 586. 587. 588. 589. 590. 591. 592. 593. 594. 595. 596. 597. 598. 599. 600. 601. 602. 603. 604. 605. 606. 607. 608. 609. 610. 611. 612. 613. 614. 615. 616. 617. 618. 619. 620. 621. 622. 623. 624. 625. 626. 627. 628. 629. 630. 631. 632. 633. 634. 635. 636. 637. 638. 639. 640. 641. 642. 643. 644. 645. 646. 647. 648. 649. 650. 651. 652. 653. 654. 655. 656. 657. 658. 659. 660. 661. 662. 663. 664. 665. 666. 667. 668. 669. 670. 671. 672. 673. 674. 675. 676. 677. 678. 679. 680. 681. 682. 683. 684. 685. 686. 687. 688. 689. 690. 691. 692. 693. 694. 695. 696. 697. 698. 699. 700. 701. 702. 703. 704. 705. 706. 707. 708. 709. 710. 711. 712. 713. 714. 715. 716. 717. 718. 719. 720. 721. 722. 723. 724. 725. 726. 727. 728. 729. 730. 731. 732. 733. 734. 735. 736. 737. 738. 739. 740. 741. 742. 743. 744. 745. 746. 747. 748. 749. 750. 751. 752. 753. 754. 755. 756. 757. 758. 759. 760. 761. 762. 763. 764. 765. 766. 767. 768. 769. 770. 771. 772. 773. 774. 775. 776. 777. 778. 779. 780. 781. 782. 783. 784. 785. 786. 787. 788. 789. 790. 791. 792. 793. 794. 795. 796. 797. 798. 799. 800. 801. 802. 803. 804. 805. 806. 807. 808. 809. 810. 811. 812. 813. 814. 815. 816. 817. 818. 819. 820. 821. 822. 823. 824. 825. 826. 827. 828. 829. 8

வந்தவழித் தோழையவாழ்த்] * சீர்தயென்றிவை * அதுவரை யவரவன்
 னான் விடுபட்டு நகரம் வந்துபந்த புனர்த்தவென்கடவ்வாரை லவரவ
 கடியவன். 4. [தாக்குத் துள்ளவகையாத்] * தள்ளுகையென * அவன் அந்
 துள்ளும் மிகவுட அந்நாளுவிருப்பான். 5. [தவவதந்தித் தாடயவதவந்த
 வந்தவாத்] * உத்தமத்தியென சொந்த மந்தவின் * அவ்வய புருஷர்த்தத்
 திதவாடகதம் விவதவயவ வவவாபதி ருபுருஷர்த்தத்தத புடயவன்.
 துவதவத்தத்தவா வுரவூத்தவதவாடகதம் இவயவ (அதவத)
 வாவதவயவ யாதொரு பாரபயவந்து வவவயயவவவ, அதிதவாடகதம்
 வவவவய்யவயவத பவதவாபதி வந்த வவவ. 6. [வொதா கடு
 விவிரவாவிவதவ விதா] வந்த ஆவ்வருவிரவெத பாரபயவ்வென
 னாம் துவதவத்தத்தவ; தெனூர் உதவாள் பதூவூ - கதாவி துவத
 நவதித வரவூதிவ வெவவூவெவதவூவ. [வூவூ, துவெவத
 வ வெவதவூவா - விவதவூர் உதிவாவன்.

6. [வந்தவ தவவதாத்] * குத்தவம் தீவ்வம் * வந்தவாவும் குரு
 தீவாவ அவிவாவிப்பவன். 7. [வவிரவதவ] * அடவெழிவ வவவதவவ
 * தீவத் தீவந்து விடுவிரவயவவன் 8. [வவவதவத்தவவாத்] * வவ
 ருதவவெவ * தவ்வ துவதிவ வவவாதிவெவவ பவதவாவவன். 9.
 [வவ்வவ உத்தவதவாத்] * தவ்வதவத்தவவவவ * அதிதவ ருதவி
 வவ வவ்வதவதவ விவிரவவன். 10. [வூத்தவதவ] * வவதவவாவன் *
 வவவவவவவவவ துவாவயவ துவவவயவிரவவவன் துவ திவதவ
 வடத தவ்வவவயவவவவவவவவ [வவ்வவவவ உதவதத்] வ
 வெருவாவி வவவவவ பவிரவ தீவவாத் திருவவவெழிவிரவ உ
 தவதவாவவவ வந்தவத. (உ)

வவாவதவவவ வவவெதவாவிகதவாவாவ தவ திவ்வதவாவ
 வவவவவவவவவ துவவாவதவ வவவவவவவவவவவவ
 வவாவவவவவவவவ வவவவவவவவவ துவவாவவவவவவ
 வவவவவவவவவவவவவ வவவவவவவவவ வவவவவவவவவவவவ ||

[பத்தவவவவவவ] இவத் திருவாய்மொழிதீவ வவவெருவதவ
 வெவவவவவவ வெவவவவவத. 1. [வவவவவ பத்தவதவாத்]
 * வெவ்வெவ வவவவவவவவவவவ * பத்தவவவவத் தவ வடவ
 வவவ வெவிரவவிரவவவன். 2. [அதிதவதவத்த திவ்வதவாத்] * தி
 வவவ வவவவவவ * தீவத் திருத்தவவவவவவவவவ பவத திவ
 வன். 3. [வவ்வவ துவத்தித்தவாத்] * அவவவவவவவவ வவவவ
 வவவத் தவவ அவவவவவவவவ * திவவவவவவவவ வவவவ
 வவ வவவவவவ துவவவத் திவவன். 4. [தவவவவவ] * வவவவ

[illegible]

ஆக இத்தகையவையெல்லாம் சமீபகாலமாகப் பண்புப் பரப்பாகப் பெருகியிருக்கிறது. இதுவரையில் ஆதார அருளிச்செய்தவர்கள் தாங்களே.

[illegible]

* ஸ்ரீமயங்கோளி : இம் திருவரங்கமழிநில சமீபகுமா ளுடைய குறும் வரலாறு பின்படிக்கத் தகவல்து.

1. அலிஇகா கதாபாஸையெ * துமபுரீதரி * பெரிய திருநா
முதலாக தபாஸுரீசுருகுபதேசுரீசையெ 2. கதாபாஸாநி * சிந்தாம
நாயகாபுமாதான் * தாசீக பதாபுதாசுரீசையெ 3. கதாபா
தீபுல எசுரீசையெ * கதாபாஸையெ * கதாபாஸையெ * கதாபாஸையெ *
கதாபாஸையெ * கதாபாஸையெ * கதாபாஸையெ * கதாபாஸையெ *
4. கதாபாஸையெ * கதாபாஸையெ * கதாபாஸையெ * கதாபாஸையெ *
கதாபாஸையெ * கதாபாஸையெ * கதாபாஸையெ * கதாபாஸையெ *
5. கதாபாஸையெ * கதாபாஸையெ * கதாபாஸையெ * கதாபாஸையெ *
கதாபாஸையெ * கதாபாஸையெ * கதாபாஸையெ * கதாபாஸையெ *

உபாயமும் உபேயமும் தானேதான் சம்பெருமானத் திருவாய்மொழி
 னும் பாதிசுதிக்பயபெருகும் முதற்பத்திற் கோவபதமகோவந்த உபாயத்
 தும் சொன்னபடி பாதசாதும இரண்டாமபத்திற் போக்பதமகோவந்த
 உபேயத்தும் சொன்னபடி பாதசாதும இவகின்னெனும் நிவபமகாச அகர
 யோசம சொன்னென்கென உபயுத்தமகாவையே அத லுன்னுமபத்திற்
 சொன்னபடி மேல் வகையபத்தானது சம்பெருமானத் தவிர்த்து யேத
 உபேயம் தொடராதென்தம் ஐந்தாவா முதலானவை அஷ்டகந்த மதமேயே
 முதற்கவை பாதசாதுப் பாரையங்காரமாமட்ட மென்தம் தெரிவிக்கும முதற்காலே
 உபாயத்தவந்தை ஸஞ்ஜேஷாடயேதாதி, ஐந்து நேடாடம்பி பத்தவகாரித
 லுன்ன ஆதபத்தவகை உபாயத்தவந்தைநிப்பபடுத்தவகையவ ஸ்ராரித்த.

பாடம்: திடுவெழுத்துக்கும் கலாநூல்கொள்கையுடையதும் தம்
மலாயுதம்: கலாநாயகம்: கலாநாயகம்: தம்: கலாநாயகம்: கலாநாயகம்: ||
கலாநாயகம்: கலாநாயகம்: கலாநாயகம்: கலாநாயகம்: கலாநாயகம்: கலாநாயகம்: ||
கலாநாயகம்: கலாநாயகம்: கலாநாயகம்: கலாநாயகம்: கலாநாயகம்: கலாநாயகம்: ||

[illegible][illegible]

வேதார்த்தபொருள்களை வெளிப்படுத்த பாதுகாத்தாலும் திருவடமொழி
யும் வளகாங்குரத்திலுள்ள தந்திர கோட்டுமடமும், அதுதான் தந்திர
விளக்கு திருவடமொழி உலகாங்குரத்திலுள்ள பாதுகாத்தந்திரமே எனவரும்.
யும் ஆசார்பாணான சிவஜிதபபெருந்தான் அநாதகரமென்கிறார். [நீதி
கண்ட அங்கீகரி] ௨௪. ௫ பதினாறு, பதினாறு பாதுகாத்தபுலத்தான் [அந்த
யிமாமு] உத்தர கோடுகளை வெளியே பாதுகாத்தபுலத்தான் என்றபடி.
துவமொரு அநாதகரத்திற்கு வளகு பாதுகாத்தான் அநாதகரத்திலுள்ளபுலத்தான்
திறை அது. [நாதிவழித்தந்திரம்] தந்திர அநாதகரத்திலும் துவமொரு

திருவாய்மொழி முதற்பத்துச் செய்யுளாகரதி.

செய்யுள்.	பக்கம்.	செய்யுள்.	பக்கம்.
அவ்விலகலம்	249	என்செய்யுறையுரைக்கலம்	148
அஞ்சினதையுட்கம் (தி-து)	177	என்வீணைகண்டுகாங்கி	167
அஞ்சினதையுட்காங்கி	144	என்வீணைமுறையுட்காங்கி	166
அடங்கெழில்சம்பந்த	96	என்வீணைமுறையுட்காங்கி	248
அடியென்நிதியுரைத்தம்	108	எய்துதெய்வமுறையுட்காங்கி (தனிபன்)	91
அவ்விலகலம்	220	ஒக்கியவையுறையுட்காங்கி	272
அமரன்செய்யுறையுட்காங்கி	187	ஒக்கியவையுறையுட்காங்கி	100
அமரன்செய்யுறையுட்காங்கி	248	ஒக்கியவையுறையுட்காங்கி	124
அமரன்செய்யுறையுட்காங்கி	222	ஒக்கியவையுறையுட்காங்கி (தி-து)	266
அமரன்செய்யுறையுட்காங்கி	118	ஒக்கியவையுறையுட்காங்கி	254
அம்மையுட்காங்கி	255	ஒக்கியவையுறையுட்காங்கி	226
அருவியென்நிதியுறையுட்காங்கி	270	ஒக்கியவையுறையுட்காங்கி	289
அருவியென்நிதியுறையுட்காங்கி	163	ஒக்கியவையுறையுட்காங்கி	256
அவ்விலகலம் (தனிபன்)	77	ஒக்கியவையுறையுட்காங்கி	283
அவ்விலகலம்	46	ஒக்கியவையுறையுட்காங்கி	279
அவ்விலகலம்	175	ஒக்கியவையுறையுட்காங்கி	74
அதற்குட்காங்கி	91	ஒக்கியவையுறையுட்காங்கி	258
அவ்விலகலம்	235	ஒக்கியவையுறையுட்காங்கி	224
அவ்விலகலம்	259	ஒக்கியவையுறையுட்காங்கி	250
இவ்விலகலம்	40	ஒக்கியவையுறையுட்காங்கி	259
இவ்விலகலம்	90	ஒக்கியவையுறையுட்காங்கி	281
இவ்விலகலம் (தி-து)	261	ஒக்கியவையுறையுட்காங்கி	260
இவ்விலகலம்	262	ஒக்கியவையுறையுட்காங்கி	208
அருவியென்நிதியுறையுட்காங்கி	219	ஒக்கியவையுறையுட்காங்கி	60
ஒக்கியவையுறையுட்காங்கி	280	ஒக்கியவையுறையுட்காங்கி	269
ஒக்கியவையுறையுட்காங்கி	178	ஒக்கியவையுறையுட்காங்கி	290
ஒக்கியவையுறையுட்காங்கி	271	ஒக்கியவையுறையுட்காங்கி	106
ஒக்கியவையுறையுட்காங்கி	122	ஒக்கியவையுறையுட்காங்கி	224
ஒக்கியவையுறையுட்காங்கி	201	ஒக்கியவையுறையுட்காங்கி	190
ஒக்கியவையுறையுட்காங்கி	22	ஒக்கியவையுறையுட்காங்கி	58
ஒக்கியவையுறையுட்காங்கி (தி-து)	79	ஒக்கியவையுறையுட்காங்கி (தனிபன்)	12
ஒக்கியவையுறையுட்காங்கி	68	ஒக்கியவையுறையுட்காங்கி	188
ஒக்கியவையுறையுட்காங்கி	99	ஒக்கியவையுறையுட்காங்கி	376
ஒக்கியவையுறையுட்காங்கி	108	ஒக்கியவையுறையுட்காங்கி	291
ஒக்கியவையுறையுட்காங்கி	290	ஒக்கியவையுறையுட்காங்கி	180
ஒக்கியவையுறையுட்காங்கி	288	ஒக்கியவையுறையுட்காங்கி	171
ஒக்கியவையுறையுட்காங்கி	232	ஒக்கியவையுறையுட்காங்கி	261

சொல்புள்.	பக்கம்.	சொல்புள்	பக்கம்.
அகம்புலியனாயுள்	42	அகம்புலியனாயுள்	287
அகம்புலியனாயுள்	277	அகம்புலியனாயுள்	298
அகம்புலியனாயுள்	120	அகம்புலியனாயுள் (தனிபுள்)	20
அகம்புலியனாயுள்	185	அகம்புலியனாயுள்	84
அகம்புலியனாயுள்	30	அகம்புலியனாயுள் (தனிபுள்)	78
அகம்புலியனாயுள்	170	அகம்புலியனாயுள்	227
அகம்புலியனாயுள்	289	அகம்புலியனாயுள்	278
அகம்புலியனாயுள்	89	அகம்புலியனாயுள்	204
அகம்புலியனாயுள்	281	அகம்புலியனாயுள்	188
அகம்புலியனாயுள்	223	அகம்புலியனாயுள்	207
அகம்புலியனாயுள்	287	அகம்புலியனாயுள்	192
அகம்புலியனாயுள்	279	அகம்புலியனாயுள் (தனிபுள்)	28
அகம்புலியனாயுள் (தனிபுள்)	17	அகம்புலியனாயுள்	88
அகம்புலியனாயுள்	110	அகம்புலியனாயுள்	118
அகம்புலியனாயுள் (தி-து)	189	அகம்புலியனாயுள்	240
அகம்புலியனாயுள்	72	அகம்புலியனாயுள்	180
அகம்புலியனாயுள்	218	அகம்புலியனாயுள் (தி-து)	209
அகம்புலியனாயுள் (தி-து)	229	அகம்புலியனாயுள்	182
அகம்புலியனாயுள்	95	அகம்புலியனாயுள் (தனிபுள்)	22
அகம்புலியனாயுள்	120	அகம்புலியனாயுள்	288
அகம்புலியனாயுள்	38	அகம்புலியனாயுள்	182
அகம்புலியனாயுள்	231	அகம்புலியனாயுள்	198
அகம்புலியனாயுள் (தி-து)	232	அகம்புலியனாயுள் (தி-து)	107
அகம்புலியனாயுள்	284	அகம்புலியனாயுள்	85
அகம்புலியனாயுள் (தி-து)	298	அகம்புலியனாயுள்	257
அகம்புலியனாயுள்	294	அகம்புலியனாயுள்	258
அகம்புலியனாயுள்	216	அகம்புலியனாயுள்	284

சொற்களுள் அகராத்.

திருவாய்மொழி முத்திரத்தினால் அகம்புலியனாயுள் சொற்களுக்கும் சொற்களுக்கும்

அகம்புலியனாயுள்.

பக்கம்.	பக்கம்.
அகம்புலியனாயுள்	148
அகம்புலியனாயுள்	248
அகம்புலியனாயுள்	96
அகம்புலியனாயுள்	178
அகம்புலியனாயுள்	110
அகம்புலியனாயுள்	226
அகம்புலியனாயுள்	278
அகம்புலியனாயுள்	249
அகம்புலியனாயுள்	89
அகம்புலியனாயுள்	287
அகம்புலியனாயுள்	120
அகம்புலியனாயுள்	284

பெயர்.	பக்கம்.	பெயர்.	பக்கம்.
அமரேந்திரநாதரெழுந்த	237	ஆறுமுகநாயகன்	182
அமரோரோமேயிற்சென்ற	187	இச்சை	280
அமரவருடையதுதான்	248	இடத்தின்பெயருடையதம்	72
அமரவையையிடம்	187	இடைநிமிசம்	200
அமரவையையிடத்திலும்	279	இதனையென்றோ	167
அருநிதுவந்தநிமிசம்	222	இயற்கை	286
அவம்பிணங்கத்தவன்	183	இயற்கையெழுந்தோ	—
அவம்பிணங்கத்தவன்	25	இருத்தவனென்றின்	240
அவையென	60	இருபாலவதத்த	124
அருவிவன்	269	இருமையினையுடைய	—
அரும்பெருந்த	110	இருவின் இயல்பித்தன்	180
அருவாழியுள்	168	இருவரவன் தயக்கே	180
அருவிவன்	28	இருவரேதருத்தருவிய	182
அருவடங்கலுத்தவன்	187	இருவியை	249
அருவடங்கலுத்தவன்	290	இருவருடையவையெழுந்தவென்றே	122
அருவடங்கலுத்தவன்	46	இருவியையுடையது	122
அருவடங்கலுத்தவன்	183	இருவியை இயல்பே	88
அருவருவியையுருவன்	68	இருவியை	84
அருவருவியையுருவன்	120	இருவருவியையுருவன்	84
அருவருவியையுருவன்	68	இருவருவியையுருவன்	170
அருவருவியையுருவன்	66	இருவருவியையுருவன்	219
அருவருவியையுருவன்	224	இருவருவியையுருவன்	171
அருவியை நடுவருவன்	175	இருவருவியையுருவன்	271
அருவியை நடுவருவன்	74	இருவருவியையுருவன்	88
அருவியை நடுவருவன்	144	இருவருவியையுருவன்	120
அருவியை நடுவருவன்	118	இருவருவியையுருவன்	259
அருவியை நடுவருவன்	281	இருவருவியையுருவன்	28
அருவியை நடுவருவன்	46	இருவருவியையுருவன்	287
அருவியை நடுவருவன்	60	இருவருவியையுருவன்	110
அருவியை நடுவருவன்	91	இருவருவியையுருவன்	122
அருவியை நடுவருவன்	100	இருவருவியையுருவன்	40
அருவியை நடுவருவன்	219	இருவருவியையுருவன்	42
அருவியை நடுவருவன்	218	இருவருவியையுருவன்	42
அருவியை நடுவருவன்	110	இருவருவியையுருவன்	118
அருவியை நடுவருவன்	234	இருவருவியையுருவன்	68
அருவியை நடுவருவன்	271	இருவருவியையுருவன்	231
அருவியை நடுவருவன்	271	இருவருவியையுருவன்	124
அருவியை நடுவருவன்	144	இருவருவியையுருவன்	88
அருவியை நடுவருவன்	271	இருவருவியையுருவன்	171
அருவியை நடுவருவன்	281	இருவருவியையுருவன்	72
அருவியை நடுவருவன்	168	இருவருவியையுருவன்	285

	பக்கம்		பக்கம்
செய்குருக்கெடுத்த	193	சாமிசெய்	74
செய்தம்	110	சாண்	72
செய்யாமைக்கும்	281	செய்யுள்செய்யுள்	270
செய்யுள்புலனாகும்	253	செய்யுள்க்கை	284
செய்யுள்வகைகள்	90	செய்யுள்வகை	285
செய்யுள்வகைகள்	221	செய்யுள் — சேய்யுள்	278
செய்யுள்வகைகள்	164	செய்யுள்வகைகள்	276
செய்யுள்வகைகள்	144	செய்யுள்வகைகள்	491
செய்யுள்வகைகள்	238	செய்யுள்வகைகள்	148
செய்யுள்வகைகள்	237	செய்யுள்வகைகள்	290
செய்யுள்வகைகள்	259	செய்யுள்வகைகள்	269
செய்யுள்வகைகள்	268	செய்யுள்வகைகள்	268
செய்யுள்வகைகள்	110	செய்யுள்வகைகள்	269
செய்யுள்வகைகள்	327	செய்யுள்வகைகள்	278
செய்யுள்வகைகள்	279	செய்யுள்வகைகள்	289
செய்யுள்வகைகள்	271	செய்யுள்வகைகள்	278
செய்யுள்வகைகள்	116	செய்யுள்வகைகள்	106
செய்யுள்வகைகள்	160	செய்யுள்வகைகள்	278
செய்யுள்வகைகள்	109	செய்யுள்வகைகள்	28
செய்யுள்வகைகள்	237	செய்யுள்வகைகள்	53
செய்யுள்வகைகள்	108	செய்யுள்வகைகள்	276
செய்யுள்வகைகள்	270	செய்யுள்வகைகள்	60
செய்யுள்வகைகள்	284	செய்யுள்வகைகள்	68
செய்யுள்வகைகள்	118	செய்யுள்வகைகள்	268
செய்யுள்வகைகள்	237	செய்யுள்வகைகள்	268
செய்யுள்வகைகள்	279	செய்யுள்வகைகள்	269
செய்யுள்வகைகள்	124	செய்யுள்வகைகள்	272
செய்யுள்வகைகள்	173	செய்யுள்வகைகள்	272
செய்யுள்வகைகள்	231	செய்யுள்வகைகள்	270
செய்யுள்வகைகள்	50	செய்யுள்வகைகள்	255
செய்யுள்வகைகள்	50	செய்யுள்வகைகள்	269
செய்யுள்வகைகள்	261	செய்யுள்வகைகள்	278
செய்யுள்வகைகள்	103	செய்யுள்வகைகள்	188
செய்யுள்வகைகள்	173	செய்யுள்வகைகள்	294
செய்யுள்வகைகள்	271	செய்யுள்வகைகள்	277
செய்யுள்வகைகள்	120	செய்யுள்வகைகள்	281
செய்யுள்வகைகள்	256	செய்யுள்வகைகள்	281
செய்யுள்வகைகள்	276	செய்யுள்வகைகள்	294
செய்யுள்வகைகள்	279	செய்யுள்வகைகள்	259
செய்யுள்வகைகள்	72	செய்யுள்வகைகள்	276
செய்யுள்வகைகள்	72	செய்யுள்வகைகள்	266

	பக்கம்.
தம்பிக்குழைந்த தாய்	190
தலைப்பெயர்	281
தலைமுற்ற தாண்டித் தோ	162
தனிநாலை	268
தன்னைநாலை	294
தன்னைநாலைபுறம்கிழை	268
தன்னைநாலைபுறம்கிழை	228
தாதுபாடு	259
தானேருருவெய்திவித்தாய்	190
தானேருருவெய்திவித்தாய்	190
திடீர் — திடீரென்று	50
திருவழி	108
திருவெய்தித்தாய்	189
திருவெய்தி	201
திருவெய்தித்தாய்	188
திருவெய்தித்தாய்	188
திருவெய்தித்தாய்	268
திருவெய்தித்தாய்	126
திருவெய்தித்தாய்	227
திருவெய்தித்தாய்	234
திருவெய்தித்தாய்	278
திருவெய்தித்தாய்	28
திருவெய்தித்தாய்	281
திருவெய்தித்தாய்	285
திருவெய்தித்தாய்	288
திருவெய்தித்தாய்	28
திருவெய்தித்தாய்	272
திருவெய்தித்தாய்	288
திருவெய்தித்தாய்	40
திருவெய்தித்தாய்	110
திருவெய்தித்தாய்	110
திருவெய்தித்தாய்	160
திருவெய்தித்தாய்	157
திருவெய்தித்தாய்	111
திருவெய்தித்தாய்	118
திருவெய்தித்தாய்	157
திருவெய்தித்தாய்	167
திருவெய்தித்தாய்	171
திருவெய்தித்தாய்	160
திருவெய்தித்தாய்	276
திருவெய்தித்தாய்	228

	பக்கம்.
திருவெய்தித்தாய் — திருவெய்தித்தாய்	280
திருவெய்தித்தாய்	74
திருவெய்தித்தாய்	72
திருவெய்தித்தாய்	118
திருவெய்தித்தாய்	188
திருவெய்தித்தாய்	279
திருவெய்தித்தாய்	40
திருவெய்தித்தாய்	254
திருவெய்தித்தாய்	148
திருவெய்தித்தாய்	170
திருவெய்தித்தாய்	120
திருவெய்தித்தாய்	226
திருவெய்தித்தாய்	170
திருவெய்தித்தாய்	260
திருவெய்தித்தாய்	68
திருவெய்தித்தாய்	207
திருவெய்தித்தாய்	110
திருவெய்தித்தாய்	72
திருவெய்தித்தாய்	60
திருவெய்தித்தாய்	72
திருவெய்தித்தாய்	207, 218, 229
திருவெய்தித்தாய்	118
திருவெய்தித்தாய்	95
திருவெய்தித்தாய்	95
திருவெய்தித்தாய்	249
திருவெய்தித்தாய்	220
திருவெய்தித்தாய்	218
திருவெய்தித்தாய்	110
திருவெய்தித்தாய்	167
திருவெய்தித்தாய்	182
திருவெய்தித்தாய்	188
திருவெய்தித்தாய்	60
திருவெய்தித்தாய்	218
திருவெய்தித்தாய்	40
திருவெய்தித்தாய்	90
திருவெய்தித்தாய்	120
திருவெய்தித்தாய்	185
திருவெய்தித்தாய்	270
திருவெய்தித்தாய்	277
திருவெய்தித்தாய்	188

	பக்கம்.		பக்கம்.
பொருளிகற்புள்	270	வாங்குமார்ந்தலியுடுவா	156
பொருள் - சொருள்	280	வாங்குமடத்தலுடுவா	120
பொருளிகற்புளவையின்	34	வாங்குமடவையுடுவா	126
புதிதாய்	28	வாங்குமடவையுடுவா	103
புதிதியின் வந்தியுடுவா	152	வாங்குமடவையுடுவா	74
புதிதியுடுவாருள்மாரூள்	158	வாங்குமடவையுடுவா	284
புதிதெய்வமாரூள்வையின்	162	வாங்குமடவையுடுவா	74
மத்தலுடுவாருள்வையின்	110	வாங்குமடவையுடுவா	144
மாரூள்	273	வாங்குமடவையுடுவா	171
மாரூளுடையவையின்	133	வாங்குமடவையுடுவா	289
மாரூளுடையவையின்	28	வாங்குமடவையுடுவா	133
மாரூளுடையவையின்	238	வாங்குமடவையுடுவா	175
மாரூளுடையவையின்	238	வாங்குமடவையுடுவா	838
மாரூளுடையவையின்	110	வாங்குமடவையுடுவா	280
மாரூளுடையவையின்	34	வாங்குமடவையுடுவா	269
மாரூளுடையவையின்	160	வாங்குமடவையுடுவா	256
மாரூளுடையவையின்	293	வாங்குமடவையுடுவா	46
மாரூளுடையவையின்	231	வாங்குமடவையுடுவா	110
மாரூளுடையவையின்	185	வாங்குமடவையுடுவா	238
மாரூளுடையவையின்	34-126	வாங்குமடவையுடுவா	213
மாரூளுடையவையின்	34	வாங்குமடவையுடுவா	238
மாரூளுடையவையின்	88	வாங்குமடவையுடுவா	221
மாரூளுடையவையின்	185	வாங்குமடவையுடுவா	171
மாரூளுடையவையின்	207	வாங்குமடவையுடுவா	171
மாரூளுடையவையின்	126	வாங்குமடவையுடுவா	113
மாரூளுடையவையின்	34	வாங்குமடவையுடுவா	144
மாரூளுடையவையின்	250	வாங்குமடவையுடுவா	182
மாரூளுடையவையின்	88	வாங்குமடவையுடுவா	255
மாரூளுடையவையின்	185	வாங்குமடவையுடுவா	261
மாரூளுடையவையின்	148	வாங்குமடவையுடுவா	238
மாரூளுடையவையின்	95	வாங்குமடவையுடுவா	89
மாரூளுடையவையின்	95	வாங்குமடவையுடுவா	269
மாரூளுடையவையின்	163	வாங்குமடவையுடுவா	190
மாரூளுடையவையின்	238	வாங்குமடவையுடுவா	171
		வாங்குமடவையுடுவா	144

முதல் பக்கம்

சொந்தொடர் அகராதி முத்திரை.

திருவாய்மொழி முதற்பத்தின் பொருளட்டவரை.

1.	சம்மாழ்வார் கவயகம்.	பக்கம், 5—13
2.	புறாவிலிளில் வானாத.	13—16
3.	திருவாய் மொழித்தலிபன்ன் உரை.	17—24
4.	திருவாய்மொழி அவதாரிகை.	25—27

உரையிலுள்ள சில முக்கிய விஷயங்கள்.

5.	அகமயியின் இரண்டு வகைகள்.	
6.	அகமயியைக்கும் சிவதத்துவம் உட்பத அம்மைதம் }	29
7.	எம்பெருமானுடைய சூரத்தருணம் உபசரித்ததற்கும் என்பவானமுடியாதத.	30
8.	முதற்பாசத்தின் அகமயியின் உபதாழ்வானுடைய எப்போடு.	31
9.	'தயாத உடாத' என்றவிடத்த உடையவருடைய நிர்வாகம்.	
10.	வயல் பதவிரைம்.	33
11.	'ஐயம் பழியின் சூர போக்கு' உபதாழ்வான்' என்ற எட்டு சூர கருத்தின் விவரம்.	48
12.	தமிழகாசுபதத்திற்குப் பெ விடத்தின் தமிழ்தின் யாதிரிமே போக்கு }	51
13.	திரிக்குயின் வானாத.	52
14.	வேதத்ததப்பத்தின் விசேஷங்கள்.	53—55
	முதற்பத்தின் அகமயி பத்தின் விசேஷங்கள்.	61—65
16.	செவிரான் திரிபுரமெரித்தத.	66—67
18.	என்பவருள்வ வாதி உடையம்.	68—71
17.	எம்பெருமானுடைய என்வ உபபதி.	72—74
18.	கவயம்வ மேசுத்ததப்பத்தின் விசேஷங்கள்.	75—76
19.	என்பத்த உபசரிமே போது உபபதற்கு ஒரு கதை.	97
20.	சூரத்தருதயன்ன் மானத்தத எதிர்பார்த்திருப்பன்ன்மென்பத.	101—103
21.	சூழ்வான் திருக்குமாசுவிசாத திருமத்திராத்தம் மேட்டு என்பாரிடம் போசுத்தொத்ததம்.	104
22.	'எம்பெருமான் பத்திக்கு கவியகம்.	110
23.	அடியாசுவிளில் பானத்ததொகையு உபபதபத்திய சூசுதப கவயதான்தம்.	127—129
24.	தொட்டியின் திருத்தொதம் மேசுதமென்பதற்கு சூசுதப கவயதம்.	129
25.	செவிரானுக்கு எம்பெருமான் தனது திருமேனியின் இடத்தொடுத்திருப்பததப் பத்தின் விவரம்.	131

26. எம்பெருமானை இத்திரன் எதிரிட்டானென்பது. 135
27. பெ. விஷயமாகப் பெரிய திருமடியின் கதை. 135—136
28. ஆழ்வார்க்கு உண்டாகும் பிராட்டி கிரகமாயைப் பற்றின ஆராய்ச்சிகள். 140—144
29. காரைக்கு ஸ்ரீபாதேசம். 147
30. குறிஞ்சிக்கு ஸ்ரீபாதேசம். 151
31. தாமரைத்திக்கு ஸ்ரீபாதேசம். 155—156
32. பட்டச்சிக்கும் ஒரு தமிழ்ப்பண்டிதனுக்கு உத்தரணம்வாதம். 157—158
33. "காதலர் தொடுவழித் தொடுவழி" இப்பாடியின் விவரணம். 159
34. பெருமாளைப்பிரிந்து பிராட்டி உயிர்தரித்திருந்ததற்குக் காரணம். 165
35. கண்டிக்கு ஸ்ரீபாதேசம். 168—169
36. எம்பெருமானுடைய ஆய்வு குணத்தின் சிறப்பு. 169
37. கெளரவ ஸ்ரீபாதேசம். 171
38. பெரிய திருமணம்மீது ஐந்திழை. 172
39. எட்டுவகைப்புத்தியங்கள். 179—181
40. காரைக்கலைப்பிராட்டிக்காரைக் கண்ணகிரை எத அடர்த்தது. 184
41. உருக்கு முகமாகக்காரணமும் எம்பெருமானே. 190
42. 'கடலே கெதைய வுண்டாயித் திரத்தித்தெத்தத்' கதைகள். 193—194
43. 'பேரம்பழிபெண்ணம் அடிவந்தியெய்யோடே' என்ற நூல்பறை. 195
44. மாரமாய்க்கேழு பெய்த காரை. 197
45. கண்ணகிரைப் பூதிகைப முடிப்பாதுண்டு முடித்திட்டது. 205
46. பரப்பெய்க்கேழு புண்டியும் தொலைபெய்க்கேழு பெய்தது. 207—225
47. துக்கநாதத்தெய்வெருமாய் செம்பெய்யு உத்தரணம். 212
48. எம்பெருமானுடைய நேரப்பரப்பெய்க்கேழுமும் நயக்குணத்தின் உண்மையெய்க்கேழுமும். 213—216
49. 'புதிவதையும் புதைப்புவே' என்ற விடத்தில் பட்டச்சிக்கும் கருவியர்க்கும் உத்தர ஸ்ரீபாதேசம். 217
50. காரைக்கலைப்பிராட்டி காரை. 229
51. "அத்பெரு மரணம் வ" என்ற ஸ்ரீகாமபவன் கிரகமாயைப் பற்றின கிரகமாயை விவரணம். 241—247
52. கோவர்த் கண்ணகிரைத்தெய்வெருமாய் காரை. 257
53. கிருக்கும் எம்பெருமானுக்குமாய்க் கண்ணகிரை காரை. 261—265
54. பட்டசுருட்டை காரைக்கேழு கோவர்தியின் உத்தர ஒரு ஐந்திழை. 275
55. எம்பெருமானுடைய அத்தகாரணம் கிரகமாயைப்பறை. 283
56. திருக்குறளுக்கு மிக்ககாரணம். 291
57. காரைக்கலைக்கும் எம்பெருமானுக்குமாய்க் கண்ணகிரை காரை. 294—295
58. திருவாய்மொழி முத்தர்பதின் காரை. 296